

நொன்சுடர்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

காலை

2022

289ஆவது மலர்

ஷ்வர்
முருகா

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம கலை கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

www.tn.gov.in | www.tnsecrecy.com

குறவு வழி

பொருள் :

உருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப் போடியும் அல்ல பல.

அதே நொடியில் தாம் வாழ்வோமா என அறியமாட்டாத வர்கள் கோடிக்கு மேற்பட்ட பலவகை நினைவுகளை நினைப்பர். (337)

பொருள் :

குபம்பை தனித்தொழியம் புப்பறந் தற்றே உபம்போ யீரிகடந்டு.

உடம்புக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவு முட்டை தனித்துக் கிடக்கப் பறுவம் வந்தவடன் அதிலிருந்து பறவைக் குஞ்சு பறந்து போனாற் போன்றது. (338)

ஏற்சிங்கணை

யறப்பேசுனோ குருநாதன் தன்கண

திங்கள் வணக்கம்

கவிவிருத்தம்

செய்ய மேனிய னேசிவ னேடுனைக் கையு மெய்யுங் கருத்திற் கிசையவே வைய கந்தனில் வாழ்த்தி வணங்கிடத் தையில் வந்தருள் தான்செய்ய வேண்டுமே

01

மாசில் மாதவர் மனத்திற் கினிமையே பேசில் கின்பம் விளைக்கும் பெருமையே வாசி யாம்பரி ஏறும் வலவனே மாசி மாதம் வருக வருகவே

02

பங்கில் மங்கையை வைத்த பராபர! இங்கு மங்கும் இருக்கு மிறைவனே தூங்க மால்விடை யேறுநற் சோதியே பங்கு னிதனிற் பாங்கின் வருகவே

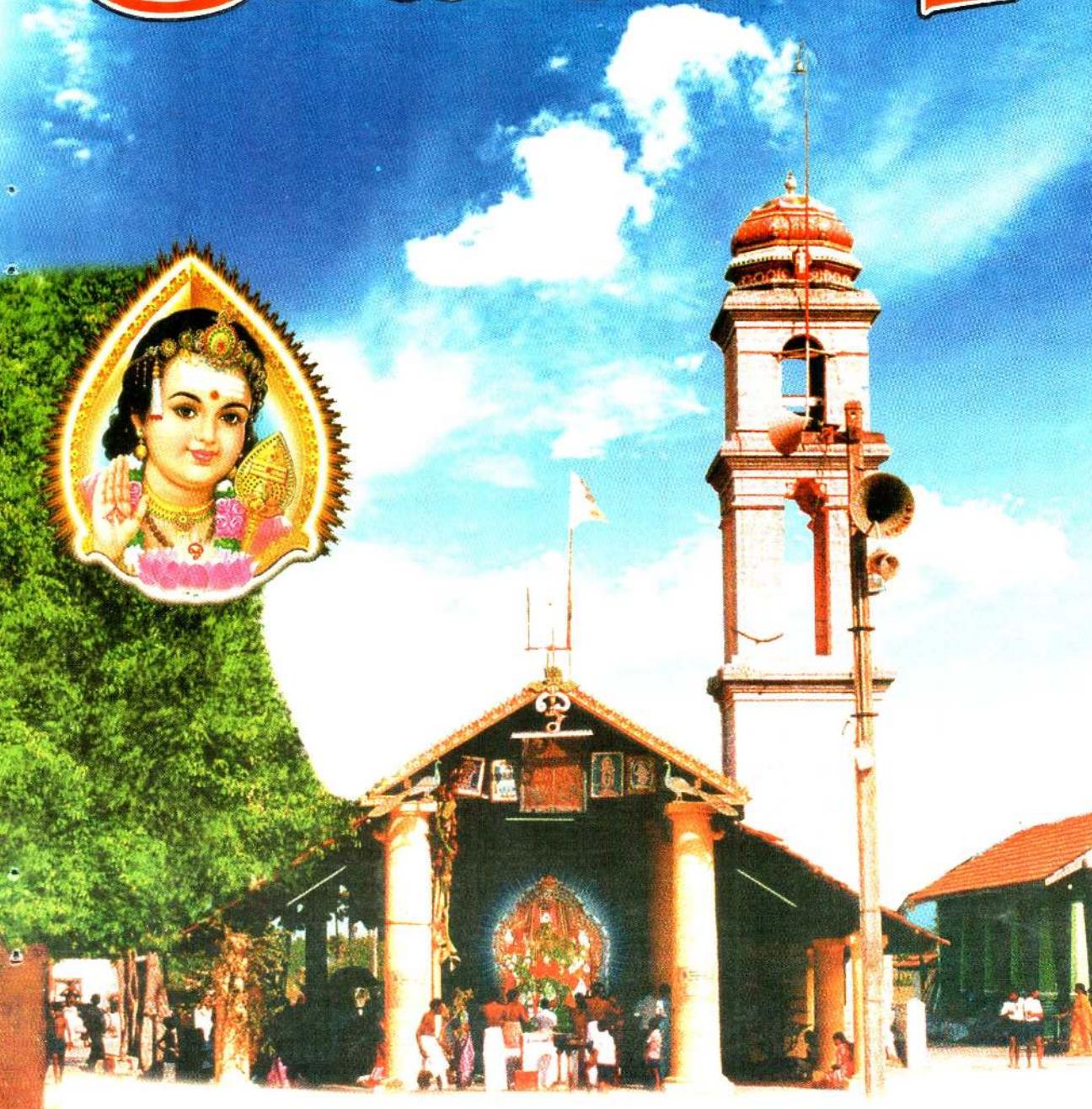
03

செத்தா ரென்பு திகழ்திரு மார்பனே அத்தா வென்றாற் போற்றுவார்க் கன்பனே கத்தா வுன்னைநான் கண்டு களித்திடச் சித்தி ரைதனிற் சீக்கிரம் வருகவே

04

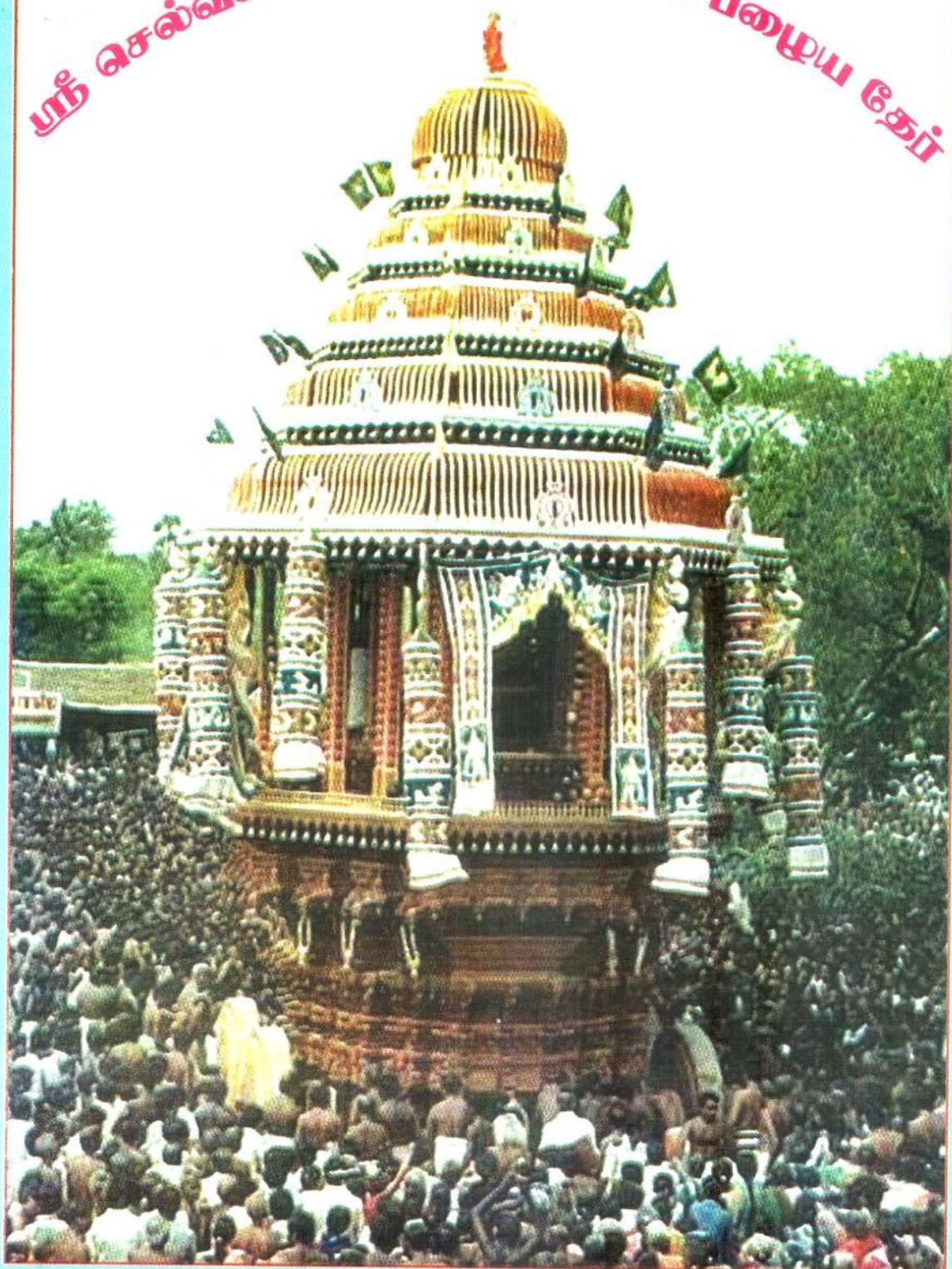
நோன்சுடர்

வெளியீடு

சுந்தரியான் ஆச்சிரம சௌகல கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பாங் ரசல்வச்சர்ந்தி ஒலயத்தின் பழை தேவ்

சிவமயம்

குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்ரீலட்சு சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
இரண்டாவது குருமகா சந்திதானம் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

1998ஆம் ஆண்டு முதல் இற்றைவரை மாதம் ஒரு மலராக தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து இன்று 289ஆவது மலராக ஞானச்சுடர் வெளியாகும் இத்தருணத்தில் இந்த ஆசிச்செய்தியினை வழங்குவதில் மட்டும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கடந்த வருடம் கொரோனா நோய்த்தொற்று காரணமாக மாதம் தவறாது வெளிவந்துகொண்டிருந்த மலர் கால தாமதம் ஆணாலும் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருப்பது சந்திதி வேலவனின் பேரருள் என்றே கூறவேண்டும். தற்சமயம் நாட்டில் ஏற்பட்ட காகிதாதிகள் தட்டுப்பாடான நேரத்திலும் இம் மலரை வெளியிடுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்தும் பேரவையினைச் சார்ந்தோருக்கும் எல்லாவற்றையும் முன்னின்று நடத்தும் ஆச்சிரம சுவாமிகளிற்கும் சந்திதியானின் திருவருள் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதோடு, இம்மலர் மென்மேலும் பிரகாசிக்க வேண்டுதல் செய்து நிறைவு செய்கின்றேன்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
ஸ்ரீலட்சு சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்.

நோவ்செம்

வெளியீடு - 3

கட்டி - 289

2022

பொருளாடக்கம்

தூது

அழகு தத்துவம்	கு. சோமசுந்தரம்	01 - 02
திருவாசகம்	சு. அருளாம்பலவனார்	03 - 05
ஆலயங்களில் சங்காபிஷேகம்....	வி. செல்வரத்தினம்	06 - 08
திருவிழையாடற் புராண வசனம்	ஆர்ஜூ ஆறுமுகநாவலர்	09 - 11
அழுத்து பஞ்ச ஈஸ்வரங்...	எம்.பி. அருளானந்தன்	12 - 13
ஆலயத் தொண்டாற்றி...	மு. சிவலிங்கம்	14 - 17
தோன்றிற் புகழூடு...	பு. கதிரித்தம்பி	18 - 19
வழித்துணை	செ. சிவசப்பிரமணியம்	20 - 21
புராதனம் எங்கே! தெய்வம்...	த. செல்வசோதி	22 - 23
திருமூலர் தவமொழி	ஆ.தா.கி. ஜெயபாலன்	24 - 26
செல்லப்பா சுவாமிகளின்...	திருமதி நா. சந்திரலீலா	27 - 28
நித்திய அன்னப்பணி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	29 - 32
ஞானச் சிரிப்பு	திருமதி ஜ. கிராஜேஸ்வரி	33 - 34
பகவத்கீதயின் தத்துவம்	பு. சோதிநாதன்	35 - 37
தமிழ்ப் பெண் கவியரசிகள்	கிரா. செல்வவடிவேல்	38 - 42
சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின்...	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	43 - 47
தடுத்திட வாருமையா	கி. குலசேகரன்	48

வருட சுந்தரா: 500/- (தேவாற் செலவடவு)

சுந்திரியான் உங்கிரம்

காவு கலை யகீபாரீடுப் போகாவு

தொலைவீடி இல: 021 321 9599, 021 226 3466

அச்சகம்: சுந்திரியான் ஆச்சிரமம்

Printed & Published By:

Sannithiyan Achchirama Saiva Kalai Panpaddu Peravai.

Selvasannithi, Thondaimanaru.

ஊட்டுநுழைத்தகவல்

சந்தித்யான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினால் மாதந்தோறும் வெளியீடு செய்யப்பட்டு வருகின்ற ஞானச்சுடர் 24 வயதினை பூர்த்தி செய்து 25ஆவது வயதில் காலடி எடுத்து வைப்பதனையிட்டு பேரவையினராகிய நாம் உளம் பூரிப்படைகின்றோம்.

உண்மையில் 25 வருடம் என்பது ஒரு சாதனையாகவே கருதவேண்டி உள்ளது. அதுவும் சமயம் சார்ந்த கட்டுரைகளுடன் எவ்வித விளம்பரமும் அற்ற நிலையில் மாதந்தோறும் தொடராக வெளிவருவதென்பது இல்லை காரியமன்று.

இம்மலர் வெளியீட்டினைத் தொடர்ந்து எத்தனையோ சமயம் சார்ந்த கட்டுரையாளர்களை வெளிக்கொண்டு வருவதாலும் அவர்களது ஆக்கங்கள் மலரில் இடம்பெறுவதாலும் அவர்களது எழுத்தாற்றலை பிரகாசிக்கச் செய்வதிலும் ஞானச்சுடர் தன்னிகரற்று மிலிர்கின்றது.

கடந்த வருடம் நாட்டில் ஏற்பட்ட கொரோனா நோய்த்தொற்று காரணமாக இடம்பெற்ற அசம்பாவிதங்களினால் தொடராக வெளிவந்த ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீடும் காலம் பிந்தியதாகவே வந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் மலருக்குரிய வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை ஆகிய நிகழ்வுகளை ஆண்மீகம் சார்ந்த பெரியோர்களின் கருத்துக்களுடன் கூடிய அறவுரைகளை சபைக்ட்டி முறையாக நடைபெற்று வந்தது வாசகர்களாகிய யாவரும் அறிந்ததே.

கடந்த வருடம் இச்செயற்பாட்டினை இடைநிறுத்தி மலர் மட்டும் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. ஆனாலும் மலரின் 25ஆவது வருட ஆரம்பத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள கால மாற்றத்தின் அடிப்படையில் ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீடும் வழமைபோன்று வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை போன்ற நிகழ்வுகளுடன் வெளிவரவேண்டி ஆற்றங்கரை வேலவனை வேண்டி நிற்கின்றோம். அதேபோன்று ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் வாராந்த நிகழ்வுகளையும் குறைவின்றிச் செய்வதற்கு பேரவை ஆவலோடு செயலாற்றுகின்றது. வழமைபோன்று ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெறும் சகல நிகழ்வுகளும் மேன்மேலும் பிரகாசிக்க சந்தித்யான் ஆச்சிரமத்தோடு இணைந்த அன்பர்களின் விடாழுயற்சியும் சந்திதி வேலவனது திருவருளும் கிடைக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

மக்கள் வங்கி சமூகத்தினருக்கு சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் நன்றி உரித்தாகுக!

மீற்படி தைமாத ஞானச்சபீ சிறப்பிரதி பெறும் நிகழ்வில் கடந்த பல வருடங்களாக மக்கள் வங்கியில் பணியாற்றும் அன்ப்களினால் பெறப்பட்ட நிதியின்மூலம் சமணப்பிட்டி அறநெறிப் பாடசாலையின் கூரை சீர் வழங்கியதிலிருந்து இன்றுவரை வருடாவருடம் தைமாத சிறப்புப் பிரதியினால் வரப்பட்ட நிதியினைக் கொண்டு பலவிதமான சமூகசேவைப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்.

அந்தவகையில் இம்முறை துணுக்காய் - மங்கை நகரில் வதியும் 125 குடும்பங்களுக்கான உலர் உணவுப் பொருட்களும், பண்டாரவளை கிளர்க்கத் தோட்டத்தில் வதியும் 200 குடும்பங்களுக்கான உலர் உணவுப் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டது. இச் செயற்பாடுகளுக்கு முன்னின்று உழைத்த மக்கள் வங்கியினைச் சார்ந்த திரு சி. பத்மநாதன் அவர்களுக்கும், திரு வ. சண்முகநாதமுதலி அவர்களுக்கும் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இத்தகைய செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் வங்கி சமூகத்தினருக்கும் எமது நன்றியினைத் தெரிவித்துத் தொடர்ந்து இச் செயற்பாடு மென்மேலும் பிரகாசிக்க சந்திதியானை வேண்டி நிறைவு செய்கின்றோம்.

தைமாதம் 2022 சிறப்புப்பிரதி பெறும் மக்கள் வங்கியின் கிளைகளும் பங்களிப்பும்

ஓய்வுதியர்கள்	87,500. 00
யாழ். பிரதேச அலுவலகம்	39,000. 00
வன்னிப் பிரதேச அலுவலகம்	12,000. 00
திருமலை பிரதேசம்	30,000. 00
யாழ். ஸ்ராண்லி வீதி	45,000. 00
யாழ். பிரதான வீதி	30,000. 00
யாழ். கண்ணாதிட்டி	11,000. 00
யாழ். பல்கலைக்கழகம்	15,000. 00
தெல்லிப்பளை	14,000. 00
சங்கானை	16,000. 00
சுன்னாகம்	27,500. 00
சாவகச்சேரி	17,000. 00
நெல்லியடி	5,000. 00
பருத்தித்துறை	12,000. 00
ஊர்காவற்றுறை	3,000. 00
கொடிகாமம்	2,000. 00
பளை	5,000. 00
பரந்தன்	11,000. 00
கிளிநொச்சி	2,000. 00
முல்லைத்தீவு	2,000. 00
மாங்குளம்	2,000. 00
அச்சுவேலி	4,000. 00

கைமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

மக்கள் வங்கி கிளைப்பாறிய உத்தியோகத்தர்கள்

திரு சி. பத்மநாதன்	திரு து. பாலேந்திரா
திரு வ. சண்முகநாதமுதலி	திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
திரு க. சுசீந்திரன்	திருமதி சு. விஜயகுமார்
திரு ந. நாகேஸ்வரன்	திரு K. சிவப்பிரகாசம்
திரு இ. யோகராசா	சௌவி விமலா கந்தையா
திரு தி. சிவகுமாரன்	திருமதி கீர்த்திகா சிவதீபன்
திரு க. சண்முகலிங்கம்	திரு த. தவேந்திரராஜா
திரு இ. சிவஞானசுந்தரம்பிள்ளை	திரு த.து. ஜெகநாதன்
திரு பி. கிருஸ்ணானந்தன்	திருமதி சுகந்தி தயாபரன்
திரு க. ஞானசீலன்	திரு சி. மனோராஜ்
திரு த. சிவகுமார்	திரு சி. நித்தியானந்தன்
திரு பொ. தங்கராசா	திரு செ. பாலசுந்தரம்
திரு எஸ். இராஜேந்திரம்	திரு சி. ஸ்ரீரங்கநாதன்
திரு க. ஞானச்சந்திரன்	திருமதி ப. சுஜித்திரா
திரு க. ஸ்ரீதரன்	திருமதி ஜெ. பத்மநாபா
திரு க. அமிர்தலிங்கம்	

மக்கள் வங்கி யாழ். பிரதேச காரியாலய உத்தியோகத்தர்கள்

திரு R. ஆனந்தராஜ்
திரு K. கோளைஸ்வரன்
திரு S. ஜெயராசா
திருமதி B. கல்தூரி
திருமதி P. ருக்ஷலா
திரு P. தேவநேசன்
திருமதி T. பிரதீபா
திருமதி S. சிந்துஜா
திருமதி ந. கிருஷாந்தி
திருமதி சு. வனஜா
திருமதி ஆ. மாதுஷா
திருமதி பி. ஜனவி

மக்கள் வாஸ்கி யாழ். ஸ்ரான்லியீதி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு ப. பார்த்தீபன்
 திருமதி ஜே. பக்ரதி
 திருமதி ப. சுதர்சினி
 திரு கோ. அஜந்தன்
 திருமதி தி. நித்தியா
 திருமதி சு. பிரசாந்தினி
 திருமதி பி. நீர்ஜா
 திருமதி உ. தனுசயா
 திருமதி பா. கெளரிபாகன்
 திரு தி. பிரதாப்
 திரு சி. ஜேரோன்
 திரு இ. ஜெயகாந்தன்
 திரு ச. கிரீடன்
 திரு பே. ராஜ்குமார்
 திரு ப. சஞ்சீவ்
 திருமதி உ. கலைவாணி
 திருமதி க. புவனகுமாரி
 செல்வி கி. கெளசி
 செல்வி யோ. சுபாஜினி

மக்கள் வாஸ்கி யாழ். பிரதான யீதி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு G. விஜயகுமார்
 திரு T. ரஜிந்தன்
 திருமதி S. உஷாந்திகா
 திருமதி I. துட்சிகா
 திருமதி ஜே. சயந்தினி
 திருமதி S. லக்ஷாந்தி
 திருமதி இ. பத்மகலா
 திரு W. சிவபாலன்
 திருமதி இ. சரண்யா
 திருமதி சு. நிலோசனா
 திருமதி ப. யசிக்கா
 திருமதி ஜே. நேமினா
 செல்வி ச. சுகிரதகுமாரி
 திரு தா. தவராஜா
 திரு அ. அகிலதாசன்
 திரு கு. வெங்கடேஷ்
 செல்வி சி. சுவீற்சன்

மக்கள் வங்கி யாழ். பல்கலைக்கழக உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி சு. துவாரகா
 திருமதி உ. குகன்யா
 திருமதி கி. மனஸ்வினி
 திரு R. சகிரதன்
 செல்வி இ. யமுனாவாணி
 திரு ம. மாலவன்
 திருமதி S. அனுஷா
 திருமதி தி. சசிதேவி
 திரு தெ. ஹர்ஷன்
 திரு க. ஸ்ரீதரன்

மக்கள் வங்கி யாழ். கன்னாதிட்டி உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி ச. கிருபாளினி
 திருமதி செ. சுமித்திரா
 திருமதி P. ரம்யா
 திரு ப. சுமன்
 திருமதி சி. தமயந்தி
 திருமதி கா. மீரா
 திருமதி க. சசிகலா
 திரு P. புவிராஜ்

மக்கள் வங்கி கன்னாகம் உத்தியோகத்தற்கள்

திரு சி. மோகனசெல்வன்
 திரு சி. பிரதீபன்
 திருமதி ல. நிஷங்கா
 செல்வி த. கோபிகீதா
 திருமதி கோ. பிரதக்ஷி
 திருமதி து. சுபாஜினி
 திருமதி இ. வக்கிமாலா
 திருமதி C.N. கீர்த்திகா
 திருமதி செ. லாவண்யா
 திரு கு. குலசீலன்
 கா. நிசாந்தன்
 திருமதி P. சிந்துளா

மக்கள் வங்கி சங்கானை உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி H. இசைவாணி
 திருமதி P. ஜிந்துஜா
 திருமதி S. மலர்மதி
 திரு ந. தனேஷ்
 திரு செ. உமாசங்கர்
 திருமதி அ. சுகன்யா
 திருமதி அ. ஜிரானு
 திருமதி தி. புஷாளினி
 திருமதி பி. சிவசௌரூபி
 திரு க. கோகுலரூபன்
 செல்வன் ப. ஆரணன்

மக்கள் வாங்கி தெல்லிப்பளை உத்தியோகத்தற்கள்

திரு S. சுரத்சங்கர்
 திருமதி செ. உழாநந்தினி
 செல்வி வி. மயூரி
 திரு S. சிவகுமார்
 திருமதி க. செல்வமலர்
 திரு க. கமலகஷண்
 செல்வி மு. ஹேமப்பிரியா
 திரு ச. ரூபகாந்தன்
 திரு வி. கஜதீபன்

மக்கள் வாங்கி சாவகக்சேரி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு A. பிரான்ஸில்
 திருமதி R. சோபிதா
 திரு M. லம்போதரன்
 திருமதி I. அனோஜா
 திருமதி வி. பிரியகாந்தினி
 திருமதி சு. பவித்திரா
 திருமதி இ. சுமணா
 திருமதி சி. பானுஜா

மக்கள் வாங்கி கொடிகாமம் உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி பி. ஜனனி

மக்கள் வாங்கி அச்சுவேலி உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி P. கிருபாளினி
 திருமதி S. வித்தியா
 திரு G. லதீகரன்
 திரு வி. பிரகாஸ்

மக்கள் வாங்கி பருத்தித்துறை உத்தியோகத்தற்கள்

திரு ச. சர்வானந்தன்
 திரு இ. வாகீசன்
 திருமதி கி. பிரசாந்தினி
 திரு ஆ. பரணன்
 திருமதி செ. ஞானேஸ்வரி
 திரு க. துவிதரன்
 செல்வி நா. கிருஷ்ணகா
 திருமதி ஜெ. நிமாலினி
 திருமதி த. சங்கீதா
 திருமதி வை. மனோஜா

மக்கள் வாங்கி நெல்லியடி உத்தியோகத்துற்கள்

திரு ச. இராஜாராம்

திருமதி அ. மீரா

திருமதி ப. யாழினி

திருமதி கா. யாழினி

திருமதி சு. மாதங்கி

மக்கள் வாங்கி வல்வெட்டித்துறை உத்தியோகத்தர்

திருமதி கே. உதயசாந்தி

மக்கள் வாங்கி பணள உத்தியோகத்தர்

திரு க. ஜெயகணேசன்

மக்கள் வாங்கி பரந்தன் உத்தியோகத்துற்கள்

திருமதி ச. சிந்துஜா

திரு ப. சீராளன்

திரு ந. சஞ்சீவ்

திரு தே. ரஜீவன்

திரு ச. கஜன்

திரு ம. மதுஷந்தர்

மக்கள் வாங்கி திருமலை மாவட்ட உத்தியோகத்துற்கள்

திரு அ. ஜங்கரன்

திரு க. மதிவதனன்

திரு ம. பிழேம்குமார்

திருமதி கு. வைஜேந்தி

திருமதி த. கலைச்செல்வி

திருமதி M. கிருஷாந்தி

மக்கள் வாங்கி வவுனியா பிரதேச தலைமை அலுவலக உத்தியோகத்தர்

செல்வி வ. கனகசபை

திருமதி சு. யாழினி

திரு த. கணேசமுர்த்தி

(இளை. நிறைவேற்று அதிகாரி, இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி சரண்யா சத்தியநாதன்

(கொமர்ஷல் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கலைச்செல்வி தயாளன்

(திருகோணமலை)

திரு S. திருநாவுக்கரசு

(அச்செழு, நீர்வேலி)

திரு பொ. பாலசிங்கம்

(காசாளர், இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி ஹரினி ஹரிதரன்

(நுணாவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி)

செல்வி ஹம்ஷாலினி ஹரிதரன்

(நுணாவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி)

திரு பா. இராசேந்திரம்

(இளை. கி. சேவகர், உடுப்பிட்டி)

திரு செ. மதியாபரணம்

(வளர்மதி புடவை அகம், கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு நீ. சுப்பிரமணியன்

(இளை. உத்தியோகத்தர், ப.நோ.கூ.ச, உடுப்பிட்டி)

செல்வி தட்சாயினி செல்வமாணிக்கம்

(நாவலடி, உடுப்பிட்டி)

திரு வே. இரத்தினசிங்கம்

(சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ், பருத்தித்துறை)

திரு சி. கணேசலிங்கம்

(தமிழ்ப்புங்கா, நெல்லியடி)

உரிமையாளர்

(பெசன் ஹவுஸ், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(பெற்றா ஏசென்ஸ் விநியோகத்தர், யாழ்ப்பாணம்)

செல்வன் செ. ஷஷ்டிகன்

(மாணிப்பாய்)

செல்வன் செ. சர்வஜன்

(மாணிப்பாய்)

உரிமையாளர்

(சாரங்கா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு வல்லிபுரம் சிவகுமாரன்

(சங்கானை)

உரிமையாளர்

(வெங்கடேஸ்வரா, யாழ்ப்பாணம்)

திரு இ. இராசநாயகம்

(துர்க்கா மரக்காலை, சண்டிலிப்பாய்)

திரு ஆ. சுந்தரலிங்கம்

(இளை. பிரதம அஞ்சல் அதிபர்)

திரு நா. கந்தப்பு

(தோப்பு, அச்சுவேலி)

திரு க. தர்மலிங்கம் J.P.

(நீர்வேலி)

திரு மு. தர்மலிங்கம்

(சிங்காரராசா வாசா, உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர்

(மலாயன் கபே, யாழ்ப்பாணம்)

திரு ஜெ. இராஜகோபால்

(கல்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு சேனாதிராசா சந்துணராசா

(பண்டத்தரிப்பு)

திருமதி பாலகிருஸ்னன் சிவனேஸ்வரி

(முருகமூர்த்தி வீதி, சங்கானை)

திரு க. இராஜதுரை

(நீர்வேலி)

திரு த. சிவகுப்பிரமணியம்

(லீலா வெதுப்பகம், சங்கானை)

செல்வி ஆகித்தியா சயந்தன்

(யாழ்ப்பாணம்)

செல்வன் ப. ஆரணன்

(கொக்குவில்)

செல்வி கு. சோதிநாயகி

(யாழ்ப்பாணம்)

செல்வன் தி. திருநாத்

(குதுமலை)

திரு சிவஞானம் கிருபாகரன்
(அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி)

திரு மு. சரவணபவான்
(கலைமகள் விலாஸ், சங்கானை)

செல்வி நா. ஜெயராணி
(இளை. அதிபர், சங்கானை)

திரு இ. கோபாலசுந்தரம்
(சதா வெதுப்பகம், உரும்பராய்)

திரு J. பிரபாகரன் மாஸ்ரர்
(நெல்லியடி)

திரு இ. சிவசுப்பிரமணியம்
(சுழிபுரம்)

திரு இ. சொக்கலிங்கம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், நாவற்குழி, கைதடி)

திரு கு. கங்கைவேணியன்
(உரிமையாளர், வேணி களஞ்சியம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு ந. சத்தியருபன்
(சிறி நதியா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு க. சோமசேகரம்
(மகாராணி புதைவயகம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு ஐ. சிவகுமார்
(சுதுமலை கிழக்கு, மாணிப்பாய்)

திருமதி வ. தபேந்திரன்
(உப அஞ்சல் அதிபர், குப்பிளான்)

திரு க. இராசநாயகம்
(பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ், தொட்டிலடி, சங்கானை)

திரு R.S. தனபாலன்
(பாலன் மில், வட்டுக்கோட்டை)

திரு சி. சச்சிதானந்தம்
(சச்சியா இரும்பகம், வட்டுக்கோட்டை)

உரிமையாளர்
(V.M.K. நகைமாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

திரு வே. பொன்னம்பலம்
(பாக்கியரெத்தினம் இரும்பு விற்பனை நிலையம், சங்கானை)

திரு க. நாகராசா
(காங்கேசந்துறை)

அழகு தத்துவம்

-திரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

தினமும் கலியுகவரதனாக விளங்கும் கந்தப்பெருமானை வணங்கி, உள்ளன்போடு அவன் தாள்கள் இரண்டையும் பற்றிப்பிடித்து, வந்திப்பதாலும்; முருகன் பெருமை பற்றிச் சிந்திப்பதாலும்; அவன் புகழ் பாடுவதாலும்; எமது பழவினை தரும் மந்திப்புகள், புதிய வினைகளின் பந்திப்புகள், தீயனவற்றின் சந்திப்புகள் மற்றும் அகப்பறப் பற்றுக்களால் எமக்கேற்பட்ட வெந்திப்புக்கள் யாவும் நீங்கப் பெற்று; எமது வாழ்வில் தித்திப்புகள் மலர்ச்சி பெறுமென்பது உறுதி. “இன்பமே எந்நானும் துண்பமில்லை” என்னும் திவ்விய நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

முருகப்பெருமானை அன்பு வழிநின்று வழிபட்டு அருளைப் பெறலாம்; அறிவு வழி சென்றும் அருளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆன்றோர் கருத்து இவ்வாறு அமைந்து உள்ளது.

அன்பு வழி என்பது பக்தி நெறி. யாவர்க்கும் இவ்வழி இயலக்கூடியது. மனம் செம்மையானால் மந்திரம், தந்திரம், ஞானம் எதுவும் தேவையில்லை. தூய உள்ளத்தில் முருகன் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளுவான். அன்பு வழி நின்றும் வழிபட்டால், முருகன் நாம் இருக்கும் இடம் தேடிவந்து, திருவருளைப் போழிவான். அநுபூதிமான்கள், தம் வாழ்வில் கண்ட உண்மை இதுவாகும். “பக்தி வலையில் படுவன்”; “அன்புவலையில் சிக்கு பவன்” முருகன் என்றெல்லாம் ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளனர். அதன்மூலம் மனிதர்களை வழிப்படுத்துகின்றனர். ஆன்றோர் வாக்குகள் அநுபவரீதியாகப் பெறப்பட்ட வழித்துணையாக மிளிர்கின்றன. அவற்றைக் கேட்டு

நடந்தால் உண்டு நல்வாழ்வு அல்லது அனைவருக்கும் தாழ்வு தவிர்க்கமுடியாததாகிவிடும்.

அறிவு வழி ஞானிகளுக்கும் தூறவிகளுக்குமே இயலக்கூடியது. அது அத்துணை இலகுவானதன்று. பெருந்தொகையினரான உலக மாந்தர்களுக்கு அறிவு வழி ஏற்படைய தன்று. அறிவு வழி முருகன் இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்கின்றதென்றால், அன்புவழி அன்பர்கள் இருக்குமிடத்தை நோக்கி முருகனை ஈர்த்துச் செல்கிறது எனலாம். அத் துணை மகத்துவம் அன்புநெறிக்கு உள்ளைமை நோக்கற்பாலது.

நம் முன்னோர் உலகியல் வாழ்க்கை யிலும் சரி, ஆன்மீக வாழ்விலும் சரி, அன்பு தழுவிய பக்தி நெறியையே பெரிதும் பின் பற்றினர். சமய குரவர்கள் வழிகாட்டினர். முருகன் தமிழ்த் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறான். முருகு என்பது அழகு. எங்கு ஒழுங்கு, சீரமை, செம்மை, நேரமை, தூய்மை பேணப்படுகிறதோ அங்கு அழகு மிளிரும்; அதாவது முருகு இருக்கும்.

எமது பழந்தமிழ் மக்கள் அழகினை ஆராதித்தார்கள் என்றால் அந்த அழகு தத்துவத்திற்குத் தெய்வவடிவம் கொடுத்து, முருகன் என்று பெயர்கூட்டி, வழிபாடு செய்து வந்தார்கள் என்றால் அவர்கள் தம் வாழ்வில் வாழும் முறையில் ஒழுக்கம், நீதி, நேரமை, உண்மை, அன்பு, அறம், அமைதி, அடக்கம் ஆகிய மனித விழுமியப் பண்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, வாழ்வில் அழகு மிளிர வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதுதான் அர்த்த மாகும். முருகனை வழிபட்டு வாழ்வபர் வெறு மனே வழிபாடு செய்வதோடு நின்றுவிடாது;

வாழ்வில் சீறப்பாகவும், தாழ்வில் தக்க துணையாகவும் விளங்குவது கஸ்வி.

முருக தத்துவத்தின் உள் போருள் உணர்ந்து அதற்கேற்றபடி தமது வாழ்க்கையை அமைத் துக்கொள்ளவும் வேண்டும். “கற்றாக்கொழுகு” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. கற்றல், நிற்றல் ஆகிய இரண்டும் வாழ்க்கை எனும் நாணயத் தின் இரு பக்கங்கள். அவற்றில் ஒன்றுக்கு ஊறு நேர்ந்தாலும், வாழ்க்கை அதன் மதிப் பினை இழந்துவிடும்.

முருகனை முன்னிலைப்படுத்தி, வழி பாடு செய்து வருபவர்கள்; முருக தத்துவத் தைப் புரிந்துகொண்டு, அதன்படி தம் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தால் வாழ்வில் ஒரு பொல்லாப்பும் நேர்ந்துவிடாது. இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை என்னும் உயரிய நிலை தம் வாழ்வில் கிடைக்கப்பெறுவர்.

இவ்வுக்கில் அழகினை விரும்பாதவர்கள் எவரும் இல்லை. புற அழகு, அக அழகு என அழகு இருவகைப்படும். பொது வாக மனிதர்கள் விரும்புவது புற அழகையே ஆகும். அகத்தின் அழகினைப் பெரும் பாலானவர்கள் பொருட்டுத்துவதில்லை. உண்மைநிலை என்னவெனில் அகத்தின் அழகும் பொலிவும்தான் முகத்தில் அழகு ஆக; உண்மை அழகு ஆகப் பிரதிபலிக் கின்றது. “அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்” என்பது முதுமொழி. அகத்தின் அலங்கோலமும் - அழகின்மையும் முகத்தில் தெரியும் என்பதும் அம் முதுமொழி உணர்த் தும் பிறிதொரு கருத்து என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். அகம்

என்பது மனம், உள்ளம் ஆகும். எண்ணங்கள், உணர்வுகள் தோன்றுவதற்கும் ஊற்றெடுப் பதற்கும் பிரவாகிப்பதற்கும் உரிய இடம் மனம். எனவே மனம் தூய்மையாக ஒளி பொருந்தியதாக இருப்பின் மனிதனின் சொல் லும் செயலும் உயர்ந்தனவாயும் தனக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை பயப்பனவாயும் அமையும். “இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை” என்னும் உயர் விழுமியநிலை, மனித வாழ்வில் ஏற்பட்டுவிடும்.

“உள்ளத்தில் உண்மை ஓளி உண்டாகில் வாக்கிலே ஓளியுண்டாரும்”

-பாரதியார் வாக்கு.

உள்ளத்தால் பொய்யாமை, உண்மை; வாய்ப்பேச்சினால் பொய்யாமை, வாய்மை; மெய் என்ற உடம்பினால் பொய்யாமை, மெய்மை ஆகும். திரிகரணங்கள் எனக் குறிப் பிடப்படுகின்ற மனம்; மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றும் தூய்மையாக இருத்தல்; முருக உபாசனைக்கு இன்றியமையாததாகும்.

முருகனிடம் அன்பும் பக்தியும் செலுத்தி; மனம், மொழி, மெய்த் தூய்மையராய்; திருத்தொண்டுகள் புரிந்து; மனித சேவைகள் ஆற்றி; ஆன்மேயை கொண்டு எல்லா உயிர்களிலும் அன்புண்டு தம் கடமைகளையும் செவ்வனே செய்து; யாவர்க்கும் அன்பராய்; இறை சிந்தனையுடன் வாழ் வாங்கு வாழும் வழிதான் அன்புவழி, அருள் வழி, ஆண்மீக வழியாகும். முருகன் விரும்புவதும் அன்பு வழியையே ஆகும்.

“தியவை புரிந்தாலேவும் குரைவேன் திருமுன் உற்றால் தூயவர் ஆகி மேலைத் தூல்கதி அடைவர் என்கை ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசூர் அந்நாள் செய்த மாயையின் மகனும் அவ்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்று உய்ந்தான்”

தம்மை எதிர்த்துப் பெரும் போர் புரிந்த சூரபத்தமனுக்கே கருணைகாட்டித் திருவருள் புரிந்தான் என்றால்; முருகனின் கருணைக்குத்தான் எல்லை ஏது? கந்தன் கருணையே கருணை.

தூய்மையான எண்ணமே எல்லா நல்லெண்ணங்களுக்கும் அடிப்படை.

திருவாசகம் நீதிதல் விண்ணப்பம்

(தொழில்கள்...)

பிரபஞ்ச வெராக்கியம்

(உத்தரகோச மங்கைபில் அருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

-சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

145. முதலைச் செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்ப முழ்கி விதலைச் செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த சிதலைச் செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோழுறையோ திதலைச் செய் பூண்முலை மங்கைபங் காவென் சிவகதியே.

ப-ஏரு:

திதலை செய் பூண் முலை மங்கை பங்கா- தேமல் பொருந்திய அணிகலன்கள் அணிந்த முலைகளையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையவனே, என் சிவகதியே- எனது வீடுபேராகவுள்ளவனே, செவ்வாய்ச்சியர் முதலை கடிப்ப- சிவந்த வாயினையுடைய மகளிராகிய முதலைகள் கடிப்ப, வேட்கை வெந்நீரில் முழ்கி- அதனால் அவர் மீதுண்டாகிய விருப்பமாகிய வெந்நீரிடத்து முழுகியும், விதலை செய்வேனை விடுதிகண்டாய்- நடுக்கத்தைச் செய்கின்ற என்னைக் கைவிடுகின்றனயோ? கைவிடாதொழில் வேண்டும்; விடக்கு ஊன் மிடைந்த சிதலை செய் காயம் பொறேன்- மிக்க ஊன் செறிந்த துன்பத்தைச் செய்கின்ற இவ்வுடலோடு இருத்தலைத் தாங்கமாட்டேன். முறையோ- முறையோ என்னை இவ்வுடலோடு கூடிய வாழ்க்கைபில் வைத்தல் முறையாகுமோ முறையாகுமோ.

மங்கை பங்கா, என்சிவகதியே, செவ்வாய்ச்சியராகிய முதலை கடிப்ப வேட்கை வெந்நீரில் முழ்கி நடுக்கத்தினையடைகின்றேனைக் கைவிடுகின்றனயோ? கைவிடாதொழில் வேண்டும். ஊன் மிடைந்ததும் துன்பத்தைச் செய்கின்றதுமாகிய இவ்வுடலோடு இருத்தலைத் தாங்கமாட்டேன். முறையோ முறையோ என்பதாம்.

செவ்வாய்ச்சியர்- சிவந்த வாயினையுடைய மகளிர், செவ்வாய்ச்சியர் என்றாராயினும் சட்ட நுதல் மடநோக்கு வாணகை, இலங்கெயியிறு அசை நடை முதலியவற்றையுமடைய வனப்பு வாய்ந்த மகளிர் எனக்கொள்க. முதலைச் செவ்வாய்ச்சியர் என உருவகஞ் செய்தமையின் ஒற்றுமிக்கது. செவ்வாய்ச்சியர் என்னும் பன்மையொடு முதலையென்னும் அ.றினை இயற்பெயரைச் சேர்த்தமையின் முதலைகள் என்பது பொருளாகக் கொள்க. செவ்வாய்ச்சியரை முதலைகள் என்றமையின் “கடிப்ப” என்றார். கடித்தல் என்றது வேட்கை விளைத்தலை வேட்கையை வெந்நீர் என உருவகஞ் செய்தது, வேட்கைமிக்கார்க்கு உடல் வெதும்புதல் பற்றியாகும் முழுகியும் என- உம்மை விரிக்க. “விதலை நடுக்கம் பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து” என்னும் பரிபாடலினும் (11:75) இப் பொருட்டாதல் காண்க. வெந்நீரில்

கீழ்ப்படிதலை அறிவுவனே கட்டளை இடுவதை அறிவான்.

முழுகியும் விதலைச் செய்வேனை என்றாலும் தண்ணீரில் முழுகி நடுங்குதல் உலகியல்பாக வெந்நீரில் முழுகி நடுங்குவேனை என ஒரு நயந்தோன்ற நின்றது.

விடக்கு- ஊன். “வடிக்கணை தொடுத், தெய்து துணித்திடும் துணித்த விடக்கினை” பதினொராந்திரமுறை கண்ணப்பதேவர் (37-8) “தசையுந் தூவந் தடியும் விடக்கும்... புலவ மூன் பெயர்” எனப் பிங்கலந்தையில் (5:250) வருதலுங் காண்க. விடக்கு ஊன் என்பன ஒரு பொருட் பன்மொழிகளாதலின் மிக்க உன் எனப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது. இனி, விடக்கு ஊன் என்பதற்கு புலவ நாறும் ஊன் எனினுமமையும். “புன்புலால் யாக்கை” (பிடித் 10) என அடிகள் அருளியவாறுங் காண்க. மிடைதல்- நெருங்குதல்; செறிதல் மிடைந்த காயம் என இயையும். சிதலை- நோய்; துன்பம் காயம்- உடம்பு. “காயமே கோயிலாக கடிமன மடிமை யாக” (தே. நாவு 76-4). விடக் கூன் மிடைந்த காயம் சிதலையையும் செய்தலின் “காயம் பொறேன்”, “தினைத்துணையேனும் பொறேன் துயராக்கைத் திண்வலையே” (நீத் 39) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. பேரின்பத்தைச் செய்யுமாறு “சிவனே” என்றார். முறையோ முறையோ என அடுக்கி முறையிட்டது இவ்வுடம்புடன் சிலகாலம் இருக்குமாறு இறைவன் பணித்துப் பிரிந்தமை பற்றியாகும். “ஏல என்னை ஈங்கொழித்தருளி” (கீர்த் 129) என வருதலுங் காண்க. திதலை- தேமல் திதலை செய் என்றாலது எதுகை நோக்கி ஏற்றுமிக்கது. அன்றி திதலையைச் செய்யும் எனினுமாம். சிவகதி- வீடுபேறு.

“மெய்ம்மையா முழுவைச்செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்

பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப்பாய்ச்சித் தம்மையும் நோக்கிக்கொண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்

செம்மையுள் நிற்பராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே” -நாவு 76:2.

எந்த தேவாரத்து வருதலுங் காண்க. இறைவன் வீடுபேறாய் நின்றாராதலின் சிவகதியே என்றார்.

“மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்

விண்பொருந்தும் தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானை” -12:5.

என அப்பராடிகள் திருவாக்குங் காண்க.

இதன் கண், விடக்கூன்மிடைந்த சிதலைச் செய் காயம் பொறேன் விடுதிகண்டாய் என்பவற்றால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் என்னைக் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் போதருதல் காண்க.

146. கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா

விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமுழையிற்

பதியடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கவஞ்சி

மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே.

ப-ரை:

வெண் தலை முழையில் பதி உடை வாள் அர- நகுசிரம் என்னும் வெண்டலையின் உட்டுளையை இருப்பிடமாகவுடைய ஓளியையுடைய பாம்பு, பார்த்து இறை பைத்து சுருங்க- மதியைப் பார்த்து சிறிது படம் விரித்துச் சுருண்டு அசைய மதி அஞ்சி நெடு நீரில் குளித்து ஓளிக்கும்- அதனைப் பிழைமதி கண்டு பயந்து கங்கைநீரில் முழுகி மறைகின்ற, சடை மன்னவனே- செவ்விய சடைமுடியினையுடைய நிலைபேறுடையவனே, அடியேற்கு உன்

அரிய காரியங்களைச் செய்ய பெரிய உழைப்பு வேண்டும்.

கழல் கதி தந்து அருளவும் அடியேனுக்கு உன் கழலையுடைய திருவாடகளைப் புகலிடமாகத் தந்தருளவும், ஊன் கழியா விதி அடியேனை- அதனை உடனே அடையும்படி இவ்வுடம்பினை நீக்க முடியாதமைக்கு ஏதுவாகிய பிராரத்தவினையையுடைய அடியேனை, விடுதி கண்டாய்கை விடுகின்றனன்யோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

வெண்டலை முழையைப் பதியாகவுடைய பாம்பு திங்களைப் பார்த்து சிறிது படம் விரித்துச் சுருண்டு அசைய அதனைப் பிறை மதி கண்டு பயந்து கங்கை நீரில் மூழ்கி மறை கின்ற சடைமன்னவனே, அடியேற்கு உன் கழல் தந்து அருளவும், அதனை உடனே அடையும்படி இவ்வுடம்பினை நீக்கமுடியாத வினையையுடைய அடியேனைக் கைவிடுகின்றனன்யோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

கதி- புகலிடம். “கதியே போற்றி கனியே போற்றி” (போற்றி 108) உன்கழல் கதிதந்தருளவும் என மாற்றிக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள. கழல் தந்தருளியமை, “தன்வார் கழல்களைக் களியா நிற்கும் அம்பலத்தோன்”, தன்றோல் கழந்த தொல்லோன்” (293: 346) எனத் திருக்கோவையாரில் வருவனவற்றாலுமறிக. கழல் தந்தருளவும் என்றது ஆய்கொண்டருளவும், என்றபடி உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஊன் கழியா விதி- உடம்பினை நீக்க முடியாமைக்கு ஏதுவாகிய வினை; வினை என்றது பிராரத்தவினையை.

வெண்டலை- நகுசிரம். இது தாருகாவனத்து இருடிகளால் ஏவப்பட்டது, நகுவெண்டலை “வெண்டலை மிலைச்சி..... சாந்தனி சக்சையனே” (நீத் 30) “பின்றாழ் சடைமேல் நகு வெண்டலையர்” (தே.ஞான 71:4) என வருவன காண்க.

முழை என்றது வெண்டலையிலுள்ள உட்டுளையை. “பகுவாய நகுவெண்டலை “விழியிலா நகுதலை” (தே.ஞான 46:8; 272:5) என வருவன காண்க. பதி- இருப்பிடம். “அம்பலத்துப் பதியுடையான்” (292) என்னும் திருக்கோவையாரினும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. வாள்- ஒளி, அரா- அர எனக் குறுகி நின்றது. பாம்பு வெண்டலை முழையை இருப்பிடமாகக் கொண்டமை, “முழைக் கொள் அரவோடு” (சுந் 9:9) என்பதனாலுமறிக. “அங்சி மதி நெடு நீரில் ஒளிக்கும்” என்றதனால் அர பார்த்தது அம்மதியையாகும். இறை- சிறிது. “எழில்வாயிலாவஞ்சியும் விரும்பும் மற்றிறை குறையுண்டு” திருக்கோவை (94) என்புமியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. பைத்துச் சுருங்கல்- படத்தை விரித்துச் சுருண்டு அசைதல். “உத்தமன் நீள்முடிமேல் வெள்ள வளாகத்து வெண்ணுரை குடி வியன் பிறையைக் கொள்ள அளாய்கின்ற பாம்பொன்றுளது குறிக்கொண்மினே” (பொன்வண்ணத் 78) நெடுநீ என்றது கங்கையை. “பிறைய நெடுநீரும் பிரியா முடியினார்” (ஞான 87:8) எனத் தேவாரத்தும் வருதல் காண்க. சடைமுடியில் அணிந்த வெண்டலையின் உட்டுளையில் தங்கும் பாம்பு முடியில் அணியப்பட்டுள்ள மதியைக் கண்டு சிறிது படம் விரித்து அதனை உண்ணுமாறு சுருண்டு அசைதலும், அதனை மதி கண்டு, அங்சி சடையிற் றிரித்த கங்கைப் பெருவெள்ளத்தில் முழுகி ஒளிக்கும் சடையென இறைவனது சடையின் பெருமை கூறியவாறு. மன்னவனே என்பதற்கு ஒன்றாற் கொன்று முரணானவற்றையும் தீங்கு பயக்குமாறு எழுந்தவற்றையும் சடையின் கண்ணே வைத்து முறைசெய்து ஆஞும் பேரரசனே எனினுமமையும்.

இதன் கண், “கழல் தந்தருளவும் ஊன் கழியாவிதியைடியேனை விடுதி கண்டாய்” என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் என்பதும் போதருதல் காண்க. 42. (கூடாரும்...)

ஊக்கமுள்ள மனிதன் தன் கடமையைச் செய்யத் தவறமாட்டான்.

ஆலயங்களில் சங்காபிஷேகம் செய்தால் இறைவனின் அருள் சூரந்து மக்கள் நலன் பெறுவார்கள்

-திரு வி. செல்வரத்தினம் அவர்கள் -

ஆலயங்களில் நாற்றிருட்டு முதல் ஆயிரத்தெட்டு வரை சங்குகளில் தண்ணீர் நிரப்பி அதனை முறைப்படி பூசித்து, அந்நீரை இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதே சங்காபி ஷேகம் எனப்படும்.

இந்த அபிஷேகம் நடத்தும் முறை களைக் கவனித்தால், இதற்கும் மனித இனத் திற்கும் உள்ள தொடர்பும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும் இதனுள் பொதிந்து கிட்டப்பதை அறியலாம். சங்காபிஷேகம் செய்தால்த்தான் இறைவனின் அருள் பெருகும்.

மேலும், சங்குகள் வைக்கும் முறை அதாவது, 108 அல்லது 1008 சங்குகளையும் இறைவன் திருச்சந்திதியில் பண்ணின்டு இராசி குண்டங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு இராசி குண்டங்களிலும் ஒன்பது சங்குகள் வீதம் 12 இராசிகளிலும் 108 சங்குகள் வைத்து எட்டுத் திக்குகளுக்கும் எட்டு பிரதான சங்கு களையும் நடுவில் வலம்புரி, இடம்புரிச் சங்கு களையும் வைக்கவேண்டும். இதேபோல் 1008 சங்குகளை அதற்கேற்றப்படி வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு அமைக்கப்பெற்ற 118 சங்குகளிலும் $1+1+8=10=1$. எல்லாம் ஒருவனே என்ற தத்து வப்படியும் அமைதல் வேண்டும்.

உடம்பின் அமைப்புப்படி குடத்தில் தேங்காய் தலையாகவும், தர்ப்பை முடிகள் தலைமயிராகவும், மாவிலைகள் அவயவங்களாகவும், வெள்ளை நூல் நரம்புகளாகவும், நிறநூல் எலும்புகளாகவும் தசைகளாகவும், நிரப்புகின்ற தண்ணீர் இரத்தமாகவும் பாவிக் கின்ற தத்துவப்படி இரண்டு வெள்ளிக் குடங்களில் நன்னீர் நிரப்பி அவற்றில் கஸ்தாரி,

பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ, கோரோசனை, புனுகு, விளாம்பிச்சி வேர், ஏலம், பன்னீர், மஞ்சள் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைச் சேர்த்து, ஓவ்வொரு சங்கிலும் மாவிலை, தர்ப்பை வைத்து யாக குண்டத்தின் எதிரில் அமைத்தல் வேண்டும்.

சங்குகள் ஓவ்வொன்றும் ஓம், ஓம் என்று ஓலித்துக்கொண்டிருக்கும். இவை யாக குண்டத்தைச் சுற்றி சில நேரம் ஓங்கார மந் திரம் செபிக்க, மந்திரம் தீர்த்தத்தில் கலக்கின் றது. தர்ப்பையில் மூலம் தெய்வ சக்திகளையும், மாவிலையிலுள்ள துவர்ப்பு மருத்துவ குணங்களையும் தருகின்றன.

வேத சாஸ்திரங்களின் செப மந்திரங்களும் ஓதி ஓவ்வொரு இராசி மண்டலத்திற்கும் எட்டுத் திக்குகளின் சங்குகளுக்கும் வலம்புரி, இடம்புரிச் சங்குகளுக்கும் முறையே பூஜை செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் யாக குண்டத்தில், வேள்வி மண்டபத்தில் ஆகவணியம், தட்சிணாக்கினி யம் காருகாபத்தியம் என்னும் முத்தியை முறையே ஆல், அத்தி, மா, பலா, வெள் ஸொருக்கு, வன்னி, நாய்குருவி, தர்ப்பை முதலிய சிப்பிகளால் வளர்த்து நவதானியம், வாசனாதி, திரவியம், கனி வகை, தேன், தேங்காய், பீதாம்பரம், இலவங்கம், தாழம்பூ, பொரி முதலியவற்றோடு நறு நெய்களும் தாரையாக ஊற்றினால் ஓரே அருட்பெருஞ் சோதி, தனிப்பெருமை, கருணைக் கட வளைக்கு அக்கினி மூலமாகக் கொடுத்துப் பலி போட்டு காரியாக்கினியிலிருந்து மூலாக் கினியாகிய இரு சங்குகளிலும் பிரதிஷ்டை

குறிக்கோளை அடைய விடாமுயற்சிதான் முக்கியம்.

முடித்துத் தூய தீப நிவேதனம், கற்புரர்த்தி முதலியவற்றைச் செய்து வாத்தியங்களோடு பிரகார வலம் எழுந்தருளச்செய்து, ஆசி பெற்று ஒவ்வொரு சங்குத் தீர்த்தத்திலும் இறை வண முறையே அபிஷேகம் செய்வித்தல் வேண்டும். இந்த அபிஷேக விழாவினைக் கண்டு களித்து அபிஷேகத் தீர்த்தத்தைப் பருகி நலம்பெறவும், உள்ளம் உடல் அனைத் தையும் புனிதமடையச்செய்து இறைவனின் பேருள் பெற்று ஒரு கஷ்டமும் இன்றி இன்ப மாக வாழலாம்.

மேலும், வலம்புரிச் சங்கு என்பது மகாலக்ஷ்மி வாசம் செய்யும் மங்கலப் பொருள்களில் முதலிடம் பெறுகிறது. இந்துக் கள் பூஜையறையில் இச்சங்கை வைத்திருப் பார்கள். எங்கெல்லாம் வலம்புரிச் சங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் திருமகள் இருப்பாள். எங்கெல்லாம் சங்கின் ஓசை கேட்கிறதோ அங்கெல்லாம் மகாலக்ஷ்மி நித்திய வாசம் செய்வாள்.

திருமகளின் அருட்கடாட்சம் கிடைத்து விட்டால், எந்த ஏழையாக இருப்பவர்களும் ஒவ்வொரு நானும் சங்கில் தண்ணீர் வைத்துத் துளசியை அதில் போட்டு அந்த நீரைப் பருகினால் ஆயுள் விருத்தியாகும். புத்திரகாரக னான் குருவுக்கு பஞ்சமித் திதியன்று வலம் புரிச் சங்கில் பசும்பால் வைத்துப் பூஜித்தால், பிள்ளை இல்லாத தம்பதிகளுக்குப் பிள்ளை பிறக்கும். பிறந்த பிள்ளைக்கு வலம்புரிச் சங்கிலில் பால் வைத்து அந்தப் பாலைப் பருக்கினால் குழந்தை ஆரோக்கியத்தோடு இருக்கும். செவ்வாய் தோஷம் உள்ளவர்கள் இந்தச் சங்கில் பசும்பால் வைத்து செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அம்மனைப் பூஜித்தால், எல்லாத் தோஷங்களும் விலகித் திருமணம் நடைபெறும். வீட்டில் பூஜை அறையில் வலம் புரிச் சங்கை வைத்து வழிபடுபவர்களுக்குச்

சகல வழிகளாலும் முன்னேற்றும் ஏற்படும். இது இப்படியிருக்க, அக்கினியை நாம் உருவ மாகப் பார்க்க முடிகிறது. அக்கினியின் மூலமாக நாம் முதாதையருக்கும் தேவர்களுக்கும் சேர வேண்டியதைக் கொடுத்து அனுப்பி வைக்கலாம் என்று சாஸ்திர நால்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால்தான் அக்கினிக்குத் தனியாகச் சிறப்பு வழிபாடு செய்கிறோம். நெருப்பைப் புகை சூழ்நிருப்பது போல் எல்லாக் கர்மாக்களையும் குற்றும் குற்றிருக்கிறது. ஹோமங்களில் சேர்க்கப்படும் பல்வேறு மூலிகைகளால் எழுகின்ற புகை உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரும். அக்கினியை ஹோமத்தில் வளர்த்து அதன்மூலம் தெய்வத்தை வழிபடுவது இந்து மதத்துக்குரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

உலக நலனுக்காகவும் இவ்வுலகத் தீல் வாழ்கின்ற மக்களின் நல்வாழ்விற்காகவும் செய்யப்படுவதுதான் ஹோமம். ஹோமத்தில் இடப்படும் மூலிகைகளோ, திரவியங்களோ, பட்டுப்போன்ற வள்ளுக்களோ கெளரவத்திற்காகவோ, சுயநலத்திற்காகவோ செய்யப்படுவதில்லை. பக்தர்களுடைய ஆயுள் விருத்தி, ஆரோக்கியம் போன்றவைகளுக்காகப் பொது நலத்துடன் செய்வதாகும். ஹோமப் புகை உடலிலுள்ள நோய்களைக் குணப்படுத்தும். இது விஞ்ஞான ரதியாக நிருபிக்கப்பட்டு உள்ளது.

ஹோமம் என்பது சாதாரண நெருப்பால் இயற்கையிலேயே உள்ள விஞ்ஞான வழி வேறுபாடுகளுக்கு ஒத்தவாறு அது உருவாக்கப்படுகிறது. விதிப்படி அதனைத் தயார் செய்யக் குறிப்பிட்ட பொருட்களை உபயோகிக்க வேண்டும். பின்னர் அதிலிருந்து சக்தியைப் பெறக் குறிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை உச்சரிக்க வேண்டும். ஹோமங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறியதும் எளியதுமான

விடியும் என்று விண்ணனை நம்பு.	முடியும் என்று உண்ணன நம்பு.
-------------------------------	-----------------------------

ஒன்று அக்கினி ஹோத்தரம் ஆகும். அக்கினி ஹோத்தரம் நிகழ்ந்த இடத்தில் திரட்டப்பட்ட சாம்பல்மலம் சரும நோய்கள், முச்ச வியாதிகள், இருதய பாதிப்புக்கள், தொண்டை வியாதிகள், குதக நோய்கள் ஆகிய யாவையும் குணப்படுத்தலாம் என்று மேற்கு ஜேர்மனி யைச் சேர்ந்த மருத்துவ நிபுணர் மோனிகா ஜெஹரே என்பவர் கூறுகின்றார்.

ஹோம நெருப்பின் மூலம் உடலில் எதிர்ப்புத் திறன் அதிகரிக்கின்றது. மனம் எனப்படும் இரத்தத்தின் பண்பும் தூடிப்பும் மெய்ப்படுகின்றன. வியாதிகளால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் குறைகின்றன. அக்கினியை ஹோமத்தில் வளர்த்து அதன்மலம் தெய் வத்தை வழிபடுவது இந்து மதத்துக்குரிய ஒரு தனிச்சிறப்பாகும்.

மேலும், ஹோமம் செய்யும்போது பரவும் புகை நோய்களை நீக்க வல்லது.

இதனை மேஸ்நாட்டு விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சி மூலம் நிருபித்துள்ளார்கள்.

மேலும், வலம்புரிச் சங்கின் ஓம் என் னும் பிரணவ மந்திரம் தூர இடங்களுக்கும் ரீங்காரம் செய்யும் தன்மையுடையது. இந்தச் சங்கைத்தான் மகாவிஷ்ணு கையில் வைத் திருக்கிறார். குரியபகவானின் கையிலும் வலம்புரிச் சங்குதான் உள்ளது.

ஆழ மாதம் பூர நட்சத்திரம், பூர்ப்பாதி பெளர்ன்மி, ஆனி மாத வளர்பிறையுடன் கூடிய அட்டமி அல்லது சீத்திரா பெளர்ன்மி அன்று வலம்புரிச் சங்கில் பால் வைத்து மகாலக்ஷ்மிக்கு வேண்டிய நெவேத்தியங்களைப் படைத்து பூஜை செய்தால், தன பாக்கியமும், பொன், பொருள், ஆடை, ஆய ரணம் சேர்வதுடன், இதனைச் செய்கிறவர்கள் தீர்க்க ஆயுளுடன் நோய் நொடி இல்லாமல் வாழ்வார்கள்.

தீல்லையில் ஆழும் சிதம்பரநாதனை ஈழத்து எல்லையில் கண்டு ஆனந்தித்த மாணிக்கவாசகர்

பரபரப்பில்லாத, ஒரு பெரும் சிவப்பேற்றினைத் தன்னகத்தே கொண்டு பெருகுமாறு விளங்கிய சிவதர்தம வள்ளலும், ஈழத்துச் சிதம்பர அறங்காவலரும் ஆகிய காரைநகர் ஈழத்து மாணிக்கவாசகப் பெருமானாம் முருகேசு சுந்தரவிங்கம் ஜயா அவர்கள் கடந்த 23.02.2022 சிவபதும் எய்தினார்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பெற்ற சீமான் இவர். பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஒங்கிய ஞானம் கொண்டவர். உவமையிலாக கலை ஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம் உடையவர்.

தவமுதல்வராகத் திண்ணபுரத்தை ஆண்ட திருவாசகச் செஞ்சொற்பிரகாசன் இவராவார். ஈசன் இவரிடம் வாசமாகி வரமாகின்றார். இருபத்துநான்கு மணித்தியாலமும் சதா சிவபெருமானையே எண்ணியெண்ணி ஈழத்துச் சிதம்பரத்தையும், காரைநகர் மண்ணையும் வரமாக்கியவர். அல்லாமலும், சிவசின்னாங்களோடு சீவனைப் பொலிவாக்கி, திருவாசகப் பொருளாக வாழ்ந்தவர்.

பண்ணார்ந்த திருமுறை ஒது பண்பாடாக வாழ்ந்து, விண்ணார்ந்த தேவரும் வாழ்த்தும்படி மண்ணிலே நல்லவண்ணம் திண்ணபுரத்தீசனை அருள்பாலிக்க வைத்த தேவர் இவராவார். அவருடைய ஆத்மா சிவப்பேறடைவதாக.

-கே.எஸ். சிவஞானராஜா -

துணிச்சலோடு உழைப்பவனுக்குத்தான் வெற்றி அருகில் வந்து அமரும்.

திருவிளையாடற் புராண வசனம்

(நாற்புத்தைந்தாவது)

பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

- ரீதீஸ் ஆறுமுகநாவலர் -

சோமசுந்தரக் கடவுள் மறைந்தருளிய பின், பன்றி முகக் குமாரர்கள் பன்னிருவரும், உதய குரியர்கள் பன்னிருவர்கள்போல் விளங்கிப், பல கலைகளிலும் வஸ்லவர்களாய்ப், பன்றிமலையில் இருந்தார்கள். அப்படியிருக்கு நாளிலே, சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் எல்லாவுயிர்களுக்கும் பொதுவாயுள் எது என்னும் உண்மையை உலகத்தாருக்கு அறிவிக்கத் திருவளங்கொண்ட மீனாட்சி அம்மையார், அக்கடவுளை நோக்கி, “எம் பெருமானே! பொல்லாத விலங்குகள் எல்லா வற்றினும் மிகப் பொல்லாதவைகளாய் அசே தனங்களாய் உள்ள பன்றிக்குட்டிகளுக்கு இரங்கி நீர் முலை கொடுத்து, முன்னை விலங்கறிவை நீக்கியிருளினமை என்னை?” என்று விளாவினார். அதற்குச் சோம சுந்தரக் கடவுள், “சகல வேதங்களும் ஆகமங்களும் நம்மைச் சகலசீவை தயாபர்வ என்று சொல்லும். சேதனப்பொருள் அசேதனப் பொருள் என்னும் இரண்டும் நமக்குச் சமமே. அதனாற்றானே, தாயையிழந்து பசியினாலும் வெய்யினாலும் வருத்தமடைந்த பன்றிக் குட்டிகளுக்கு இரங்கி, முலை கொடுத்து, அவைகளைக் காத்தருளி னோம். அதனால் அவைகள் அளவில்லாத வலிமையையுங் கல்வியையும் ஞானத்தையும் பெற்றுக்கொண்டன. இனிமேல், அப்பன்றிமுகக் குமாரர்கள், பாண்டியனுக்கு மந்திரிமார்களாய் இருந்து, நம்முடைய கணத்தவர்களாவார்கள்” என்று விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு அச் சோமசுந்தரக் கடவுள் அன்றிவு இராச

ராச பாண்டியனுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, “பாண்டியனே! பன்றிமலையிலே பன்றிமுகமுடைய பன்னிரண்டு குமாரர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அளவில்லாத வலிமையும் கல்வியும் ஞானமும் உடைய வர்கள். அவர்களை நீ உனக்கு மந்திரிமார்களாக்கிக்கொள்” என்று திருவாய் மஸரந்து, மறைந்தருளினார். பாண்டியன் விழித்தெழுந்து, பெருங்களிப்புடையனாகிக், காலையிலே தன் மந்திரிமார்களை அனுப்பி, அக்குமாரர்களை அழைப்பித்தான். அவர்கள் வந்து பாண்டியனை வணங்கப், பாண்டியன் களிப்படைந்து, அவர்களுக்குப் பல வரிசைகள் கொடுத்து, அவர்களைத் தனக்கு மந்திரிமார்களாக்கி, அவர்களுக்குப் பழைய மந்திரிமார்களுடைய கன்னியர்களை விவாகஞ் செய்வித்துக் கொடுத்தான்.

பன்றிமுக வீரர்கள் பன்னிருவரும் பாண்டியனுக்குக் கவசமுங் கண்ணும்போல் ஒழுகினார்கள்; பன்னிரண்டு உடம்புக்கும் உயிர் ஓன்று என்று சொல்லும் வண்ணம் ஒற்றுமையுடையவர்களாய்ப், பசுப்பாலோடு தேன் கலந்தாற்போலக் கல்வியறிவோடு புத்தி நட்பழும் உடையவர்களாய் இருந்தார்கள். இறுமாப்புச் சிறிதுமின்றி ஏவல் செய்யாஞ் சிறு வர்கள்போல் ஒதுங்கி நடந்தார்கள்; அரசனால் விரும்பப்பட்டது எதுவோ, அதனைச் சிறிதும் தாம் விரும்பாது விடம்போல வெறுக்கும் இயல்புடையவர்கள்; அக்கினி காய்வோர் அல் அக்கினியை அனுகாதும் பிரியாதும்

வாய்ப்பே ஒரு மனிதனை உயர்வடைய வைக்கிறது.

இருத்தல்போல் அரசனை அனுகாதும் பிரியா தும் அஞ்சி அவன் நிமில்போல் ஒழுகும் நீர்மையையுடையவர்கள், உலகத்தாருள் யாவராயினுந் தங்கள் சொல்லை மறுத்தல் இல்லாமையால், அவர்களைத் தண்டித்து வாங்கும் பொருளும், எல்லாவரசர்களும் தங்கள் பணி கேட்கையால் அவர்களுக்கு ஊறு செய்து பெறும் பொருளும் அக் குமாரர்கள் ஈடுவெதில்லை. குடிகள் இறுக்கும் இறைப்பொருளொன்றே அவர்கள் பாண்டி யனுக்கு ஈட்டுக் கொண்டு செல்வம். பாண்டியனுடைய உட்கருத்துத் தங்கள் நெஞ்சினுள்ளே கண் ணாடியின் நிழல் போலத் தோன்ற, அதனை நன்றாக ஆராய்ந்து, அது தருமமாயிற் செய் வர்கள்; தருமமன்றாயின் தங்கள் செல்வத்துக் கும் உயிருக்கும் இறுதிவரினுஞ் செய்யர்கள். இங்ஙனம் ஒழுகிப் பாண்டியனுக்குத் தருமத் தையும் புகழையும் நாடோறும் பெருக்கித் திகந்தங்களொல்லாம் வெற்றியையுண்டாக்கி, வாழ்ந்திருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவ லோகத்தை அடைந்து, சிவகணநாதர் களாயினார்கள். இராசராச பாண்டியனுஞ் சிவபுதமடைந்தான்.

(நாற்யத்தேழுவது) கரிக்குருவிக்கு உபதேசங்கள் செய்த படலம்

இராசராச பாண்டியன் சிவபுதமடைந்த பின், அவன் குமாரனாகிய சுகுண பாண்டியன் அரசியற்றும் நாளிலே, ஒருவன் முற்பிறப்பிலே தருமத்தை மிகச் செய்துஞ் சிறிது பாவஞ் செய்தமையால், கரிக்குருவியாய்ப் பிறந்தான். அக்கரிக்குருவி, தனக்குக் காகம் முதலியவை ஊறு செய்து, இரத்தஞ் சோருந் தலையை யடையதாகிப், பறவைகளுக்கெல்லாம் எனிய தாகி, அவ்வூறுபாட்டுக்கு அஞ்சிப், பட்டணத்

தனின்று நீங்கி, வனத்திலே போய், வழியில் ஒரு பக்கத்தில் நிற்கின்ற ஒரு மரத்தின்மேல் வெட்கமேலிட்டு, ஒடுங்கிப், பெருமுச்செறிந்து கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது, விபூதி ருத்திராட்ஷந் தரித்தவரும், உள்ளும் புஜும் பரிசுத்தரும், கையிலே குடை பிடித்தவரும், தீர்த்த யாத் திரை செய்வருமாகிய ஒரு சிவ பக்தர், அம் மரநிழலில் வந்திருந்துகொண்டு, அங்குள்ள சிலரைப் பார்த்து, “தலங்களைல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தது பொற்றாமரை வாவி. முர்த்திகளைல் லாவற்றினுஞ் சிறந்தது சொக்கலிங்கம். மற் றைத் தலங்களைல்லாவற்றினும் இம்முன்றி னுள் ஒவ்வொன்றே சிறப்புற்றிருக்கும் மதுரை யிலே இம்முன்றுஞ் சிறப்புற்றிருக்கும். அத னால் மதுரைக்குச் சமமாகிய தலம் வேறு இல்லை. சோமசுந்தரக் கடவுள் தம்மை வழி படுவோர்களுக்கு எனியாகி, அவர்கள் விரும் பிய வரங்களைல்லாவற்றையும் இம்மையிற் றானே கொடுத்தருந்தார்; மற்றைத் தலத்து முர்த்திகளோ மறுமையின்றிக் கொடர்கள். ஆதலால் விசேட முர்த்தி சோமசுந்தர முர்த் தியே” என்று போதித்தார்.

அம் மரத்தின்மேல் இருந்த கரிக்குருவி, அதைக் கேட்டவுடனே ஞானம் பெற்றது; தன் முற்பிறப்பையுந் தான் கரிக்குருவியாய்ப் பிறந்ததையும் அறிந்தது. “நான் இப் பிறப்பை ஒழித்தற்கு இச் சிவபத்தர் இங்கே சொல்லி யதே உறுதி” என்று துணிச்தெழுந்தது; எழுந்து, காட்டினின்று நீங்கி, மதுரையை அடைந்து, பொற்றாமரை வாவியிலே ஸ்நானம் பண்ணிச், சோமசுந்தரக் கடவுளை வலஞ் செய்து, மனசி னாலே பூசித்து வணங்கியது. இப்படி மூன்று நாள் கழிந்தபின், மீணாட்சியம்மையார் சோமசுந்தரக் கடவுளை நோக்கி, “எம்பெருமானே! இந்தக் கரிக்குருவி செய்யுஞ் செம்கை என்னை?

ஓழுக்கம் உனக்கு நீயே போடும் நல்ல பாதை.

இதன் வரவு யாது?" என்றார். சிவபெருமான் அதன் வரவனைத்தையும் அம்மையாருக்கு அருளிச் செய்துவிட்டு, அக் கரிக்குருவியின் மீது திருவருணோக்கம் வைத்து, முன்னாளிலே மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு மரணத்தை

பொழுத்து நித்தியத்துவத்தைக் கொடுத்த மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை அதற்கு உப தேசித்தருளினார். உடனே அக்கரிக்குருவி சிற்றறிவு நீங்கிப், பேரறிவடைந்து, சிவபெரு மானை இவ்வாறு துதிக்கலுற்றது:-

“எண்ணி லாவுயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
நண்ணி லாமதிச் சடில போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதநின் கருணை போற்றியால்”

இப்படித் துதித்துக்கொண்டு, பின்பு, “எம்பெருமானே அறிவின்றிச் செய்த தீமை யினாலே இடையூறடைந்த தமிழேனையும் ஆளல் வேண்டுமோ? எளியவர் எங்குளார் என்று தேடித் தேடி அவருக்கெளியராவதே உமது திருவருளின் செய்கை! தமிழேன் முற்பிறப்பிலே தருமமுடையனாதலாலன்றோ இப்பிறப்பிலே இம் மந்திரத்தைத் தமிழேனுக்கு உபதேசித்தருளின்றி! இது வரு பிறப்பிலே நன்னெறிக் கேதுவாயிற்று. ஆதலினாலே தமிழேன் மும்மையினும் நலமுடையேனாயி னேன். ஆயினும், தமிழேனுக்கு ஒரு குறை யுண்டு. தீய பறவைகளைல்லாம் ஊறு செய்கின்றன. கண்டவரெல்லாம் நகைக்கும் படிக்கு எளியனாயினேன்” என்று விண்ணப் பஞ் செய்தது. சிவபெருமான், “அப் பறவை களுக்கெல்லாம் நீ வலியையாகக் கடவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பின்னும், அக் கரிக்குருவி வணங்கி, “தமிழேனுக்கு

இன்னும் ஒரு வரந்தரல் வேண்டும். வலியை என்பது என்னுடைய மரபினுள்ள குருவிகளுக்கெல்லாம் பொலிய வேண்டும். நீர் தமி யேனுக்கு உபதேசித்த மந்திரத்தை அவை களும் ஓதியோதி உய்தல் வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தது. சிவபெருமான், அப் படியே ஆகுக” என்று அருளிச் செய்தார்.

அக் கரிக்குருவி, தன்னைப்போலவே தன் குலமுஞ் சிவபிரானது திருவருளினாலே பறவைகளுக்கெல்லாம் வலியனவாகி வலியான் என்னுங் காரணப் பெயரைப் பெற்று உலகத் தலே சிறப்புறிருப்த, தான் சிவபிரானுடைய திருவடியை அடைந்தது. இக்கரிக்குருவி, தான் தவஞ்செய்து அடைந்த வரத்தைத் தன் சுற்றும் எளிதாக அடையும்படி பெற்றுக் கொண்டதனால், உலகத்திலே “தக்கவணைரு வன் வாழுத் தன்கிளை வாழும்” என்னும் பழமொழி விளங்கிறது.

“சச னடிக்கன் பில்லார்போ
லெளியா ரில்லை யாவர்க்கும்
சச னடிக்கன் புடையார்போல்
வலியா ரில்லை யாவர்க்கும்
சச னடிக்கன் பின்மையினா
லெளிதாய்த் திரிந்த விக்கயவாய்
சச னடிக்கன் புடைமையினால்
வலிதா யிற்றே யெவ்வுயிர்க்கும்”

எதிர்ப்பு இல்லாத இடத்தில் வெற்றி இல்லை.

ஈழத்து பஞ்ச ஈஸ்வரங்களிலொன்று

நகுலேஸ்வரம்

—திரு. காரை எம்.பி அருளானந்தன் அவர்கள்—

ஆழனித் திருநாடு திருமூலராஸ் சிவ பூமி என போற்றப்படுவதற்கு பொருத்தம் யாதெனில் ஆழத்தில் பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாகிய நகுலேஸ்வரம் முன்னைய யுகங் களிலே இருஷிகள் முனிவர்கள் விமோசனம் அடைவதற்காக வழிபட்டு வந்த புண்ணிய சிவாலயமாகும்.

முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் ஆகியன அமைந்த திருத்தலம் நகுலேஸ்வரம். “திருத்தம்பலேஸ்வரம்” என்பது பூராதன திருப்பெயராகும். பூராதன காலத்தில் நகுலேஸ பாசுபதர்களினால் இவ் ஆலயம் அமைக்கப் பட்டதெனவும் ஜதீகமுன்டு. இராவணன் இலங்காப்பிரியை ஆட்சி செய்த காலத்தில் இச் சிவன் ஆலயம் மிகச் சிறப்பாக விளங்கியதாகக் கைலாசபூராணம் என்ற நூலிலே கூறப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை யில் நகுலேஸ்வரம் பற்றிய ஜதீகங்களையும் தொன்மைச் சரித்திரக் குறிப்புக்களையும் அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் வைபவமாலை யில் இவ் ஆலயத்தின் தலபூராண நூலாகவும் அமைந்துள்ளது.

திருத்தம்பலேஸ்வரம்

நகுல முனிவரின் வருகைக்கு முன் இவ்வாலயம் திருத்தம்பலேஸ்வரம் என விளங்கியிருக்கின்றது. இங்குள்ள இறைவனை திருத்தம்பலேஸ்வரர் என்றும் இறைவியை திருத்தம்பலேஸ்வரி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். நகுல முனிவரின் கீழிழுகம் மாறிச் சுபாவமுக மாயினமின் தாக்கம் தலப் பெயரிலும் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

நத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. திருத்தம்பலேஸ வரம் கீரிமலை என்றானது. அங்குள்ள இறைவன் திருத்தம்பலேஸ்வரர் “நகுலேஸ்வரர்” எனவும் திருத்தம்பலேஸ்வரி “நகுலாம்பிகை” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். “நகுலம்” என்பது வடமொழி “கீரி” தமிழ்ச்சொல். நகுலமுனிவர் வழிபாடு செய்த இடம் கீரிமலை என்றும் நகுலேஸ்சரம் என்றும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் திருக்கோணேஸ் வரமும், திருக்கோணேஸ்வரமும் பூராதன வரலாற்றுப் பெருமைகள் எவ்வாறு கொண்டமைந்தனவோ அத்தகு பழமைச் சிறப்புக்களை கொண்டது நகுலேஸ்வரம். மகாபாரதத்திலே அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொண்டு, புண்ணிய தீர்த்த ஷேத்திரமான நகுலமலையைக் கொண்ட மனிபுரத்திற்கு (யாழ்ப்பாணம்) வந்தான் என்ற குறிப்பிலிருந்து நகுலேஸ்வரத்தின் வரலாறு பெருமையை அறியமுடிகின்றது.

இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து யாத்திரை மேற்கொள்வேர் வழிபாடு செய்யும் யாத்திரைத் தலமாகவும், நகுலேஸ்வரம் விளங்குகின்றது. நகுல முனிவர், மாருதப் பூர்வீகவஸ்வி, முசகுந்தச் சக்கரவர்த்தி போன்ற தவசிரேஷ்டர்கள் வழிபட்ட தலம் நகுலேஸ் வரம். நகுலேஸ்வரத்துக்குரிய தலபூராணம் நகுலகிரிப் பூராணமாகும்.

சோழ தேசாதிபதியாகிய திசையுக்கிர சோழன் மகள் மாருதப்பூர்வீகவஸ்வி என்பவள் தனக்கிருந்த குன்ற வியாதியினால் மெலிந்த வளாய் வியாதியை வைத்தியர்களால்

மற்றவர்களைவிட அறிவாளியாக இருக்க முயற்சி செய்.

சுகமாக்க முடியாததினால் இனித் தீர்த்த யாத்திரையாகுதல் செய்து பார்த்தால் சுகம் வரவங் கூடும் என்றெண்ணிக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து பூப்பட்டு அங்குமிங்கும் போய்த் தீர்த்தமாடி வருகையில் சாந்தலிங்கன் என்னும் சன்னியாசியைக் கண்டு கொண்டாள்.

இலங்கையின் வடமுறையிலே கீரி மலை என்றோரு மலையுண்டு. அது சமுத்திர தீர்த்தத்திலுள்ளது. அங்கே உவர்ச்சல் மத்தி யிற் சுத்த தீர்த்தமும் மலையருவித் தீர்த்தமும் கலந்த உத்தம தீர்த்தம் ஓன்றுண்டு. உலகத் திலுள்ள எந்தத் தீர்த்தங்களிலும் முக்கிய தீர்த்தமாயிருக்கின்றது. அதிலே நீ போய் நீராடச் சில காலம் தங்கியிருந்தால் சுகம் அடைவாய் என்று சொல்ல அச் சொற்படி மாருதப்புரவீகவல்லி பூப்பட்டு தாதிமாருந், தோழிமாருந், சேனை வீருந் குழ்ந்தவருக் கீரிமலைச் சாரவில் வந்திறங்கி குமாரத்தி பள்ளமென்னும் இடத்திற் பாளயம் போட்டுக் கொண்டிருந்த நகுலமுனிவரைக் கண்டு சாட்டாங்கமாக வணங்கி அவரால் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு அத்தல விசேஷத்தையும், தீர்த்த மகிழ்ச்சையையும், அத்தீர்த்தத்தில் ஆழித் தனக்குக் கீரிமுகம் மாறின என்ற செய்தியையும் அம்முனிவர் சொல்லக் கேட்டு மகா சந்தோஷத்துடன் தீர்த்தமாடச் சிவாலய தரி சனஞ் செய்து வந்தாள்.

சில காலத்தில் அவளுக்கிருந்த குன்ம வலியுந் தீர்ந்து குதிரை முகமும் மாறியது. மாறுவே மாருதப்புரவீகவல்லியின் யெளவன் சொருபத்தைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரியங்

மனிதன் பறவையைப்போலப் பறக்கிறான். தண்ணீரில் மீன்போல் வாழ்கிறான். சந்திரமண்டலத்தையும் அடைந்திருக்கிறான். இத்தனை திறமைகள் இருந்தும் மனிதன் பூவுலகில் வாழ இயலவில்லை என்பது எத்தனை வெட்கத்துக்குரியது. இறைவனிடம் சரணாகதியடைந்தால் மனிதன் எதையும் சாதிக்க இயலும். தன்னை இறைவனது கருவி என்று எண்ணிக்கொண்டால், இவ்வுலகில் அவனால் சாதிக்க இயலாத்து எதுவுமில்லை.

நம்பிக்கையற்றவன் எந்த உலகிலும் இன்பம் காண முடியாது.

ஆலயத் தொண்டாற்றி உயர்வடைந்தவர்களின் வரிசையில் திலகவதியாரும் திருநாவுக்கரசரும்

– திரு மு. சிவலிங்கம் அவர்கள் –

மதயானையால் இறங் செய்தது

நாவுக்கரசர் நஞ்சுணவை உண்டு எமது மந்திர சக்திக்கு வலுச்சேர்த்தான். இவனை உயிர் தப்ப விடக்கூடாதென மன்னனிடம் கூறிய சமஸ்ர் கூட்டம் இவனை எமது மதயானையால் இறங் செய்து கொல்ல வேண்டுமென்றார். தீயோர் கூட்டத்து அரசனான மாபெரும் தீயோன் தமது பட்டத்து யானையால் இறங்செய்யுமாறு கட்டளையிட்டான். ஏவ்வாளர் மதம்கொண்ட பட்டத்து யானையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். யானையும் மூர்க்கமாக வரவும் பாகன் திருநாவுக்கரசரை இறுமாறு யானையைத் திருப்பினான்.

அச்சமயம் நாவுக்கரசர் ஏதும் அச்சமற்றவராய் விடையேறும் பெருமானைத் துதித்தவண்ணம் ஒரு பதிக்கதைப் பாடினார். முதற் பாடல் இதுவாகும்.

“சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும் சுடர்திங்கட் குளாமணியும்
வண்ணரிவை உடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முர ஞேறும் அகவம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சவது யாதொன்றுயில்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை”

நாவுக்கரசர் உலகத்தோர் உய்யும் வண்ணம் இப்பதிக்கதை மகிழ்வுடன் பாடினார். மதங்கொண்டு வந்த யானையை ஏற்றிப் பார்த்து வெஞ்சுடர் முவிலைச்சுல வீர்ட்டர் தம் அடியேம் நாம் அஞ்சவதில்லை என அழுத்திக் கூறினார். நாவுக்கரசரின் பக்திநெறியைக் கண்டதும் மதயானை அவரை வலம் வந்து யாவரும் வியக்கும் வண்ணம் தாழ்ந்து தரையிற் பணிந்து வணங்கி எழுந்து விலகியது. அச்சமயம் அதன் மீதிருந்த பாகன் யானையைத் திருப்பி நாவுக்கரசரைக் கொல்லுமாறு ஏவினான். யானை பாகனைக் கீழே தள்ளிக் கொண்டது. அங்கு நின்ற சமனர்களைத் தூர்த்தியும் பெரிய அட்காசம் புரிந்தது. அதனைக் கண்ட அரசன் பெருந்துயரடைந்தான்.

தப்பியோடிய சமனர்கள் ஒன்றுகூடித் தமது இயலாமையை போக்குவதன் பேரில் மன்னனிடம் வீழ்ந்து வணங்கி நின்றனர். இதனால் வெகுண்ட மன்னன் இனிச் செய்வது யாது? எனச் சீரினான். இவன் நீடிய காலம் எமது சமய உண்மைகளைக் கற்றறிந்ததால் யாவற்றையும் எதிர்கொண்டு சித்தி பெற்றான். இவனை உயிருடன் விட்டால் யாவருக்கும் தீங்கு விளைவிப்பான். மேலும் உமது ஆட்சியையும் சிதைத்துவிடுவான் என்றார். அரசன் மதிகெட்டவனாய் இனி என்ன செய்வதென்றான்.

முடியாது என்பது முட்டாளின் தத்துவம்.

கற்றுணை பூட்டிக் கடலில் பாய்ச்சுதல்

குடும் பாவத்திற்கும் அஞ்சாத சமணர்கள் அவனைக் கற்பாறையில் இருத்தி கயிற்றினாற் கட்டிக் கடலில் தள்ளிவிட்டு இறக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றனர். அது கேட்ட பல்லவன் தமது கொலையாளிகளை அழைத்து அவனைக் கல்லுடன் கட்டிக் கடலில் தள்ளிவிடுகள் எனப் பணித்தான். அவர்கள் பெரிய கற்பாறை ஒன்றுடன் அவரைக் கட்டிப் படகிலேற்றித் தூரக் கடலில் தள்ளிவிட்டுக் கரை சேர்ந்தனர்.

ஆழ்கடலில் வீசப்பட்ட நாவுக்கரசர் எப்பரிசாயினும் ஆகட்டும் எந்தெந்தயை ஏற்றிப் புகழ்வேன் எனக் கூறி நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடி இறைவனைப் போற்றினார். முதற் பாடல் இதுவாகும்.

“சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தாடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சி வாயவே”

திருநாவுக்கரசர் நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பக்தியுடன் பாடியதும் அவரைக் கட்டியிருந்த கயிறுகள் தானாகவே அவிழ்ந்தன. பாறைக்கல் தோணியாக மிதந்தது. நாவுக்கரசர் சிவப்பொலிவுடன் திகழ கல்லான ஓடம் கரையொதுங்கித் திருப்பாதீரிப்புவியூர் சிவாலயத்தின் அண்மையில் தங்கியது. சைவசமயத்தின் பெருமை நிலைநாட்டப்பட்டது. நாவுக்கரசர் தம்மை அன்புடன் போற்றிப் பாடியபேறாக இறைவனருளால் சமணர்களின் நான்கு கொடிய தண்டனைகளையும் செயற்பாதவாறு செய்வித்தார்.

பல்லவ மன்னன் சிவபக்தனானான்

சமணர்களின் தூண்டுலாலும் மன்னன் தனது முன் வினைப் பயணாலும் நீதிநெறி தவறித் திருநாவுக்கரசருக்குப் பல தீமைகளைச் செய்தான். சமணர்களின் போலியான நெறி சார்ந்து பாடலிபுரத்தில் அரசாண்டான். திருநாவுக்கரசர் சிவநெறி பூண்டு உண்மையான சிவநெறி தழுவியதால் சிவபெருமானின் தெய்வ நீதியைப் பெற்றார். சமணர்கள் தமது சமய நெறியை மேன்மைப்படுத்தாததால் பல அழிவுகளையுஞ் செய்து சைவசமய பக்தனுக்குத் தீங்கிழழுக்கத் தூண்டினர். திருநாவுக்கரசர் தமது இறை பக்தியால் சைவ சமயத்தை மேன்மைப்படுத்தினார்.

பல்லவ மன்னன் தமது பாவநெறி நீங்கவும் திருநாவுக்கரசர் செய்த அற்புதத்தால் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென உறுதிப்படுத்தினார். இதை உணர்ந்த பல்லவ மன்னன் சமணர்களின் பள்ளிகளை இடித்துத் தள்ளினான். தான் சைவ சமயத்தைத் தழுவும் சிந்தனையால் சமணர்களை விரட்டியிட்தான். அவர்களின் பள்ளிகளை இடித்த கல்லினால் திருவதிகையில் குணபரவீச்சும் என்னும் சிவாலயத்தைக் கட்டுவித்துச் சைவசமய நெறியில் வாழ்ந்தான். அத்துடன் நாவுக்கரசரைக் கண்டு பணிந்து அவரது ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

திருநாவுக்கரசர் பின்னர் தில்லைச் சிதம்பரம் முதலான பல சிவாலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டதுடன் உழவாரப் பணியையும் செய்தார். சீர்காழியில் திருநூனசம்பந்தர்

நிதானமாக ஆலோசி. ஆனால் துணிவுடன் செயற்படு.

அவதரித்து அற்புதங்களைச் செய்ததை அறிந்து சீகாழிக்கு நேரிற் சென்றார். திருஞானசம்பந்தர் தமது திருக்கூட்டத்துடன் நாவுக்கரசர் தம்மை நேரிற்காண வருவதை அறிந்தார். அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்க வந்தபோது நாவுக்கரசர் சம்பந்தரின் பொற் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். சம்பந்தரும் அவரை வணங்கி இறுகத் தழுவினார். அச்சமயம் நாவுக்கரசரின் முதுமையை நோக்கி “அப்பே” என்றார். நாவுக்கரசர் அடியேன் என்று அன்பு மேலிட உரையாடினார். இருவரும் பல சிவாலயங்களுக்குச் சென்று வணங்கிப் புதிகங்கள் பாடியதுடன் பல அற்புதங்களையுஞ் செய்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர் பாலகணாக இருந்தாலும் அம்மை அப்பனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றவர். 16 வயது வரை பதினாறாயிரம் பாடல்கள் பாடினார். இவர் பாடிய பாடல்களில் சிதைவற்றது நீங்கலாக எஞ்சிய 4159 பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறையில் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் திருமுறைகளை அலங்கரிக்கின்றன. இதேபோல அப்பர் பாடிய 3045 பாடல்களும் சிறப்பானவை. சைவசமயம் இன்று பிரகாசிக்க உயிர்கொடுத்ததுபோல் பன்னிரு திருமுறைகள் பாடிய அருளாளர்கள் சைவம் போற்றும் உத்தமர்களாகவே போற்றப்படுகின்றனர்.

அப்பரின் தொண்டுகளின் சிறப்பு

அப்பர் பெருமான் தமது வாலிப்ப பருவத்தில் ஏதுமறியாது சமய சமூகப் பணியாகப் பல அற்பணிகளை நிலைநாட்டினார். கொல்லாமை என்னும் சிறப்பால் சமணத்தில் நாற்புதாண்டு களுக்கு மேல் ஆழ்ந்தவர். சகோதரியின் வேண்டுதலால் இறைவனாந் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டார். இதன்பேறாகத் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிப் பல அற்புதங்கள் செய்தார். ஆலய வீதிகளில் உழவாரத்தொண்டு செய்தார். சமன்றகளின் கொடுமையை அகற்றிச் சைவத்தை நிலை நாட்டினார். இவர் சைவப்பண்பாட்டுடன் ஆலயப்பணி செய்யும் பெருமையையும் நிரலிட்டுப் பாடியுள்ளார். நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் என்ற தொடரில்....

“நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டு....”

என்று தொடர்ந்து இறைப்பனியின் சிறப்பை நிலைநாட்டுமொறு பாடினார். சமய குரவர் வரிசையில் ஏனைய மூவரும் அந்தணர்கள். இவர் மட்டும் வேளான் குலத்தவரும் முதியவருமாவார். இறைப்பனியைத் தமது தொண்டாக ஏற்று வாழ்ந்து காட்டியவர். தமது பக்தியால் இறைவனின் பேரருளுடன் பல சிதைக்களையும் பெற்றவர். மண், பெண், பொன் ஆகிய மூன்றையும் முற்றாகத் துறந்து சைவ சமயமே மெய்ச்சமயமென உறுதிப்படுத்தியவர். அப்பர் பெருமானின் சமயப்பணி சார்பில் தேவார முதலிகளில் ஒருவராகவும் 63 நாயன்மார்களில் ஒருவராகவும் தம்மை உலகறியச் செய்தார்.

திலகவதியார்

தமது பெற்றோர் கணவன் மூவரும் இறந்தபோதும் தம்பிக்காக வாழ்ந்தவர். தம்பி சமன் சமயத்தைத் தழுவியதால் யாவற்றையும் துறந்து இளம் விதவைக் கோலத்தில்

ஓருவன் சிரிக்கும்போதெல்லாம் மரணம் தன்னிப் போடப்படுகிறது.

இறைபணியாற்றியவர். தமது முதுமையில் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரின் பேருளால் தம்பி தடுத்தாட்கொள்ளப்பட உதவினார். மாதர்குல மாணிக்கமாக சிவனடியையே சிந்தித்து தமது வாழ்நாள் முழுவதும் இறைபணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். இவரின் வாழ்க்கை நெறியின் அம்சமாக இருந்த, நாள் நேரம் தவறாது ஆலய தரிசனம், ஆலயப் புனிதம் நோக்கி அலகிடல், மெழுக்கிடுதல், ஆசாரீஸ்லராக நந்தவனத்தில் நழுமலர் கொட்டு மாலையாக்கி இறைவருக்கு அலங்காரங்களைக்கேற்றுவது, இறைபுகழ் பாடுதல் போன்ற அத்தனையும் சைவப்பண்பாட்டின் அங்கமாகத் திகழ்கிறது.

திலகவதியார் நாற்பது வருடங்களாகச் செய்த பணிகளை நாற்பது வருடங்களின் பின் சைவத்தைத் தழுவிய திருநாவுக்கரசர் தமது பாடலாகப் பாடியதில் ஒருமையைக் காண முடிகிறது. திலகவதியார், திருநாவுக்கரசர் ஆகிய இருவரும் முற்றுவப் பயணாக அவதரித்து இப்பிறவியில் சைவம் உய்யும் வண்ணம் தமது உடல், பொருள், ஆவியை அருப்பணித்தமை இறைவனின் திருவிளையாகும். (முற்றும்)

உதவிக்கரம் நல்கிய தங்களிற்கு இந்த அன்பு மாணவனின் நற்கடிதம்

முதலில் இந்த மாணவனின் பணிவான வணக்கங்கள் ஜயா தங்களுக்கு, ஜயா நான் நலமாக உள்ளேன் அதேபோன்று நீங்களும் உங்கள் இறைபணியான எங்களைப் போன்ற ஏழை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆற்றிவருகின்ற இந்த மேன்மை தங்கிய அறப்பணி தொடர்ச்சியாகவும் நீங்கள் அனைவரும் நலமாக இருப்பதற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை நான் பிரார்த்தித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஜயா நான் தங்களுக்கு கூறவந்த விடயத்தினை கூறிக்கொள்கிறேன், ஜயா நான் எனது பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தொடர்வதற்காக என்னுடைய குடும்ப பொருளாதார நிலையினைக் கூறி என்னுடைய ஆவணங்களை தங்களுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தேன். நீங்களும் என்னுடைய நிலைகளுதில் என்னுடைய ஆவணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு தாங்கள் அறப்பணியை எனக்கும் ஆற்றியிருக்கின்றீர்கள். அதாவது ஓவ்வொரு மாதமும் ॥1॥ ஆம் திகதிக்கு முன்னரே என்னுடைய வந்திக்கணக்கு இலக்கத்திற்கு ரூபாய் 3000. ॥0॥ பணத்தொகையை அனுப்பி வைக்கின்றீர்கள். ஜயா இறைவன் உங்களுடைய வடிவில் தோன்றி எங்களைப்போன்ற மாணவர்களின் வாழ்விற்கு ஒளிஷட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார். ஜயா தாங்கள் என்னைப்போன்ற எத்தனை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக தாங்கள் இவ்வாறான அறப்பணியைச் செய்து வருகிறீர்கள், நீங்கள் செய்கின்ற பணங்களில் மூலம் எனது கல்வியைத் தடையின்றி தொடர்ந்துகொண்டு இருக்கிறேன்.

ஜயா தற்போது இறைவனின் ஆசியும், உங்களின் ஆரீவாதத்துடனும் நான் தற்போது கவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் வருட கல்வியைப் பூர்த்தி செய்து இரண்டாம் வருடத்தில் காலடி எடுத்து வைக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் தாங்கள் செய்கின்ற உதவிதான் ஜயா. மீண்டும் உங்களுக்கு நன்றிக்கடன்பட்டவனாக எனது நன்றி உரைக் கடித்தினை நினைவு செய்கிறேன்.

-நன்றி-

“பொருள் தேடும் இப்பூமியில் அருள்தேடும்
நெஞ்சங்கள் உங்களைப்போன்ற ஒரு சிலரே”

-இ. சத்தியராஜ்-

உழைப்பிற்குத் தகுந்த பலன் ஒருநாள் கட்டாயம் கிடைக்கும்.

“தோன்றிற் புகழூடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

-திரு பு. கதிரித்தம்பி அவர்கள் -

தெய்வப்புலவன் வள்ளுவன் வடித்த திருக்குறள் தெய்வத்தன்மை உடையது. சங்கப் பலகையில் இட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட தெய் வீக நூல். ஒவ்வொரு குறஞம் உட்பொருள் பொதிந்து, கடுகைத் துழைத்து ஏழ் கடலைப் புகுத்தி குறுகத் தறித்த குறள்களாக விளங்குகின்றன.

மனிதன் புகழ் உடைய குழந்தையாகப் பிறப்பதில்லை. பிறந்த பின்பே கடவுள் அருள்பெற்று, நந்காரியங்களைச் செய்து புகழூத் தேடிக் கொள்ளுகின்றான்.

தோன்றின் புகழூடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று” என்ற குறளில் உட்பொருள் பொதிந்து, விளங்குவதை அறிஞர் உணர்வர். இறைவனை நானும் வழிபட்டு வர இறையருள் மனிதனுக்கு உண்டாகும், “எது செய்யத்தகுவது, எது செய்யத்தகாதென்ற நுண்ணிவு உண்டாகும். நந்காரியங்களை காணும் அறிவினால் நந்செய்க்கைளில் மனிதன் ஈடுபடு புகழ் உண்டாகும். அந்த வகையில் ஈடுபட்டு உலகப் பெரியார்களாக தோன்றியவர்கள் மகாத்மா காந்தி, விவேகானந்தர், ஏபிரகாம் லிங்கன், அன்னை திரேசா போன்றவர்கள்.

காந்தி அவர்கள் சிறு பராயத்தில் இருந்து உண்மை பேசவதைக் கடைப்பிடித்து வந்தார். “கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்” என்ற குறளை உயிர்நாடியாகக் கொண்டு ஒழுகி வந்தார். இதனால் இறையருள் உண்டாக, கற்கும் பொழுதே இவற்றையும் நன்கு கடைப்பு

பிடித்தார். சட்டத்தரணியாக வந்தும், உண்மை வழக்குகளே பேசவார். அநீதியான வழக்குகளை எதிர்த்து வாதிடுவார். இதனால் இவருக்கு புகழ் உண்டாக, மகாத்மா காந்தி என்று மக்கள் அழைக்கத் தொடங்கினர். இந்திய மக்கள் சுதந்திரமின்றி அடிமையாக வாழுவதை நீக்கவேண்டுமென்று, துணிந்து, அந்நியருக்கெதிராக போராட்டத்தொடங்கினார். இதனாற் சிறையில் அடைப்பட்டார். சிறையில் இருந்து வந்ததும் மக்களையும், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இணைய வைத்தார். கடைசியில் சுதந்திரத்தையும் பெற்றுக்கொடுத்தார்.

அடுத்து சிக்காக்கோ மாநாட்டில் உலக மக்களுக்கு உரையாற்றிய விவேகானந்தர் எனது அருமை சகோதர சகோதரி களே என்று ஆரம்ப உரையில் கூறினார். சைவ சமய உட்பொருளை உணரும் வகையில் ஆழமாகவும், ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறினார். மாநாட்டில் இவரது பேச்சு எல்லோரையும் கவர்ந்தது. சுவாமி விவேகானந்தர் என்ற நாமம் சபையோரால் சூட்டப்பட்டது. இவருடைய ஆழந்த அறிவையும், பேச்சுத் திறனையும், சபையில் உள்ளோர் போற்றினர். இதனால் உலகப்பெரியாரக இடம்பெற்றார்.

திரேசா மக்களிடம் அன்புண்டு மருத்துவசை சேவையை இலவசமாகச் செய்து வந்தார். ஊனமுற்றோரையும் அரவணைத்து, அன்பு பாராட்டி, வேண்டிய உதவிகளைத் தன்னலம் கருதாது செய்து வந்தார். மக்களுக்கென்றே மருத்துவமனை கட்டி, முழுநாளும் ஓய்வின்றி, உறக்கமின்றி உழைத்து வந்தார்.

காலத்தின் மதிப்புத் தெரிந்தால்த்தான் வாழ்க்கையின் மதிப்பு தெரியும்.

இதனால் இவரை அன்னை திரேசா என்று மக்கள் அன்பாக அழைத்தனர்.

மிகவும் அரிதாகக் கிடைத்திருக்கும் இந்த மாணிடப் பிறப்பினால், மனிதன் செயற் கரிய பலவும் செய்து நிம்மதியான வாழ்வுக்கு வழி கண்டிருக்கிறான். வீட்டில் இருந்தவாரே உலகத்தை கண்டுகொண்டிருக்கின்றான். கணப் பொழுதில் உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள சாதனங்கள் படைத்துள்ளான். கோள்களையும் (சந்திரன், செவ்வாய்)

ஆராய்ந்துள்ளான். இன்னும் புதிய கண்டு பிடிப்புகளை நாளுக்கு நாள் கண்டுபிடித்து உலகுக்கு அறிய வைத்துள்ளான். அறிவும், ஆற்றலும் மிகக் மனிதன் புகழுடையவனாக வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கும் நல்வழிகளை அறிய வைத்துள்ளான்.

எனவேதான் வள்ளுவன், மனிதன் தோன்றிற் புகழூடு தோன்றுக. அவ்வாறு இல்லாதவன் பிறவாமலிருந்தல் நன்று என்று வள்ளுவன் அருளினான்.

வேலனை சோதியாய்க் காண்போம் சந்நிதியில் பிறர்க்கில்லாச் சீர்மைதனைப் பெற்றிட வேண்டின் அறம்பல ஆற்றுதல் நன்று.

எல்லா மியன்ற முருகன் இசைபாட
நல்லருள் தானாய் நிகழும்.

ஆதியந்த மில்லா அறுமுக வேலனை
சோதியாய்க்காண் சந்நிதி யில்.

வெறுக்கப் படுசொல்சொல் வாரா யினதை
பொறுத்து விடுவது நன்று.

உள்ளதை உள்ளவாறு பேசின் பெருமாந்தர்
உள்ளம் உவந்து உருகும்.

வல்வினை தீர்த்திடும் ஆற்றங் கரைவேலன்
நல்லதையே செய்தருள்வான் நம்பு.

பித்துப் பிடித்துனைப் பற்றிப் பிடிப்பவன்
சித்தம் தெளிவிக்கப் பார்.

பிறர்க்கீயும் டாக்டர் சுவாமிகள் இன்றும்
அறம்பல செய்திட வாழ்த்து.

-கி. சாந்தநாதன்.-

வாழ்க்கையின் முன்னேறும்போதுதான் உழைப்பின் உன்னதம் புரியும்.

வழித்துறை

55

- ஆசகவீ செ. சீவகப்பிரமணியம் அவர்கள் -

- 01 இறைவனைத் தேடித்தேடி எங்குமே காணமாட்டார் காணாமல் விட்டபோதும் தேடாமல் விடவும்மாட்டார் தேடியே தேகம்செத்து ஆத்மாதான் அகலும்போதே போவதே இறையென்றறிவார் அறிந்தினி ஆவதேதோ.
- 02 கோயிலும் குளமும் நாடி கும்பிடும் தெய்வம்தேடி பாலோடு பூவும்கொண்டு பூசையும் புகழும்பாடி நாவிலே நீரும்வந்றி நலிந்தாத்மா போகும்போதே போவதே இறையென்றறிவார் அறிந்தினி ஆவதேதோ.
- 03 வெண்ணென்றும் நெய்யுமந்தத் தயிருள்ளே இருக்குமென்று கண்ணோடு கருத்துமுன்றி கடைந்ததை எடுத்தும்கொள்வார் தன்னோடு இறைவனுள்ளான் என்பதை உணர்ந்திடாமல் கண்மூடும் போதுணர்வார் உணர்ந்தினி ஆவதேதோ.
- 04 மண்ணுக்குள் வைரமுண்டு சிப்பிக்குள் முத்துமுண்டு என்பதைக் கண்டுகொள்வார் எடுத்ததை அணிந்தும்கொள்வார் தன்னுக்குள் இறைவனுள்ளான் என்பதை ஏற்றிடாமல் மண்மூடும் போதிலேற்பார் ஏற்றினி ஆவதேதோ.
- 05 கோயிலும் தானேயாகத் தெய்வமும் தன்னுள்ளாகத் தீபமும் தானேயாகத் திகளொளி தன்னுள்ளாக வாழ்வதை அறியாமாந்தர் அவைபின்னர் அகலும்போதே அகல்வதே இறையென்றறிவார் அறிந்தினி ஆவதேதோ.
- 06 மாங்கனி வித்தினுள்ளே பித்துண்டு புழுக்களறியும் விளாம்பழ நடுவனுள்ளே தசையுண்டு அணில்களறியும் நம்முள்ளே ஆத்மாவாக இறையுள்ளான் அறிவதுண்டோ ஆத்மாதான் அகன்றபின்னால் அறிந்துதான் ஆவதேதோ.

வெற்றிபெறும் ஒவ்வொரு செயலும் ஒரு குறிக்கோளாக ஆகிவிடுகிறது.

- 07 வீட்டின்மேல் இருக்கும்காகம் விருந்தினர் வருகைசொல்லும் ஒட்டின்மேல் இருக்கும்பல்லி ஓவ்வொன்றும் அறிந்துசொல்லும் எட்டறிவிருந்தும் மாந்தர் தம்மைத்தாம் அறிவதுண்டோ காட்டில்தான் அறிவோமென்றால் அறிந்துதான் ஆவதேதோ.
- 08 கிணற்றுள்ளே வாழும் தவளை வானிலை அறிந்துசொல்லும் உப்பிட்டார் உடல்மணத்தை ஊர்நாய்கள் அறிந்துசொல்லும் படைத்தவன் நோக்கம்தன்னை பார்மாந்தர் அறிவதுண்டோ கிடைத்தது அகன்றபின்னால் அறிந்துதான் ஆவதேதோ.
- 09 கூட்டுக்குள் கிளிகள்ஊர்க்கு சாத்திரம் சரியாய்சொல்லும் வீட்டுக்குள் குடத்துப்பாலை ஊர்ப்புடை அறிந்துசெல்லும் நம்மோடு இறைவன்தன்னை நாமிங்கே அறிவதுண்டோ அவனுறவு அறுந்தபின்னால் அறிந்துதான் ஆவதேதோ.
- 10 இரவிலும் பறவைகட்கு விடியலில் குறிதெரியும் பகலிலும் மரம்செடிகள் இரவதன் வரவறியும் அறிவுள்ளோர் நம்முள் நாமாய் இருப்போனை அறிவதுண்டோ வாழ்வுதான் இருண்டபின்னால் அறிந்துதான் ஆவதேதோ.

ஸநிதியான் ஆச்சிரம் மேற்கொண்டுவரும் நிதித்திய அன்னியணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்துப்படும் சகல சமுதாயம் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியிடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்தீதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டமானாறு.
தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தீத்துறை.

Swift code - BCEYLKLX 028 - 7342444

E.mail : suthanm329@gmail.com
: sannithiyan@hotmail.com

பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பவன் எல்லாவற்றையும் அடைவான்.

புராதனம் எங்கே! தெய்வம், தெய்வீகம் அங்கே!

- திரு தங்கராசா செல்வசோதி அவர்கள் -

குடுமையம்பதி “உத்த விநாயகரும்” பழையும் புராதனமுமாம் என்றும் புராதனமும் ஏறில்மிகு பழைய மாறாத புரையைப்பும் அங்கே. என்றும் புராதன விஞ்சுட்சங்களின் கீழ் எளியையிகு விநாயகரின் அருளாட்சியும் அங்கே!

“கல்லோடைக் கந்தனாம்” செல்வச்சந்திதியும் பழையும் புராதனமுமாம் என்றும் “வீரவாகுதேவர்” வந்து வழிபாடாற்றியது ஸந்தியானின் வரலாற்றுச் சிறப்பு என்றும் வழிபடுவோர்க்கு “பசிப்பினி” போக்கும் “ஸந்தியான் ஆச்சிரம அன்னப்பனி” என்றும் அன்போடு வழிபடுவோர்க்கு குழந்தைவரம் அருளும் தலவிஞ்சுட்சம் பூவரகும் புராதனமாம் பக்தர்க்கு வரமஞானம் “வேல்” நோக்கிய “நந்தியெம்பெருமான்” புராதனமாம் “கந்தன்” கதிர்காமரநுடன் ஆறாயர் உரையாடிய அருகிவரும் “தின்னையும்” அங்கே!

யாத்திரைத் தலையாம் கதிர்காம “மாணிக்கங்கையும்” புராதனமாம் அன்று இராமதூதர் ஆஞ்சனேயர் வழிபட்ட கதிர்காம வரலாற்றுச் சிறப்பு என்றும் கந்தபுராணத்தில் “கந்தன் வழிபட்ட சிவன் ஆலயம் - சிவலிங்கம்” அங்கே அன்று கூரப்பதன் போர் புரிந்த “கூரன்கோட்டை” வரலாற்றை பேற்றுகின்றனர் அங்கே இன்று இவ் அற்புதங்களை கண்டுகொண்டேன் “கூனச்சுடர்” கதிர்காம யாத்திரையில் அன்று வேடுவ தலைவனாம் நம்பிராசன் - கொந்தைக் கொஷ்டி யகளாம் “வள்ளி”யை மணம் புந்த கந்தனும் இங்கே!

“அலங்காரக் கந்தனாம்” நல்லூர்க் கந்தனின் “வேல்” புராதனமாம் என்றும் அன்று சித்தர்கள் பலர் வாற்ற சிவபூரி “தோடியும்” புராதனமாம் என்றும் கந்தபுராணத்தில் “கந்தன் வழிபட்ட சிவன் ஆலயம்” கைலாசநாதரும் அருகே அங்கே புராதனமும் ஏறில்மிகு பழைய மாறாத திட்டமிட்ட புரையைப்பும் அங்கே இராசதானியாம் நல்லூர் “பண்டார யாளிகையின்” நேர்த்தியான நேர்மையான சமூக நேரிப்பையும் கண்டேன் “எளியையிகு பரிபாலக ஆளுமையில்” இன்று!

“கல்யாணக் கந்தனாம்” கந்தவனத்தாலும் புராதனமாம் என்றும் அன்று “வீரவாகுதேவரின்” தலைடத்தில் உருவான “நழுந்தக்கேளி” புராதனமாம் என்றும் அன்று இக்கேளியில் விளைந்த விளைவு கற்புரம் கல்லான மனிதர்களால் கல்லான வரலாறும் கண்டேன் “இந்து ஓளி” விஜயவருட வெளியிட்டில் அன்று கந்தபுராணத்தில் “கந்தன் வழிபட்ட சிவன் ஆலயம் வடக்கு நோக்கி அங்கே சித்தர்களிற்கு வரமளித்த சிவலிங்கத்தை நோக்கில் “நந்தியெம்பெருமான்” இங்கே சோழ மன்னாம் முத்தரசனின் “என்கண்குடி” கப்பிரமணியரும் - பழையவரும் ஒன்றே.

உன்னையின்றி உனக்கு தலைவன் வேறு யாரும் இல்லை.

நவின்டில் குலனை விநாயகரும் பழையும் புராதனமுமாம் அங்கே விநாயகரின் “தலவிருட்சம்” கந்தனின் “கடம்யரமும்” புராதனமுமாம் அங்கே அவ்ஸரின் “தலவிருட்சம்” கடம்யர நிலைலே வீற்றிருக்கிறார் மாம்யுப் பிரியனாம் தமிழ் “நோவ்னாண்டி” வேத்தில் “பழனியாண்டவராக” அங்கே “தொல்சீர் வட்டத்தூர்கள்” கொண்டறுன் மண்பதை புராதனமாம் அங்கே மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும், பள்ளிர்யரமும் புராதனமும், பெருமையுமாம்.

ஆலயத்தின் சிறப்புக்களாம் “முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், தலவிருட்சம்” இங்கே புன்னியவான்களின் காணி, நிதி அன்பளிப்பால் தீர்த்தம் - இன்று எழில்மிகு “தீர்த்தக்கேளி” அமைந்ததுவே சாள முலையிலே அன்று பிராமணர் பரம்பரையினர் வாழ்ந்தமையால் நவின்டிலுக்குப் பெருமையும் சுயமண்டல சுதாந்தில் இதனைக் கண்டுகொண்டேன். பெருமைக்கு “நவரினா கைலாச புராணத்திற்கு” (1928) “சிறப்புபாயிரம்” நல்கிய ஸ்ரீமத் சு. கனகரபாபதி குருக்கள் அவர்களும் நவின்டிலாம் அன்று பிரதமகுருவாக இருந்துள்ளார் நவின்டில் குலனை விநாயகருக்கு. வல்லவ சிவனாரின் பரம்பரையினராம் பிரதம குருவாக சிறப்பாக இன்று இங்கே புராதனத்தை பற்றாற்றும் “1750” ஆலய பதிவேடுகளில் மறுசீகர முகவியாரும் மயில்வாகனம் கந்தையரும் உடுப்பிட்டி நவின்டில் குலனையிலே.

நவின்டில் யாந்திரந்தோட்ட முத்துமாரியும் பழையும் புராதனமுமாம் முத்துமாரியின் மூலமுர்த்தி ஜம்போன் விக்கிரகமும் புராதனமாம். அங்கே “தலவிருட்சம்” வில்லய்ய மரமும் புராதனமாம். அங்கே வில்லய, வோம்புர நிலைலே வீற்றிருக்கிறாள் “முத்துமாரி”யாக இங்கே சௌவத்திற்கும் தமிழ்றுகும் நேர்மைக்கும் இலக்கணமாய் வாழ்ந்த “சேர்மன் பொன்னு”வும் வழிப்பட்ட முத்துமாரி பழையும் புராதனமுமாம் என்றும்.

யமதாதன் எனை அணுகும்போது வருவாயே முருகா

எண்ணிறைந்த துன்பங்கள் எவ்வெந்து சேர்ந்திட்ட போதும்
கண்திறந்து பார்த்தாயே கந்தவேலே முருகையனே
விண்ணுறைந் தோரும் நோக்கும் பெருமானே அதிகாலை நாடுகின்றோம்

மண்ணிருக்கும் மாந்தர்க்கெல்லாம் வரம்கொடுத்து அருள்வோனே
பண்ணிசைத்து உனது கவிபுனைந்து புகழ்மணக்க அருள் வேலவா

உன்னிடமே வரம்கேட்டேன் கலியுகத்தை ஆழ்பவனே முருகா
பன்நெநுங் காலப் பைந்தமிழின் காவலனே வரம் அருள்பவனே

முன்வருவாயே யமதாதன் எமையனுகும் போதுளன் தங்கவேல் முருகா.

-சின்னப்பு தனபாலசிங்கம்-

நீ நந்தபோக பாதை இன்கலையே என்று கவலைப்பாதே, நீ நந்தால் அதுவே ஒரு பாதை,

திருமூலர் தவமொழி

-திரு ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன் அவர்கள்-

(தொடர்ச்சி...)

தீய செயல்களிலே ஜந்து குற்றங்கள் மிகத் தீயன் என முன்னோர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றனர். கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், காமம், போய் ஆகியவைகளைப் பஞ்சமா பாதகங்கள் என்று வகுத்துப் பெயரிட்டார்கள்.

கொலையே களவு கள் காமம் பொய்க்கறல்
மலைவான பாதகமாம்

என்பது முனிவரின் கருத்து. நரகத்தில் தள்ளக்கூடிய இந்தக் கொடிய செயல்களைச் செய்யாதீர்கள் என்று சாஸ்திரங்களும் அறநூல்களும் எச்சரிக்கின்றன. அப்படிச் செய்தும் மக்கள் பாவங்களைச் செய்து அழிக்கிறார்களே என்று வருந்துகிறார் திருமூலர். காமவெறியில் அறிவிழிந்தவர் பிறர் மனைவியிடம் இச்சைப்பட்டு நாடும் பாவிகளைப் பற்றிப் பாடுகிறார்.

ஆர்த்த மனையாள் அகத்தே இருக்கவே

(ஆந்த மனையாள் ஆப்த மனையாள், அல்லது யாந்த மனையாள் ஆப்த மனையாள்- இதம் தரும் மனையாள், யாத்த மனையாள்- வரித்து இணைத்துக்கொண்ட மனையாள், அகத்தில் இருக்கவே- தன் ஆண்ம உடைமையாக தன் வீட்டில் இருக்கும்போது)

காத்த மனையாளைக் காழுறு காளையர்

(காத்த மனையாள்- பிறருடைய காவலில் இருந்து பிறரால் காக்கப்படுகின்ற பிறர் மனைவியை, அதாவது பிறர் திருமணம் செய்து அந்த இல்லறக் காவலிலே வாழ்கின்ற மனைவியை; அந்தக் காவலைத் தாண்டி காழுறும் காளையர்- இளமை வெறியால் ஆப்பட்டு ஆசைப்படுகிறார்கள்.)

காய்ச்ச பலாவின் கனி உண்ணமாட்டாமல்
ஈசம் பழத்துக்கு இட்ருற்ற வாயே.

ஆந்த மனையாள் அகத்தே இருக்கவே

காத்த மனையாளைக் காழுறு காளையர்

(காய்ச்ச பலா- நன்றாக வளர்ந்து பழம் தருகின்ற பலாமரம் பலாவின் கனி- அந்த மரம் தருகின்ற பலாப்பழத்தை உண்ணமாட்டாமல் - உண்ணுவதற்குக் கொடுத்து வைக்காமல் அதாவது அனுபவிப்பதற்கு புத்தி சொல்லாமல்) புதரும் முள்ளும் அடர்ந்த சூழலில் நிற்கும் ஈசம்பழத்துக்கு ஆசைப்பட்டுச் சென்று இட்ரபடுகின்றதைப் போலத்தான் இப்ர உற்றவாயே- இட்ரபடுகின்ற துண்பப்படுகின்ற காரியந்தான் அது அவ்வளவு மதியீனமாகும்.

நல்ல பலாவானது வீட்டுத்தோட்டத்தில் பழம் காய்த்து நிற்கிறது. அதை உண்டு திருப்தி அடையாமல் முள் அடர்ந்து நிற்கும் ஈசமரத்திலே உள்ள ஈசம் பழத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அதைப் பறிப்பதற்காகச் சென்று அவதிப்படுகின்ற வேலைதான் பிறர் மனைவியை நாடும் முட்டாளின் தன்மையாகும். தனக்கே வகுத்திருக்கும் பழத்தை விட்டு வேறு பழத்தை ருசிப்பது குற்றமாகும். அந்தப் பழத்தில் பலாவின் சுகமில்லை. அந்ப இன்பமே என்பதை

அன்பை வெளிப்படுத்த யோசிக்காதே. கோபத்தை வெளிப்படுத்துமுன் யோசி.

பலாவுக்கு எதிராக ஈச்சம் பழத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார் முனிவர். பிறர் மனைவியை விளைதலில் உள்ள அபாயங்களையும் கஷ்டங்களையும் “இடர்” என்று சொல்லி பொதிந்து காட்டுகிறார்.

காய்ச்ச பலாவின் கனிங்ன மாட்டாமல்
�ச்சம் பழத்துக்கு இடரஉற்ற வாரே.

மேலும் கூறுகிறார் தவயோகி

திருந்தி வளர்த்ததூஷர் தேமாங் கனியை

(திருந்தி வளர்த்ததூஷ ஒட்டு மாஞ்செடியை வளர்ப்பதுபோல் தனக்கு பிடித்த முறையை பயன்படுத்தி வளர்த்ததான் ஒரு தேமாங்களியை - ஒப்பற்ற மாமரத்தின் தித்திப்பான பழத்தை)
திருந்தி வளர்த்ததூஷர் தேமாங் கனியை

அருத்த மென்று எண்ணி அறையில் புதைத்துப்

(அருத்தம் என்று எண்ணி- பாதுகாத்து அப்பாறயே வைத்திருக்க வேண்டிய பொருளைப் போல் நினைத்து அதாவது மனையாளின் ஆத்ம தத்துவத்தை மறந்து, உயிரற்ற பொருளாக பாவித்து, அது எப்போதும் தனது உடமையாக இருக்கும் என்று எண்ணி அறையில் புதைத்துவிட்டு அறையில் பூட்டி வைத்து விட்டு லோபிகள் பணத்தை பூட்டி வைப்பதுபோல் நல்ல வழியில் அனுபவிக்காமல் அறையில் பூட்டி வைத்துவிட்டு)

பொருத்தம் இலாத புளிமாங்கொம்பு ஏறிக்

(பொருத்தம் இலாத- தனக்கு நன்மை தராத புளிமாங்கொப்பேறி- உடம்புக்கும் மனதுக்கும் கேடு தருகின்ற புளி மாமரத்தில் ஏறி)

கருத்தறியா தவர் கால்அற்ற வாரே.

(கருத்தறியாதவர்- அறிவை இழந்து மயங்கிப் போன காமிகள் காலற்ற வாரே- கீழே விழுந்து கால் ஒடிந்தது போலவேதான் ஆகும்)

திருத்து வளர்த்ததூஷர் தேமாங் கனியை

அருத்தமென் நெண்ணி அறையில் புதைத்துப்

பொருத்தம் இலாத புளிமாங்கொம்பு ஏறிக்

கருத்தறியா தவர் கால்அற்ற வாரே.

இதம் சொல்லும் அன்னையைப்போல் அறத்தை எடுத்து சொல்லி உபதேசம் செய்கிறார் திருமூலர். அவர் கூறுகின்ற உவமைகளில் காவியப்பண்பும் அறநோக்கும் கருணையுள்ளமும் கலந்து நிற்கின்றன.

பாவக்குழியில் விழாமல் மக்கள் நடந்து செல்வதற்கு வழிகாட்டுகிறார்.

மக்கள் நல்வழியிலே தவறாமல் செல்வதற்காக பல அறிவுரைகளை அமுதத் தமிழிலே இழைத்து ஊட்டுகிறார் திருமூலர். இந்த அற உரைகள் மூன்று வகைப்படும்.

பாவம் செய்யாதீர்கள் என்று சொல்வது மனித தர்மத்தின் அடிப்படை உபதேசம். பாவங்களைச் செய்யாமல் இருப்பதோடு புண்ணியச் செயல்களை புரியுங்கள் என்பது இரண்டாவதாகும். இந்த இரண்டும் கலந்ததே வாழ்க்கையின் ஒழுக்கநெறி. இனி இந்த இரண்டோடு மூன்றாவது உபதேசம் என்னவெனில் இறைவனுடைய பேரின்பத்தை இந்த உடம்போடு இருக்கும்போதே பெற்று அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதாம்.

வருந்தாதே! எதை இழந்தாலும் அது இன்னொரு வழவில் வந்து சேரும்.

வாழ்வில் மக்கள் விலக்க வேண்டிய தீய செயல்களை எடுத்துக் கூறும் முனிவர், புண்ணியச் செயல்கள் சிலவற்றை வரிசைப்படுத்தி சொல்லி, இவற்றை நாள்தோறும் செய்து வாருங்கள் என உபதேசிக்கிறார்.

உள்ளத்தில் கருணையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இதுவே மனிதப் பண்பாகும் என்று சொல்லி ஈகையின் சிறப்பை விளக்குகிறார்.

ஆர்க்குமே இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின்

பசித்தவர் யாராக இருந்தாலும் உணவு இட்டு உதவுங்கள். வேற்றுமை பாராட்டாதீர்கள். என்னன் மின் - என்று கூறாதீர்கள்.

ஆர்க்கும் இடு மின் அவர் இவர் என்னன்மின்

பார்த்திருந்து உண் மின்

(பார்த்திருந்து உண் மின்- யாராவது பசித்தவர்கள் வருகிறார்களா என்று பார்த்துவிட்டு உணவை உட்கொள்ளுங்கள்.)

அடுத்து போஜன நியமத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

பழம் பொருள் போற்றுன் மின்

(பழம் பொருள்- சமைத்து உண்டபின் மீதம் இருப்பதை மறுநாளைக்கு என்று வைப்பது, போற்றன் மின்- உண்ணாதீர்கள்)

வேட்கை உடையீர் விரைந்து ஒல்லை உண்ணன் மின்

(வேட்கை உடையீர்- பசி அதிகமாக உண்டானால் அந்நிலையில் விரைந்து ஒல்லை உண்ணன் மின்- ஆத்திரத்துடன் நிதானமின்றி விழுங்காதீர்)

காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே.

(காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம்- காக்கை உணவைக் கண்டபோது பிற காக்கைகளை அமைத்தே சாப்பிடுகின்ற இயற்கை குணத்திலிருந்து அறிமினே- வாழ்க்கை தத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.)

தானங்களில் எல்லாம் சிறந்தது பசித்தவர்க்கு உணவு அளித்தல். பசித்தவர்க்கு முதலில் கொடுத்துவிட்டு அதன் பிறகே உண்ண வேண்டும். உண்ண வேண்டுமென்று ஏன் சொன்னார். நிதானமாக மென்று சாப்பிட வேண்டியது போஜன விதியே. அதுபோல் எளியவர்க்கு கொடுத்துவிட்டு அதன் பிறகே சாப்பிட வேண்டும் என்பதும் உணவுக் கிரமத்தில் ஒன்று என்று பாடுகிறார்.

ஆர்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின்

பார்த்திருந்து உண்மின் பழம்பொருள் போற்றுன்மின்

வேட்கை உடையீர் விரைந்து ஒல்லை உண்ணமின்

காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே!

(தொடரும்...)

பிரகாசமாக விளங்கும் குரியனை அதன் பிரகாசத்திலேயேதான் காணமுடியும். அதேபோல் அன்பின் முழுமையான வடிவமான இறைவனையும் அதே அன்பின் மூலமாகத்தான் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இந்த அன்பைவிட விலையுயர்ந்தது உலகில் வேறொதுவும் கிடையாது.

செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருபூசை

- திருமதி சந்திரல்லா நாகராஜா அவர்கள் -

ஆழத் திருநாட்டின் யாழ்ப்பாணச் சித்தர் பரம்பரைக்கு முதல் வித்திப்பவர் முத்தியானந்தர் என்ற கடையிற் சுவாமிகள். அன்னாரது சீடனே செல்லப்பா சுவாமிகள். கடையிற் சுவாமிகள் சஞ்சாரம் செய்தபோது செல்லப்பா சுவாமிகளைச் சந்தித்து ஒரு ரூபாய் நாணயத்தை வெற்றிலையில் மதித்து குடையைத் தலைமேல் வைத்து ஒடும்படி குரு உபதேசம் செய்தார்.

நல்லூர் தேர் முட்டியடியில் வில்வ மரத்தின்கீழ் மோனத் தலை செய்வார். கறுத்த உருவமும் கந்தல் ஆடையும் பூண்டு பித்தர்போல் பிதற்றுவார். தன்னை விழுந்து கும்பிட வந்தால் விலகிப் போவார். மக்களிடமிருந்து விலகுவதற்காக கண்டபடி பேசுவார். ஞானிகள் போக்கை நம்மால் அறியமுடியாது.

சட்டை முனிச் சித்தர் சித்தரின் சுபாவம் பற்றிப் பாடுகிறார்.

“கடவுளைக் காண முயல்பவர் பக்தர்

கடவுளைக் காணத் தெரிந்தவர் சித்தர்

எழும்பாமல் வாசனைக் கொன்றோன் ஞானி

ஏகாமல் வாசனையை அடித்தோன் சித்தர்”

சித்தர்கள் நன்மை, தீமை, புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, குணம், குலம், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்.

செல்லப்பா சுவாமிகளின் சீட்ர் யோகர் சுவாமிகள். இருவரும் சோறு, கறி சுவையாகச் சமைத்து உண்ணப்போகும்வேளையில் “செல்லப்பா சட்டி, பானைகளை உடைத்து இதற்கு சாப்பாடு எதற்கு எனக் கேட்டதும் யோகருக்கு ஞானம் புலப்பட்டது. தான் யார் உடலா, ஆன்மாவா என்ற பக்குவநிலை புரிந்தது.

யோகரைப் பார்த்து “யார்டா நீ, உன்னுள்ளே பார்டா, தீர்டா பற்று” என்று கூறி அவரை ஆத்மா என உணரச் செய்தார்.

செல்லப்பா தான் பெற்ற அனுபுதியை யோகருக்கு நாலு மகா வாக்கியங்களாக அருளினார்.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை,

முழுவதும் உண்மை,

எப்பவோ முடிந்த காரியம்,

நாம் அறியோம்

இவை நமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம். இதனுள் பொதிந்துள்ள உட் கருத்துக்களை வேரோடு அறிந்து உணரத் தலைப்படுவோம்.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்பது இறைவன் படைத்தலை அவரவர் கர்மாவிற்கேற்றுபடியே கிடைக்கும். ஒரு சிலர் பணக்காரராயும், வேறு சிலர் ஏழைகளாவதற்கு செந்நாப்போதரின் குறோளே சான்று பகரும்.

நீ ஏழையாகப் பிறப்பது உன் தவறில்லை. நீ ஏழையாகவே சாவதுதான் உன் தவறு.

“இலர் பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார் சிலர் பலர் நோலாதவர்” அதாவது இவ்வுலகின் சிலர் செல்வராகவும் பலர் வறியவராகவும் இருப்பதற்கு காரணம் தவம் செய்வார் சிலராகவும், செய்யாதவர் பலராகவும் இருத்தலே.

முழுவதும் உண்மை என்பது அனைத்தும் பிரம்மம். இறைவன் எல்லாவுயிர்களிலும் சர்வவியாபியாக நீக்கமற நிறைந்துள்ளான்.

எப்போ முடிந்த காரியம் விளக்குவது மக்களின் ஜனனம், மரணம், மறுபிறப்பு, முக்தி என்பன தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒழுங்கின் பிரகாரம் நடக்கும்.

யாம் அறியோம் என்றதனால் நம்முடையது சிற்றநில, இறைவனது பேரறிவு பரம்பொருளின் திட்டத்தை நம்மால் உணரவோ, அறியவோ முடியாது.

செல்லப்பா சுவாமிகள் மக்களைப் பார்த்து “உண்ணேயே திருத்திக்கொள். உலகம் தானாக திருந்தும்” என்றார்.

அன்னாரது குருபூசை பல ஆண்டுகளாக ஆலயத்தின் தெற்கு பகுதியிலுள்ள சமாதியில் அவரின் பேரர்களான ச. கனகரட்னம், ச. கனகசபாபதி குடும்பத்தினரால் பங்குனி மாதம் அச்சுவினி நடச்சத்திரத்தன்று நடைபெற்று வந்தன. பங்குனி மாதம் 06ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று அன்னாரது சமாதிக்கு அபிசேகம், பூசைகள், கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடைபெறும். அன்றைய குருபூசை நன்நாளில் திருவடிகளை நினைந்து வணங்கி அருளுக்குப் பாத்திரமாகி உய்வோமாக.

“சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு”

வாசகர் உள்ளத்திலிருந்து...

சை கலை பள்பாட்டுப் பேரவை தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் பணிவாள எனது வளக்கும்.

தாங்கள் அனுப்பி சூச்சிகைகளை தவறாது வாசித்து எல்லா விடயங்களையும் அறிந்து மிகவும் மனம் மகிழ்வேன். எவ்வளவோ தெரியாத விடயங்கள் அவைகள் அனைத்தையும் திரப்பி ஒவ்வொரு ஞானச்சுர் வாயிலாகவும் அறியக்கிடைக்கும்போது அளவிட முடியாத மனதிறைவு கிடைக்கின்றது.

தேடித் தேடித் தரும் எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகள். எவ்வாறு அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதைப்பேர் தெரியவில்லை. எத்தனை எத்தனை தேவாரங்களின் நோற்பாடுகள். எத்தனை அரிய, அறியக்கூடிய வாய்ப்புகள், ஸ்ரீசிறி அறிவுரைகள், கதைகள், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஸ்ரீசிறி அறிவுப்புவான வசங்கள், வாசிக்க வாசிக்கக் கூடுதலான மனதிறை ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் சைவத்தையும், துமிழையும், நல்நட எம் மக்களுக்குச் செய்யும் நிவாரண உதவிகள், பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், வைத்தியாலைகளுக்கும் செய்யும் நீர் கந்திகிறியு உபகாணங்கள், பாநால்கள், கொய்கிள் இதுபோன்ற எத்தனை எத்தனை உதவிகள். படிக்கும் மாணவர்களுக்கும், குடும்பம் பெண்களுக்கும் செய்யும் தூறில் முன்னேற்ற உதவிகள் யாவற்றையும் அறிந்து மிகவும் மகிழ்ந்துள்ளனர்களேன்.

இவை அனைத்துக்கும் உங்கள் எல்லோரையும் மனமாப் பாராட்டுகின்றேன். ஆற்றங்கரை வேலவளின் ஆசிகள் உங்களை எப்போதும் வழிநடத்தும்.

சல்லி. சாம்பல்தீவு.

-சி. ஞானம்பிளை-

தனக்கு நிகழும்வரை எல்லாம் வேடக்கைதான்.

நித்திய அன்னப்பளிக்கு உதவியுறிந்தோர் விபரம்

(தொடர்ச்சி...)

N.K. தங்கராசா	பருத்தித்துறை	3000. 00
த. சுமதி	கோப்பாய்	3000. 00
S. பத்மநாதன்	சிறுப்பிட்டி	1500. 00
இ. அருணசௌரூபன்	நல்லூர்	1000. 00
ந. தெய்வேந்திரராஜா	வல்வெட்டி	4000. 00
சி. தனபாலசிங்கம் குடும்பம்	புலோலி	10000. 00
அ. குமாரவேல் ஆசிரியர்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
திருமதி நடராஜா யோகராணி	கன்டா	10000. 00
திருமதி நாரேந்திரன் பாஸ்கரதேவி	கன்டா	10000. 00
திருமதி தில்லைநாதன் சந்தோஜினிதேவி	ஆவரங்கால்	10000. 00
வ. ஆறுமுகம்	ஆவரங்கால்	15000. 00
வே. ராமச்சந்திரன்	வல்வெட்டித்துறை	40000. 00
த. உருத்தீரா	பருத்தித்துறை	15000. 00
சுசிலா நகைமாடம்	பருத்தித்துறை 750 தேங்காய் 1முடை அரிசி	
ஆ. பேரின்பசிவம்	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
பே. பங்கயவள்ளி	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
பொ. கவிதா	லண்டன் (வல்வெட்டி)	15000. 00
அ. பரமநாதன் செ. வேலாயுதபிள்ளை நினைவாக அளவெட்டி		20000. 00
J. சந்திரப்பிரகாசம்	பருத்தித்துறை	10000. 00
V. சிவனேசன்	உடுவில்	500. 00
சந்திரி முருகன்	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
க. சோதிமுருகேசு குடும்பம்	இடைக்காடு	10000. 00
திரு கணாதீபன்	தெகிவளை	10000. 00
திரு பரமேஸ்வரன் மூலம் சிவனேசன் சோபிகா லண்டன்		25000. 00
செ. கணேசலிங்கம்	உரும்பராய்	10000. 00
திரு விஜயநாதன் குடும்பம்	சுவிஸ்	20000. 00
Dr மகிளிநங்கை	கொழும்பு	5000. 00
பேரின்பநாதன் சசிதரன்	சன்னாகம்	2000. 00
பானுஜா இராஜமலர்	ஏழாலை	20000. 00
திரு வன்னியசிங்கம் குடும்பம்	இணுவில்	25000. 00
S. ஸ்ரீரங்கநாயகி (தாதி உத்தியோகத்தர்)	யாழ்ப்பாணம்	12000. 00
R. அபிராமி	லண்டன் (நல்லூர்)	50000. 00
வி. கஜலக்ஷ்மி	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00

பண்த்தின் உண்மையான மதிப்பு பிற்ரிடம் கடன் கேட்கும்போதுதான் புரியும்.

மு. சுஸ்ருதன்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
அ. தனுஜன்	தாவடிச்சந்தி	2000. 00
க. நவரத்தினம்	நீர்வேலி	5000. 00
இ. தமிழ்ச்செல்வன்	கிளிநோச்சி	10000. 00
E.S.P. நாகரட்னம்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
ச. நித்தியானந்தன்	(மலையக மாணவர்களுக்காக)	10000. 00
க. ஜேனோஜன்	அல்வாய்	5000. 00
ப. தயாளன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
S. ஜெகதீசன்	கரணவாய்	1முடை அரிசி
S. மதுவாந்	கண்டி	5000. 00
வே. ரேணுகாருபன்	கொடிகாமம்	2000. 00
அ. அன்பினி	குப்பிளான்	5000. 00
S. மணிவாசகன்	கொழும்பு	10000. 00
பா. இராஜேந்திரம் G.S	உடுப்பிட்டி	3000. 00
K. சிவலிங்கம்	கரவெட்டி	500. 00
ச. குமரேஸ்வரன்	வளலாய்	10000. 00
வ. கருணாநிதி	வளலாய்	5000. 00
ஈ. சின்னத்தம்பி	மானிப்பாய்	1000. 00
கனகவிளங்கம் புலவர்	கோண்டாவில்	1000. 00
திருமதி செ. வசந்தராணி, செ. காந்தீபன்	வத்ரி	10000. 00
S. கந்தரலிங்கம் (செல்வம்ஸ்)	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
சு. தர்ணிகன்	மல்லாகம்	1000. 00
திரு சுப்பிரமணியம் குடும்பம்	கொக்குவில்	1000. 00
சி. வைஸ்னவி	சாவகச்சேரி	1000. 00
பா. அருள்பிரசாத், அ. தக்ஷாயினி	நல்லூர்	6000. 00
ந. காயத்திரி	கோப்பாய்	5000. 00
தி. சிவபுரத்தரசு	லண்டன்	10000. 00
ஆ. சநோஜினிதேவி	மடத்தடி	500. 00
செல்வராஜா செல்வராணி	கொக்குவில்	1000. 00
அமுதீசன் பிரபா	சுவிஸ்	5000. 00
ஜே. அக்ஷயா	உடுப்பிட்டி	2000. 00
செ. கபிஷனா	மீசாலை	5000. 00
S. தியாகராஜா (S.T.R)	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
K. கெங்குமரன்	லண்டன்	5000. 00
திரு கல்யாணசுந்தரம்	கொழும்பு	2000. 00
S. சபாநாதன்	நல்லூர்	50000. 00
சிவா நறுமணப்புங்கா	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
க. தயாபரன்	கொழும்பு	3முடை அரிசி

தோல்வியை நேசி வெற்றியின் விளிம்பு உன் வழியருகே தெரியும்.

K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	2புட்டி பருப்பு
சி. பக்ரதன்	கன்டா	5000. 00
கா. விஜயசுரேஸ்	கவிஸ்	20000. 00
இ. சிவராஜா (இலங்கை வங்கி)	கரவெட்டி (கல்விப்பணி - மாதாந்தம்)	15000. 00
ப. நிலானி	நல்லூர்	1000. 00
நிருஷன் யோகரத்தினம்	நல்லூர்	1000. 00
முருகேசு சுவாமிகள் நினைவாக	பிரான்ஸ்	15000. 00
திருமதி பொன்னம்பலம் குடும்பம் சிங்கப்பூர் உ.கிழங்கு, 5k கடலை, 10k பருப்பு, 120k அரிசி	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
திருமதி பொ. யோகராணி	வட்டுக்கோட்டை	10000. 00
பா. சுகேதன், பா. ஜஸ்மிதா	கன்டா (கெருடாவில்)	10000. 00
R. கணேசராஜா	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
S. நடேசன்	லண்டன்	5000. 00
க. சசிக்கா	ஊரெழு	2000. 00
திரு மகிளமுருகன் குடும்பம்	மீசாலை	2000. 00
செ. கபிஷனா	கரவெட்டி	10000. 00
ப. நந்தகுமார்	நீர்வேலி	1000. 00
வி. மயூரன்	பிரான்ஸ்	10000. 00
திரு வண்ணியசிங்கம் குடும்பம்	ஏழாலை தெற்கு	3000. 00
ச. அபிமன்யு	கன்டா	17000. 00
K. ஸ்ரீபதிதாசன்	இடைக்காடு	500. 00
திருமதி ஜீவரட்னம்	மீசாலை	1500. 00
திரு செல்வராசா குடும்பம்	லண்டன்	15000. 00
கவிதா	பருத்தித்துறை	5000. 00
ச. செல்வக்குமார்	இனுவில்	5000. 00
திரு விருத்தாசலம் குடும்பம்	கவிஸ்	5000. 00
திரு வேல்முத்து குடும்பம்	ஜேர்மன்	10000. 00
N. ஸ்ரீதரன்	தெகிவளை	5000. 00
M. மயூரன்	இனுவில்	5000. 00
S. ஞானேஸ்வரி	பருத்தித்துறை (முதியவர்களுக்காக)	6000. 00
ர. யான்சிகா	சாவகச்சேரி	20000. 00
பா. செல்வகுமார்	உரும்பராய்	1000. 00
வ. துரைராஜா	சித்தங்கேணி	5000. 00
திருமதி யோகராஜா	பண்ணாகம்	5000. 00
S. ஜேனனன்	புங்குடுதீவு	2000. 00
சுதானந்தாஜீ சாமியார் நினைவாக	வவுனியா	1000. 00
கெளசலா சபாநாதன்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
பெற்றா ஏசென்ஸ்		

வாழ்க்கையில் திரும்பப் பெறமுடியாதவை உயிரும், நேரமும், உதிர்ந்த சொற்களும்.

உர் அன்பர்	சங்கானை	1000. 00
சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் குடும்பம்	சங்கானை	1முடை அரிசி 1000. 00
S. சத்தியநாதன்	தாவாடி	1000. 00
S. கமலநாதன்	தாவாடி	1000. 00
இ. மனோகரன்		
ம. செந்தில்ராஜ் } ம. குமரராஜ் }	கொம்மந்தறை (கன்டா)	5000. 00
இ. அன்னலெட்சுமி	கன்டா	10000. 00
யோகேஸ்வரி நினைவாக	கொக்குவில்	2000. 00
K.S. செந்தில்குமார்	சென்னை	50 டொலர்
சீ. தவராசா யாக்கரை	கரவெட்டி 15k அரிசி, மரக்கறி, 2000. 00	
S. பிரணவன்	புன்னாலைக்கட்டுவன்	3புட்டி அரிசி
N. கண்ணன்	மூளாய்	3000. 00
P. கரேஸ்குமார்	மூளாய்	1000. 00
நா. வேலாயுதம்	ஒட்டுமெடம்	1500. 00
தம்பிஜூயா புனிதவதி குடும்பம்		
த. கணேசநாதன் } திரு நகுலேஸ்வரன்	குப்பிளான்	50000. 00
செ. சின்னத்துரை ஆசிரியர்	நெல்லியடி	2000. 00
கபிலன் தாரணி	கொற்றாவத்தை	2000. 00
சி. கணபதிப்பிள்ளை	கரணவாய்	1000. 00
திரு வாமதேவன் குடும்பம்	உரும்பராய்	5000. 00
த. கலைமதி	குப்பிளான்	10000. 00
S. மதன்	அல்வாய்	2000. 00
க. ஸ்ரீதரன்	ஊரெழு	1000. 00
R. தர்மானந்தம்	உடுவில்	10000. 00
K. சிவப்பிரகாசம்	உடுவில்	1புட்டி அரிசி
க. சுதர்சன்	சிறுப்பிட்டி	1000. 00
திருமதி தவராஜா	சாவகச்சேரி	1000. 00
க. செந்தூரன்	மிருசவில்	3000. 00
Dr. சுதோகுமார்	கரவெட்டி	1000. 00
சி. செல்வராஜா	அச்சவேலி	5000. 00
மு. புஸ்பமலர்	உரும்பராய்	3000. 00
வே. குரியகுமார்	திருகோணமலை	1000. 00
பரமேஸ்வரி அச்சுதானந்தன்	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
ஸ்ரீ பத்மநாதன் கிருஷ்ணபிள்ளை	தாவாடி அரிசி, மரக்கறி, 5000. 00	
ந. ரதன்	கோவிற்கடவை	5000. 00
	(தொடரும்...)	

ஒருவர் துன்பப்படும்போது நிபந்தனை ஏதுமின்றி உதவுவதுதான் நட்பு.

ஞானச் சிரிப்பு

-திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் -

இறைவனின் இனிய சின்னம் சிரிப்பு. மனிதனுக்கு இச் சொத்து இறைவனால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சிரிப்பு என்பது பிறப்பின் பேரொளி; கவலையின் பகைவன்: மகிழ்ச்சி யின் வெளிப்பாடு; மனித குலத்திடமிருந்து பறித்தெடுக்க முடியாத வகையில் உடைமை யாய் உள்ளது, சிரிப்பு. கோடி போன்னைக் கொட்டினாலும் மனிதன் தனது சிரிப்பை இழந்துவிடக் கூடாது. இடரிலும் தளரினும் இடைவிடாது போற்றிக் காக்கப்பட வேண்டியது இந்தச் சிரிப்பு.

மனிதன் ஒருவனால்த்தான் சிரிக்க முடியும் இல்லையா? இது மனிதனுடைய தனித்துவத்தை, ஏற்றுத்தைக் காட்டி நிற்கிறது. ஏனைய உயிரினங்களால் சிரிக்க முடியாது. கவலைக்கு கைகள்ட மருந்து சிரிப்பு என்பர். இதனையே “இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” என்கின்றது பொய்யாமோழி.

இனி இறைவன் சிரித்த சந்தர்ப்பங்களை நோக்குவோம். இறைவனது சிரிப்பின் பின்னணியில் எத்தனையோ நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின்சிரிப்பும் என இறைவனின் புன்முறைவலை இத்தனை அழகாக தத்ருப மாகப் பாட அப்பர் சுவாமிகளால்த்தான் முடிந்தது.

சிவனின் ஒரு மூர்த்தத்தில் தாருகா வனத்து முனிவர்கள் அவருடன் பொருத்து கிறார்கள். சிவனார்மேல் கோபம் கொண்ட முனிவர்கள் தமது அகந்தை, செருக்கு, அறியாமை காரணமாக யானை ஓன்றை அவர் மேல் ஏவி விடுகின்றார்கள். இதனைப் பார்க்க

இறைவனார்க்கு சிரிப்புத்தான் வந்தது. ஆனால் உமையோ நடு நடுங்கிலிட்டார். சிவனார் தன்னை நோக்கி எதிர்த்து வந்த யானையைப் பார்த்து வேடிக்கையாகச் சிரித்து அதனைக் கொண்று அதன் தோலை உரித்துத் தன் திருமேனிமீது போர்த்தருளினார் என்பது புராண வரலாறு. இக்காட்சியை வெகு அழகாகப் பாடித் தந்துள்ளார் அப்பர் அடிகள் தனது பதி கத்தில்.

குதிதன வந்த கரிதன யித்து

அவ்வரி மேனிமீர் போர்ப்பர்

பிழியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை

பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்

கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் குருந்து

கொள்ளாறு ஏத்திலஞ் சுமந்து

குதிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்

கோணமா யலையிர்ந்தாரே!

இனி இறைவியின் புன்முறைவலை நோக்குவோம். இறைவன் திருவிளையாடல் புரியும்போது விளையாட்டுப் பிள்ளையாக மாறிவிடுவார். அதே நேரம் வேதங்களை ஒதும் அவர் திருமணிவாய் அனைவரையும் நெறிப் படுத்தும். சிவனாரின் அம்மை அப்பர் திருவடிவத்திலே இடப்பாதி அம்மையின் வடிவம், வலப்பாதி அப்பனின் வடிவம், வலப்பக்கத் திலே ஜெயன் வாய் வேதம் ஒதுதலைக் கண் உற்று, அம்மை பெருமிதத்தோடு புன்னைகப் பாளாம். இப் புன்முறைவலை அப்பர் சுவாமி கள் “மெல்ல நகுமால்” என்பாடுவர்.

கடவுள் இல்லை என்று கருதுபவர் களும், கடவுளின் உண்மையில் ஜெயப்பாடு கொண்டவர்களும், கடவுள் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒதுங்கி இருப்பதாக எண்ணுபவர்களும்,

வெற்றி என்பது நிரந்தரமல்ல. தோல்வி என்பது இறுதியானதமல்ல.

கடவுள் எங்கே நம்மைக் கவனிக்கப்போகிறார் என்று நினைத்துத் தீவினைகளை பல்வேறு வழிகளில் செய்து வருகின்றார்கள். ஒரு சிலர் மெய்யடியார்கள் போல் நடித்து உலகை ஏமாற்றி வருகின்றார்கள். இவர்களது கள்ளத் தனத்தை எல்லாம் எள்ளத்தனையும் தவறா மல் கடவுள் உள்ளிருந்து உடனுக்குடன் அவதானித்து வருகின்றார்.

தந்தைக்கு ஒளித்து நாம் ஒன்றைச் செய்துவிடத்தான் முடியுமா? இதற்கு ஒரு கதை கேட்டுப் பாருங்கள். ஒரு தந்தை தன் மகனிடம் கூறினாராம் “மகனே! நான் வெளியே செல்கின்றேன். வரும் வரை இந்தக் குதிலை எக் காரணம் கொண்டும் திறந்து பாராதே இது என் ஆணை” தந்தை சென்ற பின் மக னுக்கோ ஒரே ஆவல். எப்படியாவது அப்பா வருமுன் இக்குதிலுக்குள் என்ன இருக்கின்றது

என்று பார்த்துவிட வேண்டும் அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு சட்டென்று குதிலைத் திறந்து பார்த்தான் பையன். குதிலுக்குள் இருந்து அப்பா வெளியே வந்தார்.

எப்படியிருக்கும் மகனுக்கு? கையும் களவுமாக அல்லவா பிடிப்புவிட்டான்! இதே போன்றுதான் கடவுளையும் ஒளித்து எண்ண ஓர் எண்ணமுண்டோ? எம்முள்ளே சசனை வைத்துக்கொண்டு நாம் அவனுக்கு எதனை ஒளிப்பது? எப்படி ஒளிப்பது? எங்கே ஒளிப்பது? இதனைக் கண்ணுறும் இறைவன் போலி வேடதாரிகளைக் கண்டு சிரியாமலா இருப்பான்?

எனவே கள்ளம் வேண்டாம் வெள்ளை உள்ளத்தோடு செயற்படுவோம். நிச்சயம் வெள்ளை விடையேறியோன் அருள் எமக்குக் கிடைக்கும்.

தர்மம்

“மேஸ்திரி ஜயா... நாளைக்கு எனக்குப் பிறந்தநாள். செலவுக்குப் பணம் வேணும். கடனா கொடுத்தீங்கள்ளா, சிக்கிரம் அடைச்சிடறோ” என்றாள், சித்தாள் வேலை செய்யும் மோகன்.

“நியல்லாம் பிறந்தநாள் கொண்டாடலைன்னு யார் அழுதா? ஒரு ரூபா சம்பாதிக்கிறது எவ்வளவு சிரமம் தெரியுமா, உனக்கு? கடனை வாங்கி, வீண் செலவு செய்வதை விட்டுட்டு, பணத்தைச் சேமிக்கப் பாருடா” அறிவரை சொன்னார் மேஸ்திரி.

“சரி... கஞ்சி குடிச்சி இந்தவார விட்டுச் செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு பிறந்தநாள் செலவைச் சமாளிக்கலாம்...” என என்னிக்கொண்டே வேலையைத் தொடர்ந்தாள், மோகன்.

மறுநாள் காலை, இரு சக்கர வாகனத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த மேஸ்திரி, சட்டென பேருந்து நிலைய வாசலில் வண்டியை நிறுத்தினார். அங்கு கங்கிய சட்டை, பழுப்பீறிய வேட்டியுடன் மோகன் நின்றிருந்தாள். அவன் கையில் ஒரு பெரிய பை இருந்தது. சற்று நேரம், அவனைக் கவனித்தார் மேஸ்திரி.

பையிலிருந்த இடல், சட்டி, சாம்பார் அடங்கிய பொட்டலங்களை பேருந்து நிலைய வாசலில் இருந்த முதியவர்களுக்கும் ஆதாவற்றோர்களுக்கும் எடுத்துக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தாள் மோகன்.

நமக்கு நாமே ஆறுதல் கூறும் மனத்தையியம் இருந்தால் அனைத்தையும் கடந்து போகலாம்

பகவத்கீதயின் தத்துவம்

அத்தியாயம் - 08

கர்மபோகம்

-திரு டு. சோதிநாதன் அவர்கள்-

07. தியாகம் பந்திப்பது இல்லை

படைப்பின்போது நாம் பிறக்கையில் யாகம் என்ற வடிவில் ஒரு கடமையை நிறைவேற்றுவே இவ்வுலகுக்கு அனுப்பப்பெற்றிருக்கின்றோம். ஆனால் செயலின் கருத்தைக் கீதை “படைக்கும் கடவுள் முதலில் மனித உயிர்களை யாகத்துடன் சேர்த்துப் படைத்து விட்டு அவர்களிடம் இதனால் உங்கள் குலம் தனளிக்கும்; இதுவே உங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தரும் காமதேனு ஆக விளங்கட்டும்” என்று சுருக்கமாகக் கூறுகிறது. தனி மனிதனின் தியாகம் அல்லது யாகத் தத்துவத்தோடு சேர்த்தே மனிதன் படைக்கப் பெற்றுள்ளான். ஒரு கடமையை நிறைவேற்றும் கட்பாடு தியாகம் என்று அழைக்கப்பெறுகிறது. ஒரு செயலைத் தியாகமாகச் செய்வது ஒரு தெய்வீகத் தொழுகை ஆகிறது. அது செய்த வனைப் பந்திப்பது இல்லை. தியாக உணர்வோடு செய்யப்படாத எச்செயலும், அது அதனைச் செய்வனின் சுயநல் நோக்கோடு கூடி இருப்பதனால் அவனைப் பந்தித்து அவனுக்குத் துன்பத்தையே கொண்டுவரும்.

08. தெய்வம்

எம்மோடு கூடப் பிறந்துள்ள யாகம் அல்லது தியாகம் என்றால் என்ன? படைப்புக் காலத்தில் படைப்புக் கடவுள் என்ன செய்தியை எமக்குத் தந்தார்? எப்படிப்பட்ட தியாக உணர்வோடு நாம் எமது கடமைகளை அங்கை

செயல்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றோம்? நாம் அத் தியாக உணர்வை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டி யது மிக அவசியமானது ஆகும். தியாகத்தின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்ளுவதற்குத் தெய்வம் என்ற கருத்தாகக்கூட்டதை ஒரு முக்கிய விடய மாகக்கொள்ள வேண்டும். பின்வரும் கீதையின் சௌலாகத்தில் “தேவ” என்ற வார்த்தை ஓல்வொரு வகையான தியாகத்திலும் கூட்டுறை வாகச் செய்யப்படும் செயலைப்பற்றியே கூறுகின்றது. அத்துடன் “தேவ” என்ற அச் சொல் மேலாதிக்கம் உள்ள ஒரு தெய்வத்தைக் குறிக்கும். “உமது கடமைகளின் அல்லது செயல்களின் மூலமாகத் தேவர்களைத் திருப்திப்படுத்துங்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் உங்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார்கள்” என்கிறது கீதை. எச்செயலையும் நிறைவேற்றும்போது அதிலுள்ள ஒரு முக்கிய மான தத்துவ அம்சத்தை அந்தச் சௌலாகம் ஒரு புராண வடிவிலே தருகின்றது. எனவே, செய்யப்படுகின்ற செயலோடு இத்தத்துவம் பிரிக்கமுடியாதபடி இணைந்துள்ளது. அத் தத்துவத்தை, செயல்பிரபுவன் பூர்க்கணிப்பதில் இருந்தே செயலின் பந்திக்கும் தன்மை அமைந்து இருக்கின்றது. செயலைச் செய்வதற்கான ஒரேயோரு காரணி நாம் மட்டுமல்ல என்பதை முன்னரே அவதானித்து இருந்தோம். எனவே, ஒருவன் தானே செயலைச் செய்யத் தீர்மானம் எடுக்கிறான் என்பது உண்மையன்று.

அறியாமையுடன் நாறு ஆண்டுகள் வாழ்வதைவிட அறிவுடன் ஒருநாள் வாழ்வதுமேல்.

செயலைச் செய்வது தனி ஒருவன் மட்டும் அல்ல என்பதனால் அவன் மட்டுமே அச் செயலுக்கான பலன்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதனால் இச் சமயத்தில், ஒவ்வொரு செயலையும் கட்டுப் படுத்துகின்ற ஒரு புலனா காத காரணியே தெய்வம் என்று கூறலாம்.

09. செயலும் அதன் இலட்சியமும்

செயலைச் செய்பவனாக வெளித் தோற்றுத்தில் காணப்படும் ஒருவனுக்கும் அச்செயலின் பலன்களுக்கும் இடையே தொடர்பை உருவாக்கும் ஓர் உண்மையான ஆன்மீக வழிகாட்டும் அம்சம் இருக்கின்றது. அச் செயலைச் செய்வதற்கான நோக்கமும் அச்செயலின் மூலமாக அடையக்கூடிய இலட்சியமும் அந்த ஆன்மீக வழிகாட்டும் அம்சமான தெய்வமே ஆகும். எமது செயல்கள் ஏதோ இலட்சியத்தை நோக்கியே அமைந்துள்ளன. அந்த இலட்சியம் எல்லாச் செயல்களின் துண்மையையும் அடக்கி இருக்கின்றது. எனவே, அந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கான வழியே செயலாகும். அந்த இலட்சியம் செயலைச் செய்வனுக்கு மிகத் தூரத்திலேயே வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. செயலைச் செய்வனுக்கும் அச் செயலின்மூலம் அடையப்பட வேண்டிய இலட்சியத்திற்கும் இடையே நடுவில் ஏதோ ஒன்று இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு அவற்றுக்கு இடையே உள்ள தத்துவமே தெய்வம் என்ற ஆன்மிகக் காரணி ஆகும். அக் காரணியை அறியாது இருப்பதே அந்த இலட்சியம் தோண்டியில் முடிவதற்குக் காரணம் ஆகும். அத்தத்துவத்தை அறியாமல் இருப்பதானது சரியான செயலின் முழுச் செய்முறையையும் அறியாது இருப்பதே ஆகும்.

10. இரகசிய உண்மை

சமய ரீதியான வார்த்தைகளில் கூறி

ஒருவத்துக்குத்தான் முக்கியத்துவம் என்றால் யானதான் காட்டுக்கு ராஜாவாகி இருக்கும்

னால், கடவுளைத் தொழுவதை நிறைவேற்றுவதானது எல்லாவற்றையும் கடந்த ஒன்றோடு நாம் எம்மை அகர்த்தியாக இணைத்துக் கொள் வதைக் குறிக்கும். அந்த எல்லாவற்றையும் கடந்த தத்துவமே எமக்கும் எமது இலட்சியத் துக்கும் இடையே உள்ள விடயம் ஆகும். எமது இருப்பின் குழந்தையினுடைய ஒரு உண்மை நிலையில் கடவுள் தானே இறங்கி வருகின்றார். அந்த உண்மையை அறியாமல் இருப்பது கடவுளின் இருப்பையே அறியாமல் இருப்பது ஆகும். ஒரு நிலையில், எமக்கும் எமது செயல்களை நாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக வைக்கும் இலட்சியத்துக்கும் இடையே கடவுள் பிரசன்னமாக இருக்கின்றார். ஆனால், நாம் அந்த இரகசியத்தை அறியாத வர்களாக இருக்கின்றோம். நாம் காலம், இடம் என்பவற்றில் ஈடுபோகுவதனால் தோற்றுத்தளவில் தனிப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம். எமது பிரக்ஞா எம்மிடத்திலேயே இருப்பது இல்லை. அந்தப் பிரக்ஞா காலம், இடம் என்பவற்றில் உள்ள பொருள்களை நோக்கிப் பூத்தே புலன்கருவிகள் ஊடாக அசைந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அதன் விளைவாக எமக்கும் எமது செயல்களின் இலட்சியத்துக்கும் இடையே உள்ள எல்லாவற்றையும் கடந்த உண்மையான அந்த ஆன்மீக அம்சத்தின் இருப்பை நாம் உணரமுடியாதவர்களாக இருக்கின்றோம்.

11. பந்திப்பது ஆசையே

நாம் எமது கண்களால் கடவுளைப் பார்க்கமுடியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். அவ்வாறு காணாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கடவுள் பூண உணர்வாக இருப்பதனாலேயே ஆகும். எமது உணர்வு அல்லது பிரக்ஞா எங்களை எம்மிடத்திலேயே வைத்துக்கொள்ளாமல் வெளியே தூக்கி ஏறிவது எமது யானதான் காட்டுக்கு ராஜாவாகி இருக்கும்

ஆசையின் ஆற்றல் ஆகும். அதாவது, ஆசைக்கு உரிய பொருள்களை நோக்கி மிகக் கடுமையான வேகத்தில் அந்த ஆசையே எம்மைத் துரத்துகின்றது. ஆசையே எமது பந்தம் அன்றிச் செயல் எமது பந்தம் அன்று. ஆசையோடு கூடிய எந்தச் செயலும் எம்மைப் பந்திக்கிறது. ஆசை இல்லாத எந்தச் செயலும் விடுதலையைத் தருகின்றது. ஆனால் ஆசை இல்லாமல் இருப்பது இலகுவான விடயம் அன்று. ஏனெனில் எந்தவகையான செயலிலும் ஈடுபடும் ஓர் எல்லைக்குப்பட்ட மனிதன் ஏதோ ஒரு ஆசையோடு கூடியவனே ஆவான் எல்லைக்குப்பட்டவரின் ஆற்றல் இன்மையே அவரை எல்லைக்குள் இருக்குமாறு அவரது ஆசை ஆக்குகின்றது. எல்லைக்குள் இருந்துகொண்டே நாம் விடுதலையை வேண்டுகின்றோம். அதுவே எமது ஆசை ஆகும். ஒரு குவளை தேநீர் போன்று மிகச் சிறிய விடயங்களை வேண்டும்போது கூட எல்லைக்குப்பட்ட விடுதலை அன்றி எமிடம் வேறு ஆசை இருப்பது இல்லை. நாம் அவ்வாறு ஒரு குவளை தேநீரைக் கேட்கும்போது எல்லைக்கு உட்பட்ட தொந்தரவில் இருந்து ஒரு விடுதலை பெறவே அதனைக் கேட்கின்றோம். எமது ஆளுமைகளிலுள்ள குறைபாடுகளினால் நாம் அந்த எல்லைக்கு உட்பட்ட துன்பத்துள்ளும்ந்து விடுதால் அதிலிருந்து ஒரு விடுதலையை வேண்டுகின்றோம். அந்தத் துன்பத்தை எம்மால் பொறுத்துக்கொள்ள முடிவு தீவிலை. எனவே அக் குறைபாடுகளை ஏதாவது வழியினால் வெற்றிகொள்ள நாம் விரும்புகின்றோம்.

12. போலி விடுதலை

நாம் கடைகளுக்கு ஒடுவதும், சுற்றுலா போவதும், மலை ஏறுவதும், திரைப்படம் பார்ப்பதும், களியாட்டங்களை நாடுவதும் நாம் அவற்றுக்காகவே செய்வது இல்லை. அப்படியாக அவற்றை வெல்லலாம் எனச் சிந்திப்பது எமது மனங்களிலே உள்ள ஒரு தவறாகும். ஆதலால், நாம் அவற்றுக்காகவே அவற்றைச் செய்யாமல் எல்லைக்குள் இருந்து ஒரு போலி விடுதலையைப் பெறவே அவற்றைச் செய்கின்றோம். அங்கு நாம் பிழையான செயலை மேற்கொள்வதனால் அதிலிருந்து பெறும் விடுதலையும் போலியானதாக இருக்கின்றது. எனினும், இவ்வாறான எல்லைக்குட்பட்ட சிறிய தாவதல் போலியாக இருந்தாலும் ஒருவித கிளர்ச்சி உட்டும் திருப்தியைத் தருகின்றது. அதனாலேதான் நாம் உலகப் பொருள்களின்பின் ஒடிக்கொண்டு இருக்கின்றோம். அந்த விடுதலையே தூய குறைபாற்ற விடுதலை என எண்ணுவது எமது மட்மையே ஆகும். அவ்வாறு நாம் உலகப் பொருள்களின் பின் ஒடுவதால் புலன்களின் வழிகளுக்குக் கீழ்ப் படிகின்றோம். எமது ஆளுமையின் அடிப்படையில் நாம் என்ன நோக்கம் உண்மையில் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பது பற்றி எமிடம் எதுவித விழிப்புணர்வும் இருப்தில்லை. உலகின் பொருள்களை நாம் விரும்பிக்கொண்டு இருக்கின்றோம் இல்லை. எமது ஆசை எல்லை அற்றது. ஆனால், எமது புலன்கள் அந்த வகையில் நாம் சிந்திப்பதற்கு எம்மை அனுமதிப்பது இல்லை.

(தொடரும்...)

நீ யாரென்று உணர்ந்துகொள்ளாமல், உலகில் பிறந்து என்ன பலன்? நிரந்தரமற்றவர்களுக்காக அழுகிறாய்! இந்த உலகில் நிரந்தரமான ஆனந்தத்தைத் தரும் கடவுளைப்பற்றி நினைத்துப் பார்ப்பதுகூட இல்லை. அப்படியிருக்க வெறுப்பு புலம்பல் ஏனோ.

வாழ்வது ஒருமுறை. அதை உனக்காக வாழ்ந்துவிடு.

தமிழ்ப் பெண் கவியரசிகள்

- இரா. செல்வவடிவேல் அவர்கள் -

04. சோழன் மாதேவி

மணமகளின் மாசில்லா மதிவதனம் ஏனோ ஓளியிழந்து காணப்பட்டது! துள்ளிக் குதித்து ஒடும் மடமான் மானும் மங்கையின் உள்ளளம் அன்று காலை முதல் சுறுசுறுப் பின்றி உணர்ச்சி அற்றது போல் சோர்வற்றுக் கிட்ந்தது. அடிக்கொருமுறை, “அம்மா! அம்மா! என ஆர்வத்தோடு அழைத்தவாறு, அன்னை யைத் தேடிச் சென்று அன்பொழுகக் கொஞ்சம் அரசிளாங்குமாரி, தன் அறையில் தோழி களுமின்றித் தனித்துக் கிட்ந்தது எக்காரணத் தால்! மறுநாள் கணவனின் வீடு செல்ல இருக்கும் தனக்கு எவ்வெப் பொருளைத் தாயகப் புரிசிலாக (சீதனமாக)க் கொடுத்தனுப் பலாம் என்பதில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெற்றோ ருக்கு அண்மையில் இருந்து தனக்கு வேண் டியவற்றைக் கேட்டுப்பெறலாமே என்பதிலும் அவள் மனம் செல்லவில்லை”. “கங்கையிற் புனிதமாகிய காவிரி, பொன் கொழிக்கும் பொன்னி” எனப் பலவாறு புகழ்பாடும் காவிரி நதியால் வளம் மிகுந்த நாடாகிய சோழவள நாட்டின் பேரரசியானவருக்கு இவர்களிடம் கேட்டுப் பெறுமாறு கிடைத்தற்கு அரிய பொருள் என்ன உள்ளது?

தங்கள் தலைவியின் இயற்கைக்கு மாறான இந்த நிலைமையைக் கண்ட தோழி களின் அந்புரையாடலும் அரசகுமாரிக்கு மகிழ்ச்சி தரவில்லை. தோழிகளின் மனவாட்ட நீக்க முயற்சி அவர்களுக்கே மனக்கவலையை விளைவித்தது. காரணத்தைக் கண்டறிய முடியாது தவித்தனர். பாவம் தோழிகள். “அருந் தவம் ஆற்றிப் பெற்று, இத்தனை ஆண்டு

களாக உயிரினும் மேலாகக் கருதி அன்பு மழை பொழிந்து சிறப்புக்கள் பல செய்து காத்து வளர்த்த தாய் தந்தையர்- தன் மகிழ்ச்சி யைத் தங்கள் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டு இரு வும் பகலும் இணைப்பிரயாது உடன் உறைந்த தோழிகள்- பிறந்ததுமதல் அதுவரை மண்டி யிட்டுத் தவழ்ந்து, மடநடை பயின்று, ஒடி ஆடி, உண்டு உறங்கிய இடம், வாளனாவ உயர்ந்த மலையென, நிமிர்ந்த மதிலால் குழப்பெற்ற மாடமாளிகை - மாணப்போதில் மாதரோடு உல்லாசமாக நறுமலர் பறித்து விளையாடும் எழில்மிகு பூங்கா- இவை அனைத்தையும் விட்டுப் பிரிவதென்றால், மனத் துக்கினிய மணாளனோடு பல்வகை இன்பங் களைத் துய்க்கப் போவதாயிருப்பினும், மன வருத்தம் தோன்றுத் தானே செய்யும்! புதுமை புகுமுன் பழமையின் இழப்பிற்குக் கவலைப் படுதலும், புதுமை புகுந்த பின்னர் பழ மையை மறத்தலும் மனத்திற்கு இயல்பு தானே! நாளை நாயகனோடு கலந்து உற வாடுங் காலத்தில் இக் கவலையெல்லாம் தலைகாட்டாது ஒடும்” எனப் பலவாறு பேசிக் கொண்டனர் தோழிகள் சிலர்.

பாவையின் நிலைமை பாண்டியன் செவிப்பட்டது. அந்தப்புறம் சென்று மகளைக் கண்டான். பெற்றோர்களாகிய தங்களைப் பிரிவது கவலைக்குரியதுதான், எனினும் அது விலக்க முடியாதது எனவும், அன்றியும், வேண்டும்போது இங்கு வரலாம் ஆகலின், கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை எனவும் பல தேறுதல் மொழிகள் கூறி, மகளைத் தேற்றினான் பாண்டியன். தந்தையின்

தவறுகளில் இருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள் வாழ்வு இனிக்கும்.

இன்னுரைகளைக் கேட்ட இளவரசி, அவனை நோக்கி, “தந்தையே! உங்கள் பிரிவு எனக்கு சொல்லமுடியாத துயரை விளைவிப்பது உண்மையே. ஆயினும், அதிலும் மிகுந்த துயர் தருவது ஒன்று உண்டு; அது ஆசிரியர் பிரிவே. அருமை ஆசிரியரைப் பிரிய வேண் டுமே என்று எண்ணும்போது எனக்கு உண்டாகும் துயரம் அளவிடற்கரியதாகிறது.

அப்பா! அன்றியும், செல்வம் அனைத் திலும் சிறந்தது கல்விச் செல்வமே என்பதை யும், அதிலும் செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் என்பதும் நான் சொல்ல நீங்கள் அறியவேண்டியதில்லை. அழியாத அச் செல் வத்தை எனக்குத் தந்த ஆசிரியப் பெருந் தகையின் பரிவு, அச் செல்வத்தைப் பெரிதும் வேண்டி நிறுக்கும் எனக்குப் பெருந்துயர் விளை விப்பது வியப்பல்லவே! அரிய பொருள்களை யும் எளிதில் விளக்குமாறு கற்பிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஆசிரியர் புகழேந்திப் புலவரிடம், இளமைதொட்டு நான் கற்ற நால்கள் பல ஆயினும், இன்னும் கற்கவேண்டியவையும் பல உள்ளன. தவிர, ஏதேனும் கவலை தோன்றுமாயின், இன்னுரைகளால் அதனை மாற்றவும், அறியாமையால் தவறான காரியங்களைச் செய்யின், தடுத்து அறிவுறுத்தித் தகுந்த நெந்தியில் செலுத்தவும், புலவர் பெரு மானாகிய புகழேந்தியரைப் போன்ற சான் ரோரைத் துணையாகக் கொண்டொழுகுதல் அனைவர்க்கும் உரிய தலையாய கடமை அன்றோ! பெருந்துணையாக அத்தகைய பெரியாரைப் பெற்று வைத்தும், பயணடையாது இழப்பதெனின், எவ்ரதாம் கவலைப்பா மல் இருப்பர். கடவுள் பற்று, அருள், வாய்மை, இன்சொல், அழுக்காறின்மை, வெகுளாமை முதலிய ஆசிரிய இலக்கணம் முழுவதும் நன்று அமையப்பெற்ற நல்லாசிரியரை

அடைதல் எளிமையானதா! புகழேந்திப் புல வரால் நான் பெற்று நன்மைகள் எத்தகையது அத்தகைய தெய்வப்புலவரைப் பிரிய நேர்ந் ததே என்றுதான் வருந்துகிறேன்” எனக் கண் களில் நிரமல்கக் கூறினாள் இளவரசி!

தன் அருமை மகளின் கண்கலங்கக் கண்ட காவலன் சண்பக பாண்டியன், “மகனே! கவலைப்பாதே கவிஞர் பெருமானை உன் நுடன் அழைத்துச் செல்க. நான் இப்போதே சென்று புகழேந்தியாரைக் கண்டு கூறுவேன்” என ஆருதல்மொழி கூறிச் சென்றான். “ஆசிரி யரையும் உடன் அழைத்துச் செல்க” என அரசன் சொன்ன வார்த்தைகள், தாயைத் தேடித் தவிக்கும் சேய்க்கு, தாயின் வருகை யைக் கூறும் வார்த்தைபோல் இருந்தது.

பிரிவாற்றாமையால் வருந்தும் இளவரசி யோடு சோழநாடு சென்று சிறிதுகாலம் தங்கி வருமாறு பாண்டியன் வேண்ட, புகழேந்திப் புலவர் தமக்கும் அதுவே விருப்பம் என்றும், நல்ல மாணாக்கரைப் பிரிவதென்பது ஆசிரி யருக்கும் வருந்தத்தகும் செயலாகும் என்று கூறி, அரசுகுமாரியுடன் செல்வதற்கு இசைந் தார்.

பாண்டியன் மகளை மனம் முடித்து வரச் சோழன் குலோத்துங்கன் பாண்டியநாடு சென்றபோது, தனக்குப் பதிலாக அரசியலை நடாத்த ஓட்டக்கூத்தரை நியமித்திருந்தான். ஓட்டக்கூத்தர் சோழன் அரசவைப் புலவர் தலைவர், குலோத்துங்க சோழனுக்குத் தமிழ் மொழியைக் கற்பித்த நல்லாசிரியர். குலோத் துங்கன் ஆசிரியரிடத்து தந்தையின் மிக்க அன்பு செலுத்தி வந்தான். அவர் சொல்லைக் கடவாமல் ஒழுகி வந்தான். அவன் காலத்தில் ஓட்டக்கூத்தர் மிகுந்த செல்வாக்கு உடையவராக இருந்தார். இவருக்கு இருந்த செல்வாக்கு அந்நாட்டில் வேறு எவ்ரக்கும் இருந்ததில்லை

என்று சொல்லலாம். ஏன்? எங்கும் எல்லாப் புலவர்களும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று அக்காலத்தில் விளங்கினர். தமிழர்ச் சமையுடி தரித்து அரசு கட்டில் அமர்ந்து செங்கோல் செலுத்திய காலம் அது. பெருநில வேந்தர் களும், குறுநில மன்னரும், செல்வச் சீமான் களும் செந்தமிழ் மொழியின் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு, செந்நாப் புலவர்க்குப் பொன்னையும் பொருளையும் வரையாது வழங்கி வள்ளல்களாய் வாழ்ந்த காலம் அது. தமிழ்ப் புலவர்கள் கல்விப் பெருமித்ததால் மன்னரையும் மதியாது “மன்னவனும் நியோ? வளநாடும் உன்னதோ? உன்னை யறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்?” எனக்குறி தருக்குற்றுத் திரிந்த காலம் அது. தமிழ் நாட்டினை மூவேந்தர் அல்ல; முத்தமிழே ஆண்டு வந்தது என்பதும் மிகையாகாது. குலோத்துங்கனுக்காக பாண்டியன் மகளை மணம்பேசி முடித்தவரும் ஓட்க்கூத்தர்தான், என்றால் தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறப்பிற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமா!

பாண்டிய இளவரசி தன் மணாளனாகிய குலோத்துங்கனோடு சோழநாட்டை அடைந்து சில நாட்கள் ஆயின. ஒருநாள் தன் ஆசிரியர் நினைவு வந்தது. அவரைக் காண விழைந்தாள். உடனே சென்று அழைத்து வருமாறு தோழியரைப் பணித்தாள். சிறிது நேரத்துக்குப் பின்னர் திரும்பி வந்த தோழிகள், “அம்மா! புகழேந்திப்புலவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார். ஓட்க்கூத்தரின் குழங்கியாம் அது. தம் ஆசிரியரின் கட்டளை என்பதனால் அதனை அறிந்தும் அரசர் எதுவும் செய்யவில்லை” எனக் கூறினர்.

சோழனுக்குப் பேண பேசப் பாண்டிய னிடம் தாம் சென்றபோது, தம் சொல்லுக்கு மறுப்புக் கூறும் முறையில் ஏதோ பேசினார் என்ற காரணத்தால் புகழேந்திப் புலவர்பால் பகையும் அழுக்காறும் கொண்டிருந்த ஓட்க்கூத்தர் தமிழர்கள் ஆகியோ! உடல் கவலை முதலியவற்றைத் தூக்கும் மந்திரமும் அதுவே ஆகும்.

கூத்தர், இப்போது அவர் வருகையை அறிந்ததும் எளிதில் அவரைச் சிறைப்படுத்தி விட்டார்.

புகழேந்தியார் சிறையில் உள்ளார் என்ற செய்தி சோழன் மாதேவியைத் திடுக் கிடச் செய்துவிட்டது. “இது என்ன கொடுமை! அரசந்தி எனப்படுவது இதுதானோ! ஒரு குற்றமும் செய்யாத ஒருவரை சிறையில் அடைத்தது. அரசரின் ஆட்சிமுறையின் அழகைக் காட்டுகிறது. என்பொருட்டாக வந்த ஆசிரியர் பிற்றொருவரால் தகுந்த காரணம் இன்றிச் சிறையிடப்பட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்ததும், அவரைச் சிறையில் இருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பது அரசர் பெருமான் என்பால் கொண்டுள்ள அன்பின் அறிகுறிபோலும்!” என வெகுண்டு, அரசி “புலவர் சிறையினின்றும் விடுவிக்கப்படுவரை அரசரை அந்தப்புறம் வர அனுமதிப்பதில்லை” என உறுதி கொண்டாள்.

சோழன், தன் காதலியைக் காண மிக்க ஆவலாக அந்தப்புறம் நோக்கி வேகமாக நடந்தான். வாயில் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. வியப்புற்றான். என்றுமில்லாத கதவடைப்பு இன்று ஏன்? தட்டினான் கதவை. திறக்கப்பட வில்லை. அரசி தன்பால் சினங்கொண்டுள்ளாள் போலும் எனக் கருதித் திரும்பிச் சென்று அவைக்களாப் புலவராகிய ஓட்க்கூத்தரை அனுப்பினான். மனைவியின் கோபம் போக்கிச் சமாதானப்படுத்தப் புலவரை அனுப்புதல் அக்கால வழக்கம். தற்பெருமை கொண்ட புலவர் தருக்குடன் அங்கு சென்று கதவைத் தட்டினார். தட்டுவது மட்டும் போதுமா? இன் சொல் கவிதை இயம்பவேண்டுமே; மனப்பினி மருந்து அக்கால மாந்தர்க்கு அமிழ்தினும் இனிய தமிழே அன்றோ! உடல் கவலை முதலியவற்றைத் தூக்கும் மந்திரமும் அதுவே ஆகும்.

வெற்றிபொறுவேண்டும் என்று பதந்தம் இல்லாமல் இருப்பது வெற்றிபொறுவதற்குச் சிறந்த வழி

இந்தப் பாட்டை புலவர் பாடினார்.

“நானே இனி உன்னை வேண்டுவதில்லை; நளினமலர்த்
தேனே கபாடம் திறந்திடுவாய்; திறவாவிட்டோ
வானே றனைய இரவி குலாதிபன் வாயில் வந்தால்
தானே திறக்கும் நின் கைத்தல மாகிய தாமரையே”

(நளினம்- தாமரை; வான் ஏறு- வானில் தோன்றும் பேரிடி; இரவி- சூரியன்)

“தாமரை மலரில் உள்ள தேன் போன்ற இனிமையான சொற்களையுடைய இலக்குமி போன்றவளே! கதவைத் திறந்துவிடு; திறவாவிட்டில் பேரிடி போன்ற சூரியகுலத் தோன்றலாகிய சோழன் உன் வாசலில் வந்தால் உனது கையாகிய தாமரை தானே திறந்துவிடுமே; அதற் காக நான் உன்னை வேண்டுவது ஏன்?” என்பது இதன் பொருள்.

அரசியின் சினக்கனலுக்கு என்னையாயிற்று அப்பாடல். “என்ன! “நானே இனி உன்னை வேண்டுவதில்லை!” வேண்டுமாறு இவரை வேண்டியது யார்? இரவிகுலாதிபன் வாயிலில் வந்தால் கையாகிய தாமரை தாளே திறந்திடுமாம்! வந்தும் திறக்கவில்லையே! திறவாமையால்தானே இவர் வந்தார். கவிநயம் வெகுநன்று! வெகுநன்று!” என எழுந்து சென்று ஓட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் (பூட்டு) எனத் தம் ஆசிரியரைச் சிறையில் அடைத்தவர் இவர் என்றதனால் உண்டாகிய கோபம் தோன்றக் கூறி மற்றொரு தாழ் இட்டார். அது கண்ட புலவர், “இது என்ன! அவிழ்க்கப்போய் முடியிட்டுக்கொண்டு வந்த கதையாக இருக்கின்றதே. அரசியாரின் கோபக்கனல் என்மீது வீசக் காரணம் யாது?” எனத் திகைப்புக் கொண்டவராய் சோழனிடத்தில் நிகழ்ந்ததைக் கூறச் சென்றார்.

ஓட்டக்கூத்தர் பாட்டு “ஒற்றைத்தாழை இரட்டை ஆக்கியது” ஏன்? அரசிக்கு அவர்மீது யாது சினம்? நானும் அதற்கு உடங்கையோ! நீண்டார ஆலோசனைக்குப் பின்னர் புகழேந்தியார் சிறையீடு நினைவுக்கு வந்தது. சோழனுக்கு. தன் தவறான செயலை நினைத்து வருந்தினான். விரைந்து சிறைச்சாலை சென்றான். புலவர் பெருமானை வணங்கி, பிழைபொறுக்குமாறு வேண்டினான். அரசியார் சினத்தை ஆற்றுமாறு கேட்டுக்கொண்டான்.

புகழேந்திப் புலவரும் சோழன் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து அரசியின் அந்தப்புரம் சென்று, அரசியின் செவியில் படுமாறு,

“இழை யோன் நிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை
ஏந்திய பொன்
குழையொன் நிரண்டு விழிஅணங்கே! கொண்ட
கோபம் தணி,
மழையொன் நிரண்டு கைமானா பரணன்றின்
வாயில் வந்தால்
பிழையொன் நிரண்டு பொறாரோ! குடியில்
பிறந்தவரே!”

என்னும் பாடலைக் கூறினார்.

(இழை- நூழிலை; வகிர் செய்தல்- பிளத்தல்; அணங்கு- தெய்வப் பெண்; மழை ஒன்று- மேகம்போல வழங்கும்; மான- ஆபரணன்)

ஆஸ்வன் சோதிப்பது எல்லோறூரும் அல்ல. சாதிக்கத் தாழ்க்கும் புத்திசாலிகளை மட்டுமே.

“நாழைப் பிளந்தாற் போன்ற நுண் ணிய இடையினையும் காதளவு நீண்டுள்ள கண்களையும் உடைய தெய்வமகள் போன்ற அரசி! நீ கொண்ட கோபத்தைவிடுக; மழை போல் பொருளை வேண்டுவோர்க்கு வழங்கும் கைகளையும், மானமாகிய ஆயரணத்தையும் உடைய வேந்தன் உன் வாயிலினிடத்து வரின், அவன் பிழைகளைப் பொறுத்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது கற்புடை மாதரின் கடமையல்லவா!” என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

கவியின் இனிமையைச் செவியாரப் பருகிய செந்தமிழ் செல்வியாகிய அரசியர் கவிநயத்தை புகழ்ந்து பாடி மகிழ்ந்தார். கத வைத் திறந்து ஆசிரியரைக் கண்டு அகம் மகிழ்ந்து வணங்கி, வரவேற்று இருக்கையில் அமரச் செய்தார். எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல், நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறும்.

போறாமை, பேராசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகியவை “மாகக்கள்” (குற்றங்கள்) ஆகும். அவற்றை நீக்கி வாழ முயல்வதே வரும் அறுச்செயல் ஆகும். (தொடரும்...)

உனது சோதரனின் கண்களில் இருக்கும் சிறுதூசியையும் பெரிதுமடுத்திப் பார்க்கும் நீ உன் கண்களில் இருக்கும் பெரிய மரக்கட்டையைக் கவனிக்க ஏன் தவறுகிறாய்? நாம் பிறரை மதிப்பீடு செய்யும்போது, மற்றவர்களை நேசிப்பதற்கும் அவர்களால் நேசிக்கப்படுவதற்குமான தகுதியை இழந்து விடுகிறோம். “நம்மிடம் பெரிய தவறுகள் ஏதுமில்லை” என்று குறிப்பிடுவதற்காக நாள்தோறும் மற்றவர்களை விமர்சிப்பதன்பது, சல்லடை (வடிதட்டு) தையல் ஊசியைப் பார்த்து “உன்னுடைய உடலில் ஒரு துளை இருக்கிறது” என்று கூறுவதைப் போன்றாகும். அடுத்தவர் நன்றாக வாழ்வது போலவும், நாம் மட்டும் சிரமப்படுவது போலவும் சிலருக்கு பிரமை, ஓன்றை மட்டும் நம்புக்கள் பிரச்சினை இல்லாதவர் எவருமேயில்லை. ஏழைக்குச் சாப்பாடு இல்லையென்று பிரச்சினை என்றால், பணக்காரனுக்குச் சாப்பிட முடியவில்லையே என்று பிரச்சினை (நோய்). பொருளாதாரம் சரியாக இருந்தால் கணவனோ, தாரமோ சரியில்லை என்ற பிரச்சினை. இரண்டுபேரும் சரியாக இருந்தால் பொருளாதாரம் பிரச்சினை, காதலிந்துக் கல்யாணம் செய்தவர்களோ கட்டிலைப் பிரத்துப்போட்டுக்கொண்டதுமுண்டு. பெற்றோர் பார்த்து முடித்த திருமணத்தில் பேரங்கு வெள்ளம் பெருகியதும் உண்டு. அன்பிருந்தும் பொருளிருந்தும் சந்தி இல்லாத குடும்பங்கள் உண்டு. சந்தி பெருகிக் கிடந்தும் சாப்பாட்டுக்கே கஷ்டப்படுவோரும் உண்டு. எஸ்லாமே ஓன்றுசேர அமைந்துவிட்டால் இறைவனை நினைக்கவேமாட்டோம் அல்லவா!

சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்போது கூடவே பல திறமைகளும் வெளிப்படுகின்றன.

சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் சமுதாயப் பணிகள்

– தொகுப்பு: சந்தியான் ஆச்சிரமம் –

12.07.2021 திங்கட்கிழமை

திருகோணமலை - அவ்வைநகர், பஞ்சுளம், நொச்சிக்குளம் கிராமங்களைச் சேர்ந்த 128 குடும்பங்களுக்கு 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் நேரில்சென்று வழங்கப்பட்டது.

14.07.2021 புதன்கிழமை

ஊர்காவற்றுறை - தம்பாட்டி கிராமத்தில் உள்ள 100 குடும்பங்களுக்கு 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் தம்பாட்டி அத.க. பாடசாலையில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

19.07.2021 திங்கட்கிழமை

கல்விச் செயற்திட்ட உதவியாக பண்டாரவளையைச் சேர்ந்த R. கவேத்தா என்ற மாணவிக்கு 25000. 00 ரூபா பெறுமதியான இணையத்தள கற்றல் செயற்பாட்டிற்காக தொலைபேசி வழங்கப்பட்டது.

31.07.2021 சனிக்கிழமை

(1) விசவமடு பிரமந்தனாறு என்னும் பகுதியில் இலங்கை முதல் உதவிச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த மூல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணத்தில் சேவை செய்யும் 22 தொண்டர்களுக்கு 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் நேரில் சென்று வழங்கப்பட்டது.

(2) கிளிநொச்சி - வன்னேரிக்குளம் யோகர் சுவாமிகளின் திருவாடி நிலைய முதியேர் இல்லத்திற்கு தேயிலை, சீனி, பருப்பு என்பன வழங்கப்பட்டது.

05.08.2021 வியாழக்கிழமை

கல்விக்கான உதவியாக சாமிமலை - கவரவிலவைச் சேர்ந்த திருமதி தி. மங்களரூபினி ஆசிரியரின் கல்விமாணி கற்கைநெறிக்காக 25000. 00 ரூபா நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது.

கொரோனா பாதிப்புக் காலத்தில்...

31.08.2021 செவ்வாய்க்கிழமை

புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு கிராமத்தில் உள்ள 47 குடும்பங்களுக்கு 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் இராவணா சனசமூக நிலையத்தில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

துன்பங்களைச் சந்திக்கத் தெரிந்தவனுக்கு தோல்வியே இல்லை.

01.09.2021 புதன்கிழமை

அல்வாய் கிராமத்தைச் சேர்ந்த உதயகுமாரன் இந்திராதேவி என்பவரின் 18 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்தினருக்கு உலர் உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

11.09.2021 சனிக்கிழமை

(1) கொற்றாவத்தை கிராமத்தைச் சேர்ந்த தெரிவுசெய்யப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வழங்குவதற்காக 1,50,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் உப்புக்கிணற்றி அம்மன் ஆலய நிர்வாகத்தினரிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

(2) பதுளை மலையக சிறுவர் இல்ல கட்டிட வேலைக்காக 2,85,000. ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

13.09.2021 திங்கட்கிழமை

கிளிநொச்சி - செல்வாநகர் முருகன் ஆலயத்திற்கான பூசைப் பொருட்களுக்கும் உணவுப் பொருட்களுக்குமாக ஒரு மாதத்திற்கான செலவாக 34,946. 00 ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

21.09.2021 செவ்வாய்க்கிழமை

தெல்லிப்பளை - காங்கோசந்துறை 769 சிற்றூர்தி சேவையினரின் சாரதி, நடத்துனர்களைச் சேர்ந்த 72 குடும்பங்களுக்கு 1,65,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உலர் உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

23.09.2021 வியாழக்கிழமை

யாற்பாணம் - கொட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்த கொரோனாவினால் பாதிக்கப்பட்ட 22 குடும்பங்களுக்கு 2500. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

26.09.2021 ஞாயிற்றுக்கிழமை

வடமராட்சி - பருத்தித்துறை 750 சிற்றூர்தி சேவையினரின் சாரதி, நடத்துனர்களைச் சேர்ந்த 102 குடும்பங்களுக்கு 2,10,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

27.09.2021 திங்கட்கிழமை

வடமராட்சி - பருத்தித்துறை 751 சிற்றூர்தி சேவையினரின் சாரதி, நடத்துனர்களைச் சேர்ந்த 48 குடும்பங்களுக்கு 1,10,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

கஷ்டங்கள் மட்டும் இல்லையென்றால் போராடும் என்னை நமக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

28.09.2021 செவ்வாய்க்கிழமை

வடமராட்சி - பருத்தித்துறை 759 சிற்றூர்திச் சேவையினரின் சாரதி, நடத்துனர்களைச் சேர்ந்த 35 குடும்பங்களுக்கு 75,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

30.09.2021 வியாழக்கிழமை

யாழ்ப்பாணம் - கொட்டடி, சோலைபுரத்தைச் சேர்ந்த 22 குடும்பங்களுக்கு 2500. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் வில்லூன்றிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

04.10.2021 திங்கட்கிழமை

க.பொ.த சாதாரண தரப் பர்ட்சையில் சிறப்புப் பெறுபேறுகளைப் பெற்ற முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உள்ள விசுவமடு ம.வி, உடையார்கட்டு ம.வி, குறவயல் தமிழ் வித்தியாலயம், இரண்பாலை மகா வித்தியாலயம், புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி, அளம்பில் ஞோமன் க.ம.வி, குமுளமுனை ம.வி, கொக்குத்தொடுவாய் மகா வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த 11 மாணவர்களுக்கு தலா 10,000. 00 ரூபா நிதியும், 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான உலர் உணவுப் பொருட்களும், கற்றல் உபகரணங்களும் நேரில் சென்று அவர்களின் வீடுகளில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

06.10.2021 புதன்கிழமை

புன்னாலைக்கட்டுவன் 764 இலக்க சிற்றூர்தி சேவையினரின் சாரதி, நடத்துனர்கள், நேரக் காப்பாளர்களைச் சேர்ந்த 75 குடும்பத்தினருக்கு 1,40,000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

11.10.2021 திங்கட்கிழமை

க.பொ.த சாதாரண தரப் பர்ட்சையில் சிறப்புப் பெறுபேறுகளைப் பெற்ற வவுனியா, மன்னார் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 13 மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாணவர் வீதம் தலா 10,000. 00 ரூபா நிதியும் 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்களும் கற்றல் உபகரணங்களும் மாணவர்களின் வீடுகளுக்கு நேரிற் சென்று வழங்கப்பட்டது.

14.10.2021 வியாழக்கிழமை

கிளிநோச்சி - செல்வாநகர் முருகன் ஆலயத்துக்கு விஜயதசமி தினத்தை முன்னிட்டு 30 மாணவர்களுக்கு (தரம் 1-6 வரை) 200 கொப்பி உட்பட கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டது.

தடம் பார்த்து நடப்பவன் மனிதன். தடம் பதித்து நடப்பவன்தான் மாமனிதன்.

18.10.2021 திங்கட்கிழமை

க.பொ.த சாதாரணதற்ப பர்டிசேயில் சித்தி எய்திய கிளிநோச்சி - நாகபுவான் இல.02 அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையைச் சேர்ந்த 12 மாணவர்களுக்கு தலா 10,000. 00 ரூபா நிதியும், 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டது. ஏனைய 02 மாணவர்களுக்கு தலா 5000. 00 ரூபா நிதியும் 3000. 00 ரூபா பெறுமதியான உணவுப் பொருட்களும் பாடசாலையில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

(முதன் முதலாக சாதாரண தறப் பர்டிசே எழுதிய 14 மாணவர்களில் 12 மாணவர்கள் உயர்தரம் கற்பதற்குச் சித்தியடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.)

24.10.2021 ஞாயிற்றுக்கிழமை

மன்னார் - கொவ்வங்குளம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த விசேட தேவைப்பாடுடைய குடும்பம் ஒன்றுக்கு சுயதொழிலை மேற்கொள்வதற்காக பஸ்போருள் அங்காடி நடாக்குவதற்கு 1,00,000. 00 ரூபா பெறுமதியான பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது.

25.10.2021 திங்கட்கிழமை

கிளிநோச்சி - செல்வாநகர் முருகன் ஆலயத்திற்கு 2ஆம் கட்டமாக ஒரு மாதத்திற்குத் தேவையான பூசைப் பொருட்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்களுக்கு 47,000. 00 ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

16.10.2021 செவ்வாய்க்கிழமை

(1) மூல்லைத்தீவு விநாயகர்புரம் அ.த.க. பாடசாலை மாணவர்களுக்கு 05 துவிச்சக்கரவண்டிகளும், துணுக்காய் ஜியங்கன்குளம், தென்னியங்குளம், கோட்டைக்டிய குளம் பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த 09 மாணவர்களுக்கு துவிச்சக்கரவண்டிகள் நேரில் சென்று வழங்கப்பட்டது.

(2) துணுக்காய் - ஜியங்கன்குளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மின்னல்தாக்கி உயிர் இழந்த மாணவனின் குடும்பத்தினருக்கு 20,000. 00 ரூபா நிதி நேரடியாகச் சென்று வழங்கப்பட்டது.

18.11.2021 வியாழக்கிழமை

(1) கிளிநோச்சி - செல்வாநகர் முருகன் ஆலயத்திற்கு 3ஆம் கட்டமாக 1 மாதத்திற்குத் தேவையான பூசைப் பொருட்களும், உணவுப் பொருட்களுக்குமான 46,152.00 ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

(2) மலையகம் - மாத்தளையைச் சேர்ந்த அருள் பிரசாத் என்பவருக்கு மலசலஸ்டம் அமைப்பதற்காக 50,000. 00 ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

உண்ணால் சாதிக்கமுடியாத காரியம் என்று எதுவும் இருப்பதாக ஒருபோதும் நினைக்காதே.

24.11.2021 புதன்கிழமை

(1) மட்டக்களப்பு - செங்கலடி, ஏற்றாவூர்-1 ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலய கட்டிட புனரமைப்புக்காக 1,00,000. 00 ரூபா நிதி நேரில் சென்று வழங்கப்பட்டது.

(2) மட்டக்களப்பு ஆதீனத்தில் அமைந்துள்ள அரசடி பிள்ளையார் ஆலய கட்டிட கட்டுமானத்திற்காக 50,000. 00 ரூபா நிதி வழங்கப்பட்டது.

(3) அம்பாறை - பாண்மை பிரதேசத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட 50 குடும்பங்களுக்கு 2000. 00 ரூபா வீதம் அத்தியாவசியமான உணவுப்பொருட்கள் நேரில் சென்று வழங்கப்பட்டது.

04.12.2021 சனிக்கிழமை

மட்டக்களப்பு தமிழா தமிழால் வழிபடு அமைப்பினருக்கு தலா 1700. 00 ரூபா பெறுமதியான 15 வேட்டிகள் வழங்கப்பட்டது. (செந்தமிழ்ப் பயிற்சி நெறியில் பங்குபற்றிய மாணவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக)

05.12.2021 ஞாயிற்றுக்கிழமை

மலையகம் - பதுளையில் உள்ள தேமோதர சிவப்பிள்ளையார் ஆலய கட்டிட புனரமைப்புக்காக 1,00,000. 00 ரூபா நிதி நேரில் சென்று வழங்கப்பட்டது.

12.12.2021 ஞாயிற்றுக்கிழமை

உடுவில் யா? ஏழாலை ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயத்தில் தரம் 7இல் கல்வி கற்கும் மாணவிக்கும், யா/ குப்பிளான் விக்கினேஸ்வரா மகா வித்தியாலயத்தில் தரம் 09இல் கல்வி கற்கும் மாணவிக்கும் துவிச்சக்கரவண்டிகள் ஆச்சிரமத்தில் வைத்து வழங்கப்பட்டது.

16.12.2021 வியாழக்கிழமை

யாழ்ப்பாணம் - கொட்டடி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த 04 வருடங்களாக சிறுநீர்கப் பிரச்சினையால் பாதிக்கப்பட்டு வரும் மாற்றுத்திறனாளிக்கு நேரில் சென்று பார்வையிட்டு சிகிச்சைக்காக ஒருதொகைப் பணம் வழங்கப்பட்டது.

வழமைபோன்று மாதாந்தம் வழங்கப்படும் உதவிகள்

(1) தேசிய ரீதியாக பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் 160 மாணவர்களுக்குரிய நிதி மாதாந்தம் வழங்கப்படுகிறது.

(2) வறுமைக்கோட்டின்கீழ் உள்ள 119 குடும்பங்களுக்கு அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப மாதாந்தம் அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

உங்கள் குறைகளை நீங்களே அடையாளம் கண்டுகொள்வதுதான் வளர்ச்சியின் அடையாளம்.

தடுத்திட வாருமையா!

-திரு கி. குலசேகரன் அவர்கள் -

இசை பாடியே நிதம்
இறைஞ்சி நின்றேன்! - என்
இறைவா நின் மலர்ப் பாதம்
நான் தொழுதேன்!
மறை யாவும் புகழ்ந்தேத்தும்
மால் மருகா! - நீ
மனங் கனிந்து
அருள் தரவே
வருவாயே குமரா!

அலைமோதும்
கடல் ஓரம்
அமர்ந்திருப்பாய்! - தொண்டமான்
ஆற்றங் கரையினிலே
ஆட்சி புரிவாய்!
நிலையில்லா வாழ்வினிலே
நிம்மதி தாராய்! - நிதம்
நின்னையே நாடி வந்தேன்!
தொல்லைகள் தீராய்!

அன்பை மறந்துமே
வாழ்வோரால் - தம்
அகங்காரத்தால், பிறரை
அடக்க நினைப்போரால்,
வன் செயல்கள் புரிவோரால்,
வாடுகின்றேன்! - எனக்கு
வழிகாட்டி, வந்தே
அருள வேண்டுகிறேன்!

மனிதத்தை மதிக்காது
மாக்களாய் வாழ்வோரால், - இங்கு
மகிழ்ச்சியைக் கெடுத்து
மாயங்கள் புரிவோரால்,
தன்னலம் பேணிடவே - பல
தவறுகள் செய்வோரால்
தாழ்ந்துமே போகின்றேன்!
தடுத்திட வாருமையா!

பொறுமை உள்ள மனிதன் நிச்சயம் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவான்.

கால்கள் ஸிடித்தேநாம்

காத்தருள்வரய்

ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் வீற்றிருந்து
 ஊற்றாய் அருள்சொரிகின்ற வேலவன்
 செல்வச் சந்நிதிக் கந்தப் பெருமான்
 வல்லவடிவேலன் வணங்கி நிற்போரது
 இடர்கள் யாவையும் விலக்குகின்ற ஐயன்
 அற்புதங்கள் புரியும் அன்னதானக் கந்தன்
 அவன் கழல்களை நம்பிக்கையோடு தொழுதால்
 அரவணைத்து என்றும் காத்தேநிற்பான்!

எந்நிதியும் தரும் சந்நிதிப் பெருமானே!
 சண்முகனே உணைச் சரணடைந்தோம் காத்திடுவீர்
 தமிழரின் தெய்வமே தமிழரின் கலாசாரக் கந்தனே
 பன்னிரு கரவேலவனே பக்தரைக் காத்திடுவீர்
 வேதனையால் தமிழர் வாழ்வில்
 வேல் கொண்டுவேர் அறுத்து எம்மை
 வேண்டும் வரம்தந்து அடியவரை
 வேலவரே காத்திடுவாய்!

வையத்துள் மகிமைக்க வேலவனை!
 நாம் போற்றிப் பாடிடுவோம்!
 வேல் முருகா! வெற்றி வேல் முருகா!
 வா வா முருகா! சந்நிதி வேல் முருகா!
 கந்தா போற்றி! கலியுக வேந்தே போற்றி!
 கால்கள் பிடித்தோம் காத்தே அருள்வாய்!

-திருமதி நாகேஸ்வரி கந்தாமி-

பதிவு இல: QD/126/NEWS/2022

ஸ்ரீ சௌம்யவாச்சந்நிதி ஞலை முகப்புத் தோற்றும்

